

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/11, joulukuu 2011-tammikuu 2012, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Uppoava "EU-laiva" tulee jättää



Kuva: Heikki Männikkö

Raamisopimus: ketä höynäytettiin?, siv. 4-5
70 vuotta Moskovan taistelusta, siv. 12-13

Asiantuntijoiden varoituksista piittaamatta maamme ajettiin laittomasti euroalueeseen. Eurokriisiä maksamme palveluja ja työllisyyttä heikentämällä. Kriisin paikkaaminen tuo tullessaan vain yhä suurempia vaikeuksia. Vaihtoehtona on vain irtaantua EU-politiikasta. Kuvassa 15.10 Narinkkatorin yleisöä.

Sivut 2 ja 3

Emme halua liittovaltiota velkakriisin varjolla!



Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla puhujat olivat yksimielisiä, että velkakriisin varjolla nopeutetaan EU:n liittovaltiokehitystä. Nähtiin, että vain oma raha ja itsenäinen talouspolitiikka takaavat maamme vakaan kehityksen. Vuosia sitten EU-kehityksen vastustajat totesivat, että kriisitilanteessa keinot säädellä EU-Suomen talouselämää ovat toimeentulon, mm. perusturvan ja työllisyyden heikentäminen. Itsenäisyys meiltä on viety ja se on palautettava. Kuvassa puhuu Tommi Lievemaa.

Sivu 11

Jälleen kamppaillaan asukkaat vastaan grynderit



Helsinki aikoo lohkaista "vain 3 %" Alppipuistosta Pisararadan tarpeisiin. Alppipuisto on puoliksi jyrkkiä kallioita ja rata vie nimenomaa paratiisimaisimmasta sorsalammikko-laaksosta puolet (50%). Kumpulanlaakso halutaan tuhota joukkoliikennekadun alle. Vuosia sitten grynderit saivat halvalla ratapiha-alueita. Runsas 40 vuotta sitten torjuttiin Kumpulanlaakson rakentaminen. Nyt ollaan tilanteessa, jossa puistot halutaan liikennöidä. Tätä eivät asukkaat hyväksy.

Sivut 5 ja 6

Sivut 2-3

- EU:n keinot pahentavat kriisiä
- Euron törmäys velkavuoreen
- Sasin käsitys demokratiasta
- Suomen ei tule luovuttaa eduskunnan budjettivaltaa
- Kolumni: Pirulle pikkusormi

Sivut 4-5

- Kaksi vuotta raamit kaulassa!
- Pankkialan neuvottelut
- Alppipuiston suojelun puolesta.
- Pisararata ja kaupunginsuunnittelu
- Taas tuli talvi yllättäen

Sivut 6-7

- Taas kansaa vastaan- grynderit
- Toisenlainen todellisuus lastensuojelussa
- Tampere uhkaa yksityistää lasten ruokahuollon
- Köyhyyden noidankehä USA:ssa
- Sähkön siirto- ja myyntihinnat

Sivut 8-9

- Onko suomalainen yritysmaailma mielikuvitusköyhä
- Veroparatiisit verta juovat
- Mummon maailma
- Talouseliitin monopolipeli
- Tulot ja tuloerot 2010
- Maailma on kuilun partaalla

Sivut 10-11

- Uudenvuoden tervehdykset
- Liittovaltiokehitystä velkakriisin varjolla

Sivut 12-13

- 70 vuotta sitten fasistit tuhoitiin Moskovan porteilla
- Keitä he olivat viime sodan aikana luovutetut?

Sivut 14-15

- Kiina toteuttaa menestyksellä Leninin oppeja
- Saksan uhka
- Finrosforum torjuu sananvapauden
- Viron natodemarit kosiskelevat venäläisiä
- Materialistisen maailmankatsomuksen perusteista
- Viimeinen tanssi ennen maailmanloppua
- Ilmastokokouksen henki haisi

Sivut 16-17

- Venäjän vaaleista
- Viron nationalistit rahastavat
- Kommunistien kansainvälisen neuvottelukokouksen tuloksia
- Entisen vakoilupomon päivät ohi Virossa

Sivut 18-19 ja takasivu

- Putkosen mutkat
- Irti keskiluokasta
- Köyhtyä vai keskiluokkaistua
- Ydinvoima ja lisäkin kirkko
- Ilmoitukset
- VVT:n kansalaisfoorumista
- STP:n presidentinvaalikanta
- Kominform katsaus

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!



Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 19.12.2011

EU:n lääkkeet vain pahentavat kriisiä

Euroopan unionin ohut demokratian pintakerros on velkakriisin hoidon myötä rapissut käytännössä olemattomiin. EU:n menettely Kreikan ja Italian hallitusten vaihdoissa oli karkean autoritaarista. So-tilasjunttia ei ainakaan vielä tohdita Euroopassa istuttaa eikä tankkeja kaduille vyöryttää, mutta EU:n keskusjohdon miehittämiä Kreikka ja Ita-lia käytännössä kuitenkin ovat.

Ne ovat jokseenkin samassa asemassa kuin menneinä vuosina oli-vat esimerkiksi monet Latinalaisen Amerikan maat, joita kansainvälin-en valuuttarahasto IMF piti kuristusotteessaan. Tänä päivänä IMF on on-neksi potkaistu ulos Etelä-Amerikan mantereelta. Eurooppaan se puoles-taan tekee vahvasti tuloaan; sille ollaan kaavailemassa merkittävää roolia vuonna 2013 toimintansa aloittavassa Euroopan vakausmekanismissa (EVM).

Italian johtoon runnottiin puoliväkinen entinen EU-komissaari ja Bilderberg-ryhmän jäsen Mario Monti. EU tarvitsi Italian johtoon kuu-liaisen luottomiehen toteuttamaan EU:n vaatimia talousuudistuksia ja säästötoimenpiteitä. Monti on aiemmin toiminut Coca Cola-yhtiön sekä Goldman Sachs-liikepankin neuvonantajana. Goldman Sachs keinotteli härskisti johdannaisilla Yhdysvalloista lähteneessä vuoden 2008 finans-sikriisissä. Lisäksi se muun muassa avusti Kreikan valtiota talouslukujen vääristelyssä. Ja nyt pankin entinen neuvonantaja asetettiin johtamaan Italiaa velkakriisin pyörteissä! Siinä on pukki kaalimaan vartijana, saat-taisi joku ajatella.

EU:n tapa hoitaa velkakriisiä onkin jo lähtökohtaisesti vinoutunut. Kriisiä pyritään lääkitsemään samalla rohdolla, joka alun perin koko kriisin aiheuttikin: Vahvalla oikeistolaisella ja uusliberalistisella talous-politiikalla. Kriisin juuret kun löytyvät EU:n pyhimmästä periaatteesta, pääomien rajoittamattomasta liikkuvuudesta, joka on mahdollistanut spekulatiivisen talouden räjähdysmäisen kasvun. Tämän virtuaalitalou-den kriisistä on EU:nkin velkakriisissä kyse.

Virtuaalitalouden piirissä syntyneitä pankkien ja pörssipelureiden järjettömästä riskinotosta syntyneitä tappioita säilytetään tavallisten, syyttömien ihmisten harteille. Tästä johtuvien säästötoimien, palkan-alennusten, eläkkeiden leikkausten ja julkisen sektorin supistamisen seurauksena halvaannutetaan reaalityä. Seurauksena on syöky-skierre, joka vie kohti syvenevää taantumaa ja lamaa.

Keskusvaltaa lujitetaan velkakriisin varjolla

Tuhoisaksi osoittautunutta, ainoastaan pääomapiirien etuja palve-levaa uusliberalismia pyritään sementoimaan euroalueella ja laajem-minkin EU:ssa pysyväksi talouden ideologiaksi, jolle ei sallita vaihtoehto-ja. Siksi EU-komissiolle kaavaillaan muun muassa jäsenvaltioiden budjet-tien ennakkotarkastusoikeutta. Komissio asetetaan toisin sanoen valvo-maan uusliberalistisen ideologian opillista puhtautta jäsenvaltioissa. Kai-dalta tieltä poikkeavia tullaan uhkaamaan taloudellisilla rangaistuksilla.

Voi hyvällä syyllä kysyä, mihin kohta enää tarvitaan puolueita, vaale-ja ja kansallisia päätöksentekoeleimiä, kun politiikan suunta ja talouden raamit on päätetty ennakolta EU:n keskusvallan toimesta. Tässä piileekin koko unionin syvenevän taloudellisen yhdentymisen ja jäsenmaiden it-semääräämis-oikeuden rajoittamisen idea: Vaihtoehdot kovalle oikeisto-politiikalle ja uusliberalismille saadaan tehokkaimmin kitkettyä voimak-kaan, autoritaarisen keskusjohdon avulla. Nyt jos koskaan tarvitaan de-mokraattisten voimien vahvaa yhteisrintamaa rakentamaan vaihtoehto-ja EU:n kansanvastaiselle komennolle.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan



Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Euron törmäys velkavuoreen

Taloussanomissa 14.12.11 toi-mittaja Jan Hurri kommentoi jou-lukuun alun EU-huippukokous-ta :”Uppaako Suomi eurolaivan mukana? Kaksi vuotta ja viisitois-ta hätäkokousta kriisin alkami-sen jälkeen euroalue on kuin vi-heliäiseen jäävuoreen törmännyt Titanic. Euroalue on paahtanut täyttä höyryä päin velkavuorta ja nyt uhkaa uppoaminen. Suomi on vielä mukana, vaikka vaara-na on uppoaminen muiden kuin Suomen omiin velkoihin”.

EU-komissaari Olli Rehn to-tesi 29.11, että euron tulevaisuus ratkaistaan seuraavan kymmenen päivän aikana. 15. kriisikokous kas-vattaa euromaiden tukivelvoittei-ta. Pysyvä vakausmekanismi EVM pystytetään väliaikaisen vakaus-välineen ERVV:n rinnalle - ei sen tilalle niin kuin alun perin oli tar-koitus. Euromaat sopivat kasvatta-vansa IMF:n rahoitusta 700 miljar-dilla kriisitoimien kustantamiseksi. Samalla viikolla euromaiden kes-kuspankin EKP:n neuvosto päätti avata pitkän piikin eli se ryhtyy tar-joamaan euroalueen pankeille kol-men vuoden mittaisia luottoja eli alkaa toimia roskapankkina ja ostaa ennalta rajoittamattoman määrän velkapapereita. Päätökset eivät helpottaneet euroalueen rahoitus-markkinoiden kriisitunnelmaa.

Talouden yönkiristyk-set ja sijoittajavastuun poisto syventävät lamaa: kriisi pahenee ja laajenee uusiin maihin.

Suomen vastuut nelinker-taistuvat

Euroalueen takaukset kasvavat yh-teensä noin 2 500 miljardiin euroon. Hesarin mukaan Suomen takaus- ja lainasitoumukset kasvavat 51,6 mil-jardiin euroon, jos eduskunta hy-väksyy EVM koskevan sopimuksen. Sitoumusten määrä olisi miltei 10 000 euroa jokaista kansalaista koh-ti eli valtion 2012 talousarvion ver-ran. Valtion omien velkojen kanssa velka- ja takausvastuut ovat 75 % kansantuotteesta. Suomi ei täytä euron pääsyvaatimusta : vastuiden määrä enintään 60 %.

Suomen perustuslain mu-kaan Suomi ei voi mennä EVM :n mukaan, jos sen päätökset tekee 85 % enemmistö . Myös Saksan pe-

rustuslain mukaan budjettipäätök-set on tehtävä maan parlamentissa. Saksa, Ranska ja Italia saanevat ve-to-oikeuden.

”Eihän me tätä silloin tie-detty...”

Väitetään, että Emuun liittyttäessä ei voitu ennakoida velkakriisiä. Toki tiedettiin, että EU ei täytä ihanteel-lisen valuutta-alueen kriteereitä. Rahaliiton tunnetuimpiin arvosteli-joihin kuuluva ekonomisti Bernard Connolly on varoitellut EU:n käy-vän kohti tuhoa. Keväällä hän en-nusti, että nykyinen lainapolitiikka ja säästöohjelmat johtavat yhteis-kunnalliseen kuohuntaan velka-kriisimaissa. - Kreikka, Italia, Portu-gali ja Espanja eivät pysty itse pää-semään elpymisen uralle. Connol-ly oli 1990-luvulla EU:n komission rahapolitiittisen osaston johtaja ja auttoi eurojärjestelmän suunnitte-lussa. Vuonna 1998, ennen € käyt-töönottoa, hän ennusti, että ainakin yksi Euroopan heikoimmista mais-ta joutuisi kamppailemaan kasva-van julkisen vajeen, supistuvan ta-louden ja alaspäin johtavan spiraa-lin kanssa. - Tällaisessa tilanteessa valtiolla on riski ajautua maksuky-vttömyyteen.

Tampereen yliopiston kansainvälisen talouden profes-sori Pekka Ahtiala totesi Emus-ta vuonna 1999: ”Olen jokseenkin vakuuttunut, että talouskehityk-sen eroavuudet EU:n eri osien vä-lillä lisääntyvät ja kitkaa syntyy. En-nen pitkää saattaa syntyä tilanne, jossa epätasapaino on niin suuri, että rahaliitto uhkaa hajota, ellei oteta käyttöön eroja tehokkaas-ti säätelevää EU:n verotusoikeutta. Se merkitsisi pitkää askelta kohti Euroopan liittovaltiota.”

Ruotsissa tehtiin tarkat sel-vitykset yhteisvaluutasta ja to-dettiin euron lisäävän rajusti työt-tömyyttä. Suomen selvitykset pää-tyivät samaan tulokseen. Talouden näkökulmasta Ruotsin ja Suomen ei kannata liittyä euroalueeseen. Ruotsi antoi järjen ratkaista, Paavo Lipposen ja Sauli Niinistön euroki-ma, hinku liittovaltioon oli hirmui-nen. Asiaa ei edes hoidettu lainmu-kaisesti. Niinistön mukaan EU-jäse-nyyspäätöksen yhteydessä perus-tuslakeihimme oli tullut aukko, jos-

ta voidaan pujahtaa yhteisvaluut-taan.

Euro kaatuu, ei kaadu, kaatuu...

Eurokriisi alkoi pari vuotta sitten. Saksa ja Ranska julistivat, että val-tionlainat ovat riskittömiä ja yllyt-tivät etelän euromaita ottamaan velkaa ja ostamaan niiden tuotteita. Kun Kreikka, Irlanti ja Portugal eivät kyenneet maksamaan velko-jaan, Saksa yllättäen vaati muitakin maita maksamaan pankeille kriisi-maiden velkoja. Kreikan ja muiden kriisimaiden tukipaketteihin liite-tyt budjettileikkaukset kärjistävät kriisiä.

Euromaiden olisi pitänyt ot-taa oppia aiemmista velkakrii-seistä. Argentiina selvisi 2001 vaka-vasta kriisistä hylkäämällä Kansain-välisen valuuttarahaston neuvot sosiaaliturvan alasajosta ja yksityis-tämisistä ja devalvoimalla valuut-tansa. Islanti nousi kuiville samoin keinoin. Kreikan tulee irtaantua eu-rosta ja devalvoida drakma talou-den käynnistämiseksi.

Ålandsbankenin Stefan Törn-qvist arvioi, että euro kaatuu kah-den vuoden sisällä 80 % varmuudel-la. TV1:n aamuvieraana 1.12. ollut ekonomisti Lauri Uotila spekuloi jo markan paluusta. Paavo Väryrynen on todennut oman rahan tuovan Suomelle etuja.

Viime vuonna Jyrki Katainen uhosi, että EU-maat ovat ottaneet niskalengin markkinavoimista. To-siasiassa markkinavoimilla on kra-vattiote merkeleistä, sarkozyistä ja kataisista, jotka vain pitävät krii-sikouksia. EU:sta on tullut vä-likappale finanssipääoman saalis-tuksessa. Sen avulla imetään val-tioilta ja kansalaisilta yhä enem-män pääomia finanssimaailman käyttöön.

EU-eliitti tanssii

Titanic upposi 15.4.1912. Aluksen piti olla uppoamaton tai ainakin sen piti kellua. Titanicissa oli pettämät-tömät laipiot - kuten euro EU-eliit-tin toiveunissa. Titanicissa tanssit-tiin, kunnes varpaat jo kastuivat. Eu-ron törmättyä velkavuoreen pitäisi katsoa kartasta tie pelastusveneille.

Juhani Tanski

Sasin outo käsitys demokratiasta

Eduskunta sääti äskettäin lain ti-lattaville lehdistä - tällekin - ase-tettavasta yhdeksän prosentin arvonnäkökulmasta. Tämähän on-kin jo hallitusohjelmassa, et-tei se siinä mielessä yllätyksenä tullut. Mieltä kiinnitti sen sijaan eduskunnassa asiasta käydyssä keskustelussa valtiovarainva-liokunnan puheenjohtaja Kim-mo Sasin (kok) perustelu kysei-selle verolle.

Sasi: ”...mitä pienempi lehti, sitä pienempi vaikutus (sillä leh-dellä ja siis tällä verolla) on tähän demokraattiseen järjestelmään osallistumiseen.” Sasin logiikka on outo. Sanakirjan mukaan dem-okratia tarkoittaa kansanvaltaa. Puh-taimmillaan se merkitsee jopa suo-raa kansanvaltaa. Tässä vaikuttaisi ilmenevän jonkinlaisen ristiriidan. Poliitiikan establismentti, se ylin kerros meidän päättäjistä, on ra-kentanut tämän eu-himmelin ja se kyhäelmä on konstruoitu niin, että jos yksikin sen partikkeleista, osa-tekijöistä pettää, se merkitsee ko-ko rakennelman romahtamista ka-saan. Ja tämän maailmahistorialli-

sen harha-askeleen kaatuminen ei merkitse sen hajoamista alkuteki-jöihinsä. Tämä heidän pseudode-mokratiakokeilunsa tulee mukaan pakotetuille kansoille erittäin kal-liiksi. Jälkihoito on tuskallinen pro-sessi. Sasin ajatuskulun mukaan siis Suomen lehtikenttä, n. 200 tilatta-vaa sanomalehteä, on turhan laaja.

Viimeaikoina on puhuttu myös darvinismista. Alkuun sen keskustelun saattoi euroministeri Stubb arvioidessaan euron eloon-jäämismahdollisuuksia. Charles Darwin oli luonnontieteilijä ja ra-kensi teoriansa luonnossa tapah-tuvien prosessien selvittämiseksi. Euron eloonjäämisteoriat ovat kui-tenkin politiikkaa. Siinä on tilaa ar-vovalinnoille. Maailman valuutta-myllerryksessä ei ole kysymys ”ta-pa tai tule tapetuksi”-vääjäämättö-myydestä. Siinä on poliittisen valin-nan mahdollisuus. Yhtäläilla erään-laista epämääräistä ”poliittista dar-winismia” on Sasin logiikassa, kun hän kuittaa tilattavien lehtien ah-dingon toteamalla, että heikot saa-vatkin hävitä ja poistua. Tässä tu-lee heitetyksi romukoppaan koko suomalaisen sivistyksen, kansan-

valistuksen, lukutaidon, kaikkinaisen demokratiaan osallisuuden al-kuperäinen, aito ja puhdas ajatus koko kansan ottamisesta osaksi yhteiskunnallista osallistumista, de-mokratiaa.

Vissinlainen, pettämätön lo-giikkahan tässä Sasilla ja kump-paneillaan kyllä on. Sellaisen asian, kuten demokratian omimi-nen välineeksi tämän poliittisen eliitin monumentaalisen moka-rumien ruhjeiden paikkaamiseen, haavojen sitomiseen, on hyvin synkronissa tämän lumedemokra-tiahimmelin suojelemisen kanssa. Tässä kaoottisessa tilanteessa tuo konsensuskuoro ei siedä yhtään dissonanssia, riitasointua. Tämä länsimaiden demokratian rappio-tila on saanut asiain tilasta huoles-tuneita kansalaisia joukkomitassa esittämään protestinsa näissä tori-ym. kokoontumisissa.

Meidän tulee osoittaa, ettei demokratian säätiöiminen, sen val-jastaminen irvikuvansa puolusta-miseksi nyt mitenkään käy laatuun.

Unto Nikula Vantaa

Suomen ei tule luovuttaa eduskunnan budjettivaltaa

Tiainen Pekka
9.12.2011

Suomen ei ole viisasta liittyä pysyvän rahaston EVM:n jäseneksi. EU:n tilapäinen rahoitusväline ns. ERVV osoittautui torsoksi. Ei ollut uskottavaa, että osallistujien siihen laittamat 440 miljardia euroa, Suomen osuuden ollessa 14 miljardia euroa, poistaisi ongelmat. Asioiden mittasuhteiden ymmärtämiseksi vertailkaamme, että tarvitsisimme 140 miljoonaa euroa lisää voidaksemme pitää työhallinnon toimet pitkäaikaisyöttömyyden ehkäisyyn vuonna 2012 edes vuoden 2011 tasolla. Tämä on 1 % siitä mitä tuo 14 miljardia. Se on 100 kertaa enemmän kuin pitkäaikaistyöttömyyden hoitoon tarvitsemamme raha. Tässä on vallannut lukusoikeus. Kun 140 miljoonan perään laitetaan kaksi nollaa, luku sata kertaistuu.

Rahoitus ERVV:lle on lainaa mutta huoli on, että osa lainoituksesta jää saamatta takaisin. Tämä myös tiedetään ja tartuntana on myös Suomen luottokelpoisuuden heikentyminen, mikä nostaa valtion velan korkoa.

Tuki Kreikalle on pankkitukea

Finanssikriisiksi kutsutun pankkikriisin takia on maksettu pankkitukea amerikkalaisille ja eurooppalaisille pankeille, ei enää vain kotimaisille pankeille kuten 1990-luvun lammassa. Pankkituista on kyse, koska vaikka maksetaan esimerkiksi Kreikalle, maksetaan siksi, että Kreikka pystyisi maksamaan saksalaisille ja ranskalaisille ym. pankeille. Jos maksettaisiin pankkituki niille suoraan, se olisi sama asia kuin maksaminen ulkan kautta muun muassa Kreikalle. Kreikka-mutkassa on vain erona, että se antaa mahdollisuuden syyttää Kreikkaa ja hämärtää, että kyseessä on pankkituki.

Pankkituki ajoi valtiot velkakierteeseen

440 miljardia euroa ei ollut riittävä summa. Se tulee ymmärrettäväksi sitä kautta, että Yhdysvaltojen ja Euroopan Financial Times lehden listaamien pankkien vakuudet romahtivat vuonna 2009 5 000 miljardia dollaria. Näin kävi, kun kiinteistöjen ja osakkeiden ym. hinnat tulivat jyrkästi alas. Tämä aiheutti, että pankit ym. eivät kyenneet kattamaan vastuitaan ja seurasi konkurssiaalto ja petokset lisääntyivät. Siksi myös valtiot ajautuivat tukemaan pankkeja. Euroopan pankkien osuus tuosta 5 000 miljardista dollarista oli 2 200 miljardia, mikä on nykyeuroissa 1 600 miljardia. Kun verrataan 440 miljardia tähän, havaitaan, mikä on vaikeus varsinkin, kun käyttämättä tästä on enää 250 miljardia. Pankkien sanotaan tarvitsevan vielä 115 miljardia, mutta valtiot ovat romahaneet velkakierteisiin pankkitukien vuoksi ja ongelma on paha. Siksi summaa halutaan kasvattaa 700 miljardiin ja Suomenkin osuutta kasvattaa entisestään. Tämä tehtäisiin korvaamalla tilapäinen ERVV pysyvällä EVM:llä, jossa summa olisi aluksi 500 miljardia.

Budjettivaltaa ei voi antaa pois

6.12.2011, kun Suomi oli itsenäisenä maana 94 vuotta, poseerasivat Financial Times-lehden etusivulla värikuvassa Angela Merkel ja Nicolas Sarkozy kuten eri kuvissa monta kertaa ennenkin. Tällä kertaa kyse oli Saksan ja Ranskan päämiesten keskinäisestä sopimuksesta koskien budjettikuria Euroopan maissa ja sanktioita ja siihen kytkeytyen EVM:ää. Siinä nämä sopivat, että 85 %:n määränemistöt voi päättää EVM:n asiat ja minä verran maiden on sinne pantava rahaa. Se merkitsi, että Suomen eduskunnalta menee budjettivalta,



Pankkien vastuun ja uhrien muistopäivänä Helsingin Nordean konttorin luona 17.10.-11 puhuu Pekka Tiainen

koska olisi annettava muiden päättämä summa ja kerättävä se veroilla, menoleikkauksilla ja lainaamalla. Samalla EVM saisi käytännössä verotusoikeuden Suomessa, koska varat olisi toimitettava, jos ei muuta keinoja ole, veroja ottamalla. Tämä on Suomen perustuslain vastaista. Se ei siksi voi tulla kyseeseen ilman 2/3 määränemistötä, mutta sekään ei riitä. Ei budjettivaltaa voi tällä tavoin pois antaa. Ei yksityinenkään ihminen avaa kukkaroon ja sano muille, että ottaa mitä tahdotte. Se olisi avoin valtakirja. Esimerkiksi joku Conventum Pankkiiriliike tulkitsisi asiakassopimukset käytännössä avoimiksi valtakirjoiksi, avoimiksi sheikeiksi niin, että pankkiiriliike voisi laskuttaa, mitä tahdot ja ilmoittaa tai olla ilmoittamatta. Se on tietenkin lain ja perustuslain vastaista. Se on pankkitukea, kun Finanssivalvonta hyväksyy tällaisen lainvastaisuuden. Mutta ei vain pankkitukea, vaan on tapahtunut niin, että välittäjät ovat ottaneet luvatta rahaa asiakkaiden tileiltä ilman oikeuden päätöstä oman käden oikeudella. Onneksi Suomen osalta ei sentään näin röyhkeästi sallita meneteltävän. Ei edes Yhdysvalloissa liittovaltio voi

ottaa osavaltioilta varoja jollain osavaltioiden määränemistöllä.

Rahaa leikattaisiin työllisyydestä ja peruspalveluista

Perustuslakivaliokunta 7.12.2011 torjui määränemistön ja budjettivallan siirtämisen tällä tavoin. Se kertoo kumminkin paineista, että on yrityksiä siirtää toimivaltaa pois enemmän ja enemmän. Ongelma myös jatkuu, jos lisää rahaa myönnetään eduskunnan yksinkertaisella enemmistöllä. Sasi vaati hyväksymään avoimen valtakirjan perusteena, että on katto, joka olisi 14 miljardia plus korot. Sen jälkeen kuitenkin ERV toimisi Suomen rahoilla, miten tahdot eikä siellä edes kattoa ollut, vaan päinvastoin summaa lisätään 440 miljardista. Lisäksi Suomen Pankilla on sitoumuksia ja muita vastuita. Näitä summia leikataan työllisyysmäärärahoista, terveydenhoidosta, museoilta, koulutuksesta ynnä muusta.

Ei pankkien vastikkeeton-tukemista

Saksa, Ranska ja Italia olisivat ai-noat, jotka voisivat estää 85 %:n määränemistön käytön yksi-

nään, sillä niillä on äänistä yli 15 %. Oikea ratkaisu olisi, että Saksan, Ranskan ja muiden maiden mukaan lukien Suomen pankkien osakkeita otetaan valtioille vastineeksi rahoitukselle. Norja teki näin ja kun pankit toipuivat, valtio sai enemmän takaisin kuin oli rahoittanut pankkeja. Tätä ei kuitenkaan haluta tehdä. Tämä paljastaa koko operaation todellisen luonteen: se on pankkien tukemista vastikkeetta. EU-presidentti Herman van Rompuy kertoi EU-huippukokouksen päässeen sopuun siitä, että sijoittajavastuusta luovutaan. Pääministeri Jyrki Kataisen (kok) ilmoitus, että Suomi on saanut läpi päinvastaisen tahtonsa, onkin herättänyt ihmetystä ja on ristiriidassa van Rompuyn ilmoituksen kanssa. Kataisen mukaan yksityisen sektorin vastuu säilyy pysyvässä vakausmekanismeissa ”kuta-kuinkin sellaisessa muodossa kuin se on pitempään ollut”.

Loppu vastuiden lisäyksille

On sanottu, että jos jäämme EVM:n ulkopuolelle, Suomi olisi yksinäinen susi. Kuitenkin Ruotsin valtiopäivien EU-valiokunta päätti perjantaina Ruotsin voivan hyväksyä tuoreet EU-valtioiden budjettiyhteistyötä koskevat ehdot sillä edellytyksellä, että uudet säännöt eivät koske Ruotsia. EVM:lle Ruotsi ei ole edes ollut siirtämässä budjettivaltaansa. Jättäytymällä EVM:n ulkopuolelle Suomelle tarjoutuu hyvä mahdollisuus alkaa korjaamaan huolestuttavaa linjaa, jolla Suomea on kuormitettu yhä uusilla vastuilla. Ne eivät ole edes EU:n tai euronkaan jäsenyysehtojen mukaisia. Tämä herättäisi toiveikkua sen suhteen, että talous- ja yhteiskuntapolitiikan linjaa reivattaisiin paremmin vastaamaan Suomen kansan etuja. Se voidaan tehdä samalla myös muiden kansojen oikeuksia puolustaa ja rakentamalla kansainvälisyyttä tällä tavoin yhteistyön pohjalta.

Pirulle pikkusormi



Vanha kansa on aina tiennyt, että jos antaa pirulle pikkusormen se vie koko käden. Nykyihmiset eivät ole sitä kuulleet tai pitävät sitä vanhojen nahkapakkojen kitinänä. Vanhat ja viisaat ovat kuitenkin huomanneet, että jos menneisyyttä ei tunnetta, se eletään uudelleen tavalla tai toisella.

Suomalainen hyvinvointiyhteiskunta rakennettiin sodan jälkeisenä aikana. Luokkajako oli itsestään selvyy. Työntajat olivat kapitalisteja ja työläiset työväenluokkaa. Tosin työväenluokkaa jakaantui poliittisesti kahtia. Oikeistolaisille (demareille) riitti se, mihin kapitalistit puhumalla suosituivat, vasemmalla (kansandemokraateilla) vaatiin jopa lakkoja.

Viitisenkymmentä vuotta sitten vasemmistolaisiin järjestöihin tunkeutui omilla porvarillisilla ehdoillaan muutamia ”sivistyneitä”. Heidät otettiin riemulla mukaan. Pikkuhiljaa he onnistuivat tuhoamaan kansandemokraattien eduskuntaryhmän ja koko liikkeen sekä perustamaan sen raunioille Vasemmistoliiton. Periaatteettomana se on salamanopea takinkääntäjä. Näin kävi, kun pirulle annettiin pikkusormi, se otti ja vei koko käden. Siksi tänään ihan tavan ta-

kaa törmätään väitteeseen, että työväenluokka on kutistunut olemattomiin. Pirulla oli sellainen täky, jonka koko kansandemokratilinen liike nieli koukuineen päivineen. Siksi oikeistolaisista oikeistolaisin Kokoomus paukuttelee ja voi aiheestakin paukutella henkseleitään.

o o o

Monikaan ei osannut kuvitella, että kehitys voi kulkea taaksepäin, entistä huonompaan suuntaan, mutta niin on käynyt ja käy. Pienet tulot pienenevät ja suuret tulot kasvavat. Tuloerot kasvavat koko ajan ja työn tarve vähenee, eikä parantumista ole näkyvissä. Päinvastoin.

Viimeisen verotilaston mukaan tulonsaajista 0,1 prosenttia sai keskimäärin 56 220 euroa kuukaudessa. Samaan aikaan 77,8 prosenttia kaikista, sai keskimäärin 1 369 euroa kuukaudessa. Palkkatuloina samat 0,1 prosenttia, sai keskimäärin 17 022 euroa kuukaudessa, mutta 1 874 035 palkansaajaa, 67,5 prosenttia, sai keskimäärin 1 364 euroa kuukaudessa.

Tähän saumaan kannattaa muistaa, että työeläkkeet syntyvät jokaisen palkansaajan henkilökoh- taisesta palkasta. Siitä myös muodostuu ns. eläkepalkka, josta laske- taan eläke. Pienestä pakasta kertyy

pieni, suuresta suuri eläke. Työiän 18–64 vuosien aikana tel-maksuis- ta kertyvät jokaisen henkilökohtai- nen rahasto, jolle pitää kertyä kor- koa korolle. Vaikka rahasto on hen- kilökohtainen, siihen jääviä varoja eivät saa perilliset.

Työeläkerahaston rajattoman kasvun näkyviksi ongelmiksi ovat muodostuneet keinottelu raha- markkinoilla ja työntäjille palau- tukset. Ongelmien syyksi eläkeva- kuutusyhtiöt ovat sanoneet väes- tön ikääntymisen. Sen todistajak- si on saatu Tilastokeskus, jonka en- nusteessa on liikaa miljoona yli 65 vuotiasta. Ne ovat haamuja, sil- lä niin suurta määrää ihmisiä ei ole Suomessa syntynyt.

o o o

Suomi on kapitalistien tavoittei- den mukaan oikeistolaistunut. Oi- keistolaista politiikkaa johtaa Ko- koomus, joka ottaa ohjeensa EU/ Saksalta. Sillä on oma vanha ideo- logia, joka on vertaansa vailla. Siitä pari esimerkkiä.

Äärimmillen turhautunut Eu- rooppa-ministeri Alexander Stubb (kok) on vaatinut, että taloudelli- sestä AAA-luottoluokitetuille mail- le on saatava muita enemmän val- ta- ta. Niillä pitää olla oikeus puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin. Paremmilla pitää olla valta sanoa

kuinka muiden on elettävä, missä nurkassa kaappi seisoo – ja päämi- nisteri Jyrki Katainen, Kokoomuk- sen puheenjohtajana kannatti. Se on siis puolueen linja.

Tässä ei ole kaikki. Sellaistakin on kirjoitettu, että Stubbin ajatus- ta seuraa kansalaisten luokittelu, jossa AAA-ihmisillä olisi enemmän valtaa kuin muilla. Jo tällä työehto- sopimusten (tes) neuvotteluissa on saatu siitä esimakua. Finanssialan Keskusliitto FK, vaati, että tes-palk- kaluokat on muutettava palkkakes- kustelun malliin. Sen mukaan pal- kat määrätään työpaikoilla jokai- sen työntekijän kanssa erikseen. Si- ten työntajat voisivat maksaa työ- tekijälle palkan mielensä mukaan. Loppupelissä toimii ota tai jätä pe- riaate. Kapitalisteille ei riitä mikään – vai riittääkö?

FK:n vaatimus ei mennyt vielä läpi, mutta neuvottelussa on Pank- kitoimihenkilöliiton kanssa sovittu, että se on seuraavan työehtosopi- muksen asia. Siihen mennessä asia valmistellaan kunnolla ja otetaan neuvottelupöydälle. Pirulle on an- nettu pikkusormi.

o o o

Sodan jälkeen maailman valtiot sopivat yhteisestä tullijärjestelmästä. Siitä luovuttiin 1995 ja tilalle pe- rustettiin maailman vapaakauppa

järjestö. Sen tehtävä on poistaa kaikki kaupan esteet. Ennen va- paakauppaa tavaratuotanto oli ai- noa kapitalistien välisen kilpailun alue.

Kun kaupan esteet saatiin pois, arvopapereista tuli kauppatavara. Rahamarkkinat paisuivat räjähdysmäisesti. Arvopaperi- ja valtioiden velkarahan markkinat, osake- ja tavarapörssien arvot kasvoivat täysin mielettömiksi. Viidessätoista vuodessa virtuaalisen keino- te- lurahan määrä oli kasvanut 12,5 kertaa maailman bkt:n suuruisek- si. Kukaan ei koskaan voi lunastaa moista arvotonta rahamäärää. Siinä piilee monen monta kovaa krii- siä. Vapaakaupassa piru sai pikkusormen, mutta vei koko käden.

Suomalainen ns. hyvinvoin- tiyhteiskunta rakennettiin sodan jälkeisenä aikana. Luokkajako oli itsestään selvyy. Työntajat olivat kapitalisteja ja työläiset työväen- luokkaa, jonka puolueissa oli poliittista luokkavoimaa. Nyt voima puuttuu, vaikka (palkka-) työläisiä on enemmän kuin koskaan. Maailman asiat saadaan paremmalle to- lalle vasta, kun työläiset ottavat asiat omiin käsiinsä, liittyvät yh- teen ja muuttuvat riistetyistä luo- kasta luokaksi itseään varten.

Siinä on haastetta itse kullekin!

Kai Kontturi

Kaksi vuotta raamit kaulassa ! Rivit pysyivät koossa

Pitkällisen ja monivaiheisen väännön ja parin lakon jälkeen ns. raamisopimus sitten lopulta syntyi. Raamisopimuksen kattavuus on poikkeuksellisen laaja. Sen piiriin kuuluu 94 % palkansaajista. Näin laajaa kattavuutta ei ole nähty koskaan Suomen työmarkkinahistoriasa. Miten tämä oli mahdollista? Työnantajia edustava elinkeinoelämän keskusliitto EK ilmoitti jo v.2008, että keskitettyjen kokonaisratkaisujen, TUPO: jen aika on ohi, eikä niihin ole enää paluuta.



Kuva: Heikki Männikkö

EK on pyrkinyt työläisten rivien hajottamiseen ja työpaikkakohtaisen sopimisen kautta kaikkien työehtojen heikentämiseen. Nyt EK ajaa eläkeiän nostoa, eläkeputkesta ja osa-aikaeläkkeestä luopumista. Voittoja yritetään nyt tehdä työehtoja heikentämällä.

EK: n kannan arveltiin johtuvan siitä, että siellä uskottiin saatavan työläisten rivit hajalle liittokohtaisilla sopimuskierröksillä. Lisäksi EK: n tavoitteena on - ja tulee olemaan vastaisuudessaakin paikallisen sopimisen lisääminen. Ja paikallinen eli työpaikoilla työehdoista sopiminenhan tarkoittaa käytännössä työehtosopimusten asteittaista purkamista. Ei enempää eikä vähempää.

Metalli - eli teknologiateollisuus on perinteisesti ollut se ala, joka ensimmäisenä on avannut pään TUPO sopimuksille. Teknologiateollisuuden sopimuksen synnyttyä ovat muut alat joko tulleet mukaan tai pitäneet sen sopimusta kynnysmattona - ja neuvotelleet paremman sopimuksen.

Metallityöväen liiton ja työnantajia edustavan teknologiateollisuus ry:n väliset neuvottelut katkesivat keväällä tuloksettomina. Syyinä oli työnteettäjien ylimielinen asenne. Syyskuussa teknologiateollisuuden työntekijäliitot Metallityöväen liitto, ammattiliitto PRO ja ylempien toimihenkilöiden liitto YTN julkaisivat omat yhteiset TES tavoitteensa. Ne vaativat kaksivuotista sopimusta, joissa palkankorotus olisi ensimmäisenä vuonna ol-

lut 4 prosenttia ja toisena vuonna 2 prosenttia sekä joitakin ns. laadullisia parannuksia. Liitot esittivät myös omia vaatimuksiaan.

Ei TUPO vaan ”raami”

Teknologia alan liittojen yhteistyö sai työnantajat hämmennyksen valtaan. Aloite näytti olevan hetken aikaa työväenluokan käsissä. Neuvottelut kariutuivat ja liitot julistivat ylityökiellon ja antoivat lakkovaroituksen 40 yritykseen. Duunarit olivat liittojen vaatimusten takana täysin rinnoin. Tulossa nähti olevan vuosisadan ottelu työläisten ja työnteettäjien välillä. Jos tilanne olisi mennyt siihen, että koko ala olisi pysähtynyt, se olisi ollut kuin yleislakko ja muiden alojen olisi ollut pakko seurata esimerkkiä.

Tätä eivät työnantajat ja heitä tukeva maan hallitus voineet sallia. Teknologia –teollisuus vastaa 60 prosentista Suomen viennistä ja ala työllistää suoraan 270 000 ja välillisesti yhteensä 700 000 jopa neljäsosa koko työvoimasta. Lisäksi ulkomaisissa tytäryrityksissä työskentelevien määrä ylitti kotimaisen määrän jo v. 2007.

Työmarkkinakeskusjärjestöt SAK, STTK, AKAVA ja työnantajien

EK kävivät pääministeri Kataisen kanssa keskustelemassa –ja lupasivat neuvotella, ei TUPO: sta, koska siitä puhuminen ei EK: lle käynyt, vaan laajasta kokonaisratkaisusta.

Niinpä ne sitten neuvottelivat. Takapiruna hääri SAK: n entinen puheenjohtaja työministeri Lauri Ihalainen. Keskusjärjestöt saivat Ihalaisen kanssa aikaiseksi sopimuksen, joka sai nimekseen raami. Metalliliiton valtuusto hyväksyi raamin äänestyksen jälkeen neuvottelujen pohjaksi samoin PRO. Sen jälkeen liitot yksi toisensa jälkeen ovat sen hyväksyneet. Poikkeuksena rakensuliitto ja Finnairin lentäjät.

”Perälauta” ja lakko

Teknologiateollisuudessa aloitettiin alakohtaiset neuvottelut raamin pohjalta. Ylityökielto ja lakkovaroitukset olivat edelleen voimassa ja valtakunnansovittelija alkoi sovittelua riitaa. Neuvotteluista puhuttiin julkisuudessa raamisopimukseen sisältyvästä 3 päivän opiskeluvapaasta, josta kukaan ei oikein tiennyt, mitä siitä oli sovittu.

Sovittelija antoi sovintoesityksen 20.10 eli vajaata vuorokautta ennen kuin lakon oli määrä alkaa. Metalliliiton liittotoimikunta ja TES neuvottelukunta äänestivät esityksestä ja suosittelevat sen hyväksymistä. Äänestykset eivät menneet poliittisen ryhmäjaon mukaisesti, vaan sovintoesityksen vastustajia löytyi sekä demareista (!) että vasareista. Kenttäväki ei tästä tiennyt – ja sen vuoksi tuli yllätyksenä, että liittovaltuusto äänestyksen jälkeen hylkäsi sovintoesityksen ja lakko alkoi perjantaina 21.10. Syy hylkäämiseen ei ollut alhaisissa palkankorotuksissa, nehan oli hyväksytty jo raamin hyväksymisen yhteydessä, vaan siinä, että sovintoesitys sisälsi 0,6 prosentin suuruisen paikallisen erän, jonka työnantaja olisi voinut jakaa oman mielensä mukaisesti kenelle parhaaksi katsoi. Sovittelija antoi 4 päivän lakon jälkeen uuden esityksen, jonka sekä metalliliitto ja PRO hyväksyivät. Uuteen esitykseen tuli yksi muutos edelliseen verrattuna: Siinä oli ns. perälauta, joka tarkoittaa, että jos paikallisesti ei päästä pääluoittamismiehen kanssa sopuun paikallisen

erän jakotavasta, niin korotus jetaan kaikille 2,4 prosentin yleiskorotuksena.

Kuukausi sitten arveltiin, että perälauta olisi saatu ilman lakkoa neuvottelemallakin. Kaikki neuvotteluihin osallistuneet ovat kuitenkin yhtäpitävästi todistaneet työnantajan asenteen sellaiseksi, ettei perälautaa ilman lakkoa ollut mahdollista saada. Tätä väitettä tukee sekin, ettei yksikään työnantajien teknologiateollisuus ry: n neuvottelema sopimus syntynyt ilman lakkoa tai sen uhkaa. He pitävät änkyrämäisesti kiinni tavoitteistaan yleisistovien työehtosopimusten purkamisesta ja palkkojen yleiskorotuksista luopumisesta! Kahden vuoden päästä painimme saman asian kanssa taas, kun nykyinen raamisopimus päättyi.

EK vaati AKT: n mukaan

Elinkeinoelämän keskusliitto EK: n mielenmuutos keskitettyä ratkaisua kohtaan oli silmiinpistävä. Vielä alkusyksyllä se vastusti sitä kiivaasti. Teknologia-alan työntekijä liittojen yhteistyö ilmeisesti sai sen toisiin ajatuksiin ja kun raamisopimus sitten syntyi, oli EK sen kiivaampia puolustajia ja se teki kaikkensa, että siitä tulisi mahdollisimman laaja. EK mm. ilmoitti, ettei mitään raamisopua synny jos auto- ja kuljetusalan työntekijäliitto AKT ole siinä mukana. Keskusjärjestöjen piti hyväksyä raami perjantaina 25.11. Kuljetusalan neuvottelut olivat kuitenkin vielä kesken ja jatkuivat viikonlopun yli. EK vaati AKT: tä raamin taakse ikään kuin AKT olisi yksin ollut vastuussa alan sopimuksista. Yleensä neuvotteluissa on kaksi osapuolta. EK ei kantanut lainkaan huolta oman jäsenjärjestönsä, kuljetusalan työnantajien neuvotteluhaluista. EK: n into raaminhyväksymisessä saa epäilemään sen olevan työläisille vahingollinen. Sen me saamme nähdä tulevan kahden vuoden aikana.

Korotusten taso surkea

Keskusjärjestöt allekirjoittivat raamisopimuksen 28.11.2011. Sen jälkeen alkoi yleinen yksimielinen kehuminen ja päännökyttely raamin autuaaksi tekevästä voimasta.Työ-

paikoilla tähän nyökyttelyyn ei ole varauksetta yhdytty. Ei ole aihetakaan. Palkan korotuksen taso jäi surkeaksi, kun ottaa huomioon hintojen nousun. Nyt maksuun tulleet korotukset eivät hintojen nousua kata, vaikka miten päin laskisi.Sopimukseen sisältyi myös 0,2 prosentin veronalennus ja saman suuruisen vakuutus maksu alennus. Ne otetaan takuuvarmasti työläisiltä takaisin muodossa tai toisessa.Todennäköisin vaihtoehto on arvonalisäveron korotus. Eli taas otettiin askel kohti tasaveroa.

Raamisopimusta tai sen pohjalta sovittuja alakohtaisia sopimuksia on vaikea ruotia tarkemmin, koska niissä sovittiin monista asioista, jotka menevät kolmikantaiseen valmisteluun ja työryhmiin sovittaviksi. On vaikea ymmärtää ja hyväksyä menettelyä, jossa ensin raapustetaan nimet sopimuksiin - ja sen jälkeen alkavat työryhmät pohtia, että mitä sovitaan! Kuulostaako epäilyttävältä?

Raami, samoin kuin esim. teknologiateollisuudenkin sopimus sisältävät kuitenkin kiistatta myös hyviä asioita. Sellaisena voidaan pitää ainakin irtisanottujen lomarahojen jaksotusten poistamista v.2013 alusta alkaen. Tosin, senkin olisi maan hallitus voinut tehdä ilman työmarkkinakeskusjärjestöjä varsinakin, kun kahden työväenpuolueeksi itsensä laskevan puolueen jäseniä on ministereinä.

”Ketä jymäytettiin”

Alkusyksystä näytti siltä, että aloite on täysin työläisten käsissä teknologiateollisuuden työntekijäliittojen yhteisten tavoitteiden ansiosta ja työnantajat neuvottomia.On eri asia, miltä tilanne näytti ja mikä se todellisuudessa oli. Aloite kun siirtyi selkeästi työnantajille neuvottelujen edetessä. Oliiko AY-liikkeen johdolla aikomustakaan päästää teknologia alaa lakkoon yhteenessä 6 prosentin palkankorotustavoitteen kanssa? Oliko yhdessä hallituksen ja EK: n kanssa etukäteen sovitut keskitetystä ratkaisusta?

Niin tai näin. Nyt elämme raamit kaulassa seuraavat kaksi vuotta.

**Markku Nieminen
luottamusmies**

Pankkialan neuvottelut - raamisopimusta vai sanelupolitiikkaa?

Maamme ammatilliset keskusjärjestöt hyväksyivät työnantajien keskusjärjestön ehdottaman raamisopimuksen 13.10.2011. Sinänsä oli harvinaista, että keskitettyä tulo ratkaisua vastaan lobbaileet ja muuten kamppailleet työnantajat olivat esittäneet moista keskitettyä tulo ratkaisua, mutta maamme työntekijöiden keskusjärjestöt hyväksyivät raamiratkaisun. Toki tiedossa on, ettei suurpääomalla ole isänmaata, mutta maamme työväen -ja ammattiyhdistysliikkeellä on isänmaansa, Suomi nimeltään.



Kuva: Heikki Männikkö

Mielenosoitus Nordean Helsingin konttorin luona pankkien moraalitomuutta ja irtisanomisista vastaan järjestettiin 28.11.2011.

Mutta jos kaikki olisikin näin yksinkertaista, helppoa ja sujuvaa, niin eihän meillä olisi nälkää ja leipäjonojakaan, joten: Pankkialalla elettiin mielenkiintoisia hetkiä marraskuun alusta alkaen. Tiistaina 8.11. alkoivat toimihenkilöitä edustavien

ammattiliittojen PRO: n sekä YTN: n ylityökiellot sekä vapaa - ajalla matkustamisen kiellot.

Maamme tapaan kansalaiset saivat arvailla syitä ja olla valmiina syyllistämään mieluummin pankkitoimihenkilöt kuin pankkialan työn-

antajat. Mikä onkaan totuus tästä neuvottelusta?

Tässä on totuus:

Maanantaina 31.10.2011 käydyissä neuvotteluissa PRO, YTN sekä nordealaisten ammattijärjestö Nousu uudistivat aiemmat tekstivaatimuksensa sekä ilmoittivat olevansa valmiit neuvottelemaan keskusjärjestöjen sopiman raamisopimuksen mukaisista palkankorotuksista. Mitään muuta ei vaadittu. Finanssialan Keskusliiton (FK) työmarkkinajohtaja Jorma Kontio ilmoitti, että FK oli Elinkeinoelämän Keskusliiton (EK) hallituksessa äänestänyt raamisopimusta vastaan ja että neuvottelujen lähtökohtana ei voi olla raamisopimus ja siinä sovitut muutamat asiat. Näin FK pulikoi emojärjestöään vastaan. Neuvotteluhalukkuudessa tämä ilmeni siten, ettei FK ollut mitenkään innostunut viemään neuvotteluja eteenpäin, sopimaan asiallisesti ja rakentavasti.

Tässä yhteydessä minun on kysyttävä, onko mahdollisesti Nordean hallituksen puheenjohtajalla ollut mitään tekemistä nihkeiden neuvottelujen kanssa, hänen lausuntonsa kun eivät ole olleet työn-

tekijämyönteisiä. Tästä todisteena mainittakoon Nordeassa käytävät YT-neuvottelut sekä hänen Ruotsissa valtaistaa kohua herättäneet ylimieliset lausuntonsa?

Ammattiliitot katsoivat näin ollen, että FK oli omilla toimillaan osoittanut, että sen pakottamiseen vastuullisiin ratkaisuihin vaadittiin nyt työtaistelutoimia. Niin alkoi sopimukseton tila pankkialalla vanhan sopimuksen päätyttyä 31.10.

Numerollista faktaa:

Pro neuvotteli työehtosopimusratkaisusta syyskuun alusta lähtien. Käytiin useita neuvotteluja, jotka eivät edistyneet. Palkankorotuksista ei neuvoteltu lainkaan, eikä FK vastannut Pro: n korotusesitykseen. Lokakuun alku odoteltiin raamisopimusta ja kun se saatiin, oli rahoitusalan neuvottelujen määrä jatkua 31.10. Neuvotteluja käytiin 31.10 ja 1.11. vailla edistystä. 7.11. saatiin FK: n tarjous palkankorotukseksi ja työehtosopimuksen tekstimuutoksiksi. Palkkatarjous oli alle raamisopimuksen. Tekstimuutoksiin työnantaja ei ollut erityisen valmis, vain pari pientä muutosta oli heidän esityksessään.

Pro ja YTN totesivat 7.11. et-

teivät neuvottelut edisty ilman painostustoimenpiteitä. Työnantajan viivyttely ja ylimielisyys palkansaajapuolta kohtaan riitti. Pro ja YTN ilmoittivat ylityökiellon ja vapaa-ajan työasioissa tapahtuvaa matkustamista koskevan kiellon alkamisesta. Pro ja YTN jättivät myös kohdennettun lakkovaroituksen (FD Finassidata, OP-Palvelut ja Samlink). Sampo Pankin osalta RahoitusLeijonat teki vastaavat päätökset. Pro ja YTN jättivät valtakunnansovittelijalle ja FK:lle lakkovaroituksen 8.11.

Työnantajan vastaus

Työnantaja vastasi työsulkuilmoituksella. FK jätti 10.11. liitoille ja valtakunnansovittelijalle ilmoituksen työsulusta. Työsulku olisi koskenut lähes kaikkia työnantajaliiton jäsenpankkeja. Toteutuessaan työsulku olisi sulkenut konttorit 25.11 - 30.11. Työsulku olisi koskenut vain Pron, YTN: n ja Nousun jäseniä, joten työsulku olisi ollut kansainvälisten sopimusten vastainen, selvää diskriminaatiota. Sulku olisi ollut vastoin Suomen vuonna 1951 allekirjoittaman, YK: n kansainvä-

Pisarakata puhutti Alppipuistossa

Alppipuiston suojelun puolesta jo 4400 nimeä adressissa

Alppila-seura järjesti Alppipuistossa lauantaina 12.11. tempauksen ”Pisarakata kipinöi Alppipuistossa”, jossa virkamiehet ja kaupungin-valtuutetut olivat paikallisten tentattavana Helsinkiin suunnitellun Pisarakadan vaikutuksista Alppipuistoon.



Petri Krohn

Alppipuiston tulevaisuudesta ja Pisarakadan linjauksista keskustelut-laisuuteen osallistuivat Emilia Palonen, Yrjö Hakaniemi, Kari Ruohonen, Jukka Tarkkala ja Kati Peltola.

Vasemmistoliiton valtuutetu Kati Peltola muistutti, että hankkeen ympäristövaikutukset ovat huolestuttaneet erityisesti vasemmistopuolueita. Kommunistien Yrjö Hakaniemi aiheellisesti huomautti, että Helsingin suurimmat puolueet, kokoomus ja perussuomalaiset eivät vaivautuneet lähettämään tilaisuuteen omaa edustajaansa. Kati Peltolan mielestä nyt on aika vaikuttaa radan linjauksiin. Parhaillaan käydään keskustelua siitä, minkälaiseen liikennemuotoon valtion rahoja priorisoidaan. Peltolan mielestä keskustan alue Helsingissä on jo niin täyteen rakennettu, että vähäiset viheralueet tulisi säästää. Yleisön joukossa nuoret olivat huolestuneita siitä, että Helsingin aktiivisimpea kulttuuripuistona Alppipuisto voisi kärsiä Pisarakadan linjauksista. Rakennustöiden ja radan läheisyyden pelättiin häirit-

sevän puistossa järjestettyjä konsertteja.

Rata halutaan tunneliin

Alppila-seuran puheenjohtaja Emilia Palonen luovutti Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston edustaja DI Jukka Tarkkalle adressin, jonka oli allekirjoittanut 4400 henkilöä. Adressissa ehdotetaan Pisarakadan vetämistä Pasilasta Alppilan ali Hakaniemeen ja Alppipuiston säilyttämistä nykyisellään.

Valtion liikenneviraston edustaja Kari Ruohonen vakuutti, että suunniteltava Pisarakata veisi Alppipuistosta noin 3 prosenttia ja rakennusaikana noin 20 prosenttia puiston pinta-alasta olisi rakennustöiden takia suljettuna. Hän ei lämmennyt Alppila-seuran ehdotuksille uusista linjauksista, sillä niiden taloudelliset vaikutukset

olisivat liian suuret. Tunneli toisi lisäkustannuksia noin 250 miljoonaa euroa.

Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston edustaja Jukka Tarkkala puolestaan katsoi, että konflikti Alppipuiston suojelijoiden kanssa on yksi pienimmistä suunnitellun Pisarakadan tulevaisuuden kannalta. Tunneli toisi niitä kymmeniä lisää.

”Ratapenkan leventäminen Alppipuistoon ei ole Pisarakadan suurimpia haittoja”, hän totesi.

Keskustan edustajana paikalla ollut liikennesuunnittelun konsultti Antero Alku piti tervetulleena, että Alppila-seura oli ajoissa liikkeellä puolustaessaan Alppipuiston kokonaisuutta.

”Jos aikoo vaikuttaa radan suunnitteluun, se on tehtävä mahdollisimman aikaisessa vaiheessa”, hän sanoi.

Vain huonoja vaihtoehtoja

Pisarakadan pituus olisi noin 7,5 kilometriä ja se maksaisi noin miljardi euroa. Helsingin kaupunki ei aio osallistua hankkeen kustannuksiin vaan se olisi valtion kokonaan maksettava. Pisarakata yhdistäisi pääkaupunkiseudun paikallisjunaliikenteen Helsingin niemellä ohittamalla päärautatieaseman pisanmuotoisena ratana.

Valtion ensi vuoden budjetissa ei ole vielä määrärahaa hankkeen suunnittelulle. Antero Alku korostaa, että alustavasti valtio on varannut vuodesta 2013 lähtien neljän vuoden ajaksi suunnitteluun rahaa 40 miljoonaa euroa.

”Se on paljon rahaa. Vasta sitten lopullinen päätös rakentamisesta tehdään”, hän toteaa.

Pisarakataa perustellaan sillä, että vuoteen 2030 pääkaupunkiseudulla asuu 400 000 asukasta enemmän kuin nyt, joiden on päästävä matkustamaan Hels-

inginniemielle. Laskelma ei Antero Alun mielestä ole realistinen, sillä pääkaupungin seudun asukkaat eivät suinkaan yhtä aikaa halua ka-pealle Helsinginniemielle.

Antero Alku pitää täysin mahdollisena, että Pisarakata voitaisiin toteuttaa nykyisten raitteiden uudeleen järjestelyllä tai

leventämällä ratapenkkaa länsipuolelle.

”Tässä palataan toteuttamaan muinaisia suunnitelmia U-metrosta, mutta vain huonompina versiona”, hän toteaa.

Teksti: Leena Hietanen
Kuva: Petri Krohn

Pisarakata ja Kaupunginsuunnittelu

Kerrotaan, että Helsingissä on kaupunginsuunnitteluvirasto, joka lyhentää nimensä ksv. Mitä pitemmälle on aika kulunut, sitä enemmän on alkanut tuntua, että noista kolmesta kirjaimesta muodostuukin sanat: kaupungin sekoitusvirasto. Ainakin jälki näyttää sellaiselta. Ei voitane puhua pitkäaikaissuunnittelusta saatikka sitten kokonaisuunnittelusta. Ehkä parhaimpana osoituksena kaupunkilaisten elämän sekoittamisesta on kiskoliikenteen sekoittaminen. Itse sinänsä Pisarakata on kannattettava ajatus, mutta ongelmanna on sen toteutus. Ongelmaksi sen toteuttamiseksi kaupungin virkistysalueita säästävistä ovat tulleet gryndereille turvatut lahjoitusmaat.

Palataanpa hieman ajassa takaisin. Ei tarvitse palata edes aikaan jolloin, perimätiedon mukaan, Hakasalmen huvilan omistava rouva järjesteli rautatien pois ikkunansa alta. Vaan riittää kun muistamme Töölön ratapihan.

Eikö ole merkillistä suunnittelua kun lahjoitetaan gryndereille ratapihana olleet maat. Ei osoita paljonkaan olleen hommassa järkeä joukkoliikenteen ja rautatien toimivuuden kannalta. Lahjoitusten tapahtuessa tajusivat jo tavallisetkin pulliaiset, että Helsingin aseman laiturialue käy ahtaaksi en-

nen pitkää. Nyt tuo ahtaus kostaatuu. Se kostaatuu koko maan laajuisesti rautatieliikenteessä.

Joskus kauan sitten oli sellainen ajatus (silloin se olisi ollut vielä raideliikenteen kasvua ennakoiva parannus), että Pisara-rata sukeltaa maan alle hyvissä ajoin ennen Pasilan asemaa. Jatkuen Pasilasta maan alla Hakaniemeen ja sieltä Helsingin aseman ja Töölön kautta takaisin Pasilan asemalle, nousten sitten taas jossakin maan päälle. Toteutuminen tuolloin olisi tuonut todellisen parannuksen ihmisten liikkumiseen. Olisihan ollut olemassa yhteys metroomin ainakin Hakaniemessä ja Rautatientorilla. Jopa puhuttiin, että metro rakennettaisiin kulkemaan myös Pasilan asemalle.

Nykyinen Pisara-rata suunnitelma lohkaisee Alppipuistosta palasen. Näyttäisi siltä, että tähän on syyllinen gryndereille lahjoitettavat rakennusmaat niin entisen Pasilan ratapihan alueelta kuin aseman poloispuoleltakin. Onkin syytä kysyä, että kuka muu niitä torneja tarvitsee kuin Hjallis Harkimo ja eräät grynderit? Onhan Suomessa vielä muualla monia rakentamattomia maatilkkuja.

Näyttää taas kerran pahasti siltä, että kaupungin sekoittamisvirasto toteuttaa itseään täydellä teholla.

Timo Kangasmaa

Pankkialan neuvottelut - raamisopimusta vai sanelupolitiikkaa?

Jatkoa sivulta 4

lisen työjärjestön ILO:n yleissopimusta. Suomessahan ei työn tekemistä voi estää sillä perusteella, että työntekijä kuuluu ammattiliittoon. Raamisopimuksen ja FK:n tarjouksen ero olisi ollut 571 euroa. Pro oli laskenut, että henkilö, joka sai 30.9.2011 3000 euroa kuukausipalkkaa, olisi seuraavien 25 kuukauden aikana saanut palkkaa lisää seuraavasti: Raamin mukaisilla palkankorotuksilla 2496 euroa. FK:n tarjouksen mukaisilla palkankorotuksilla hän olisi saanut eräin oletuksin 1925 euroa.

Työnantajapuoli oli ja pyysi bunkkerissaan

Ilman valtakunnansovittelijaa pankkiala luultavasti olisi joutunut työnantajapuolen julistamaan työsulkuun, eikä se olisi ollut jättämättä railoa osapuolten välille. Lapuan Liike olisi noussut toden teolla Etelärannan huuruisista kabineteista entistä ehompana. Sovittelut alkoivat kuitenkin toden teolla 14.11. Sovittelua jatkettiin 7 tunnin ajan 16.11 ja 22.11. Vasta viimeisessä sovittelussa valtakunnansovittelija Esa Lonka pystyi jättämään sovintoehdotuksen. Osapuolet hyväksyivät sovintoesityksen 22.11.klo 20 ja kaikki työtaistelutoimet peruttiin.

Mitä saatiin?



Kuva: Heikki Männikkö

Mielenosoittaja toteaa 28.11.11, että Nordean tulos oli 723 milj. ja halu vähentää 650 työpaikkaa

Saatiin sopimus, jonka kestoai-ka on 1.11.-30.11.2013. Palkankorotus (yleiskorotus) 1.11.2011 lukien 2,4 %, 1.12.2012 lukien yleiskorotus 0,3 % ja palkkakeskustelussa jaettavalla erällä 1,6 %.. Vähimmäispalkat nousevat 1.11.2011 2,4 % ja 1.12.2012 1,9 %. 1.1.2012 maksetaan kertaerä 150 euroa niille, joiden työsuhte on alkanut viimeistään 1.10.2011 ja on voimassa 1.1.2012. Osa -aikaisille kertaerä suhteutetaan työajan mukaan.

Mitä pitäisi saada?

Työntekijän irtisanomissuojaa ei

missään nykypäivän neuvotteluissa tunnutta parantavan, eivätkä naisten palkka - asemat tunnu parantuvan niin, että eri sukupuolten eurot olisivat samansuuruisia.

Ajatuksia

Puhellessani pankkitoimihenkilöiden kanssa neuvottelujen aikana en havainnut haluttomuutta raaminmukaiseen sopimukseen. Sen sijaan askarruttaa FK:n emojärjestönsä vastainen linja ja askarruttaa työnantajapuolen tulevien aikojen saneeraushalukkuus pankkialalla.

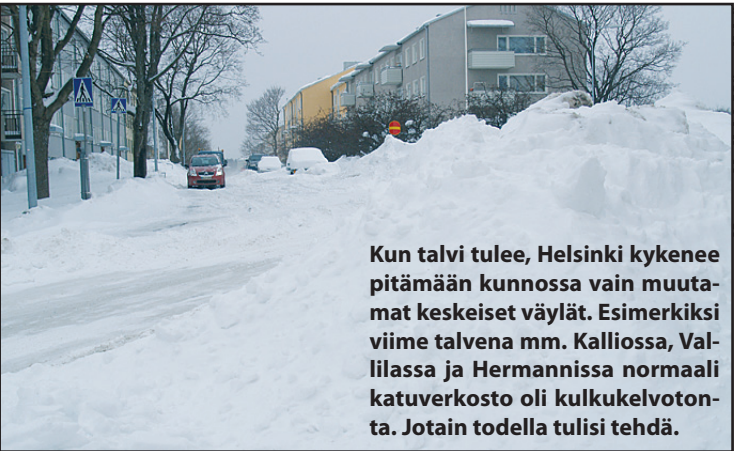
Olihan raamisopimukseen halukkuus työnantajataholla ainakin itselleni melkoinen yllätys ja herätti oitis ajatuksen siitä, mitä ihmettä on todellisuudessa katkeytymässä nk. rahoituskriisin taakse? Vuosi 1929 ja 1991 yhdessäkö?

Eri alojen toimihenkilöt uhrautuivat maamme talouden puolesta. Odottelemme yhä, milloin työnantajapiirit uhrautuvat - edes tyytyväällä rahallisesti muilta vaatimiinsa maltillisiin palkkaratkaisuihin? Raamiratkaisu ei pelasta myöskään kymmeniätuhansia työntekijöitä potkulta tai lomautuksilta.

Tämä katkuinen neuvottelukierros osoitti kuitenkin sen, kuinka tärkeää meidän on pysyä yhteisessä rintamassa työntekijäpuolella, sillä mitä tahansa voi tapahtua ja myös tulee tapahtumaan.

Juhani Valo

”Taas tuli talvi yllättäen”



Kuva: Heikki Männikkö

Kun talvi tulee, Helsinki kykenee pitämään kunnossa vain muutam keskeiset väylät. Esimerkiksi viime talvena mm. Kalliossa, Valillassa ja Hermannissa normaali katuverkosto oli kulkukelvoton. Jotain todella tulisi tehdä.

Yhteiskunnan tulisi tukea työttömiä hankalina talvikausina työllistämällä heitä jalankulkuteiden kunnossapitoo. Suomessa kunnossapitokausi on niin pitkä ja sää oikullinen, ettei se ainakaan taloyhtiöiden kilpailuttamisen kautta hoidu kunnolla.

Huonojen säiden sattuessa ei talonmies ilmesty häääämään, että asukkaat pääsisivät kulkemaan esteettä heti aamusta. Sen sijaan kun koko kaupunki on hereillä rollaattoreineen, rullatuoleineen, lastenvaunuineen ja kuka milläkin tavalla, niin samanaikaisesti sekaan ilmaantuvat huoltoyhtiöiden kovaääniset tilaa vievät koneet siirtämään lunta ja kuraa paikasta toiseen. Jälki on useimmiten vielä

kuin luistinrata.

Talonmiessysteemiin ei liene näin kovan kilpailun aikana paluuta, mutta työttömyyden kurimuksessa yhteiskunta voisi tukea tämän kaltaista kausityötä. On aika herätä huomaamaan, missä säätetään ja missä tuhlataan. Lukuisten loukkaantumisten aiheuttamat kulut ja kärsimykset olisivat paljon vältettävissä.

Vähintä mitä voitaisiin vaatia on ankara sanktioiden antaminen huoltoyhtiöille, jotka eivät velvoituksistaan huolehdi.

Me yksityiset kansalaiset voimme sen sijaan antaa äänemme selaisille henkilöille, jotka ovat tässäkin asiassa kansalaisten puolella.

Liisa Paakkolanvaara

Taas kansaa vastaan – grynderit

Helsingin kaupunginhallitus hyväksyi keskiviikkona 8.12.2011 Vallilanlaakson joukkoliikennekadun rakentamisen. Kadun on määrä kulkea Vallilanlaakson halki Hämeentieltä Mäkelänkadulle. Kaupunginvaltuusto päätti asiasta 14.12.2011 eikä tilanne ilman kantaa ottavaa vastavoimaa tästä paremmaksi muuttunut.



Kumpulan laakson siirtolapuutarha-alue Paavalin kirkon tornista katsottuna. Oikealla näkyy Lahden väylä (Hämeentie). Vasemmalla oleva Tuusulanväylä (Mäkelänkatu) ei kuvaan mahdu. Nyt halutaan tuhota edessä oleva alue rakentamalla sen kautta Tuusulan- ja Lahdentien yhdistävä väylä. Vapaa puisto näyttää olevan päättäjien ja grynderien silmätikkuna. Taustalla näkyy yliopisto. Aluetta on usein aiemminkin yritetty ottaa milloin asuntorakentamiseen tai liikenneväylien oikaisuun. Tähän saakka nämä yritykset on onnistuttu torjumaan.

Me Vallilanlaakson kulttuurimaiseman säilyttäjät emme saa vielä luovuttaa, vaan nyt meidän tulee taistella ja taistella niin, että grynderit pakotetaan ymmärtämään kansan, kaupunkilaisten mielipide ja luopumaan mielipuolisista hankkeistaan. Vallilanlaakson säilyttämisen puolesta on laadittu julkilausuma, on allekirjoitettu adressi, tämä ei vielä riitä. Meillä alueen säilyttämisen puolesta taistelevilla on vastassamme rahamaailma koulutettuine vartiokoirineen.

Kaupunginhallitus esitti kaupunginvaltuustolle, että joukkoliikennekatua liikennöidään aluksi bussein. (!!) Hallituksen enemmistön mielestä yhteys parantaa reit-

tien järjestelymahdollisuuksia. Se myös mahdollistaa raitiolinjan perustamisen Pasilasta Kalasatamaan.

Näin toimien tuhottaisiin vanha maisema ja luonnontilainen alue, sillä seuraavaksi tulevat sitten yksityisautot sekä raskas liikenne ja kohta meillä on uusi valtakatu täyden liikennevirran hyödyntämänä. On sivumenen sanoen kysyttävä, haluavatko grynderit kokoomuspoliitikkojen myötävaikutuksella rakentaa Vallilanlaaksosta suoran valtatie laajenevan raitiotien sijasta Kalasataman alueen tarpeisiin? Tätäkö varten yksi viheralue, henkireikä, on tuhottava?

Toteutuessaan kaava tärvelisi 500 vuotta vanhan kulttuu-

rimaiseman, vaarantaisi Kasvitieteellisen puutarhan tulevaisuuden Kumpulassa ja heikentäisi merkittävästi Vallilan siirtolapuutarhan olosuhteita. Mäkelänrinneen uimahallin edustalle syntyisi ympäristöraiskio. Bussiliikennekatu turmelisi helsinkiläisten suositun virkistysalueen ja katkaisisi maakuntakaavaan sisältyvän Vallilanlaakson ja Arabianrannan välisen ekologisen käytävän.

Martti Tolvanen perustelee mielipidekirjoituksessaan Kumpulan kulttuurimaisema asfaltin alle mm. ”Helsingin siirtolapuutarha-alueet ovat sekä kulttuurihistoriallisesti että maisemallisesti arvokkaita. Niinpä Helsinkiin ollaan suunnittelemassa uusia siirtolapuutarhoja, mutta Vallilan siirtolapuutarhan pohjoispuolelle esitetään kaavamuuoksella asfaltoitua joukkoliikennekatua meluaitoineen vain muutaman metrin etäisyydelle lähimistä mökeistä.”

Mihin ja mitä varten todella tarvitaan joukkoliikennepalveluiden massiivista lisäämistä ja nk. Tiedelinjaa? Kokonaisuuden, eli kaupunkilaisten etu vaatii Vallilanlaakson alueen jättämistä rakentamatta, gryndereiden etu vaatii alueen tehokäyttöä. Helsinkiä ja sen viheralueita on tuhotu grynderien, pankkien ja oikeistopoliitikkojen saumattomalla yhteistyöllä jo puolen vuosisadan ajan. Tarkoituksena on ollut hävittää kansan muisti vedoten kaupungin kasvuun ja nykyaikaistamiseen. Helsingin Keskuspuistoa on näverretty vähä vähältä. Myllypuron pururadan paikalle on rakennettu asuntoja. Tarkoituksena on ollut hankkia pikavoittoja kotiutettavaksi veroparatiisimaihin. Herätkäämme poistamaan grynderit omilta pihoiltaamme ja nostakaamme gryndereitä vastaan kunnollinen liike, ”Ei gryndereitä viheralueillemme.”

Juhani Valo

Toisenlainen todellisuus lastensuojelussa

Perustamaani yhdistykseen HOL ry; Huostaan Otetut Lapset – Rikotut perheet (hol@luukku.com) on enenevässä määrin yhteydessä huolestuneet perheet, joiden ylle on langetettu lapsen sijoitus/ huostaanotto tai sen uhka. HOL on perustettu auttamaan ja antamaan vertaistukea perheille tilanteissa, joissa perheet kokevat jääneensä vaille sitä yhteistyötä ja asiallista kohtelua, johon lastensuojelulaki, asiakaslaki sekä laki viranhaltijan toiminnan julkisuudesta viranomaisen velvoittaa. Yhdistys pureutuu lainvastaisiin menettelyvirheisiin perustuvaan epäasialliseen ja jopa mielivallalta tuntuvaan kohteluun.

Jos ja kun lakien velvoittama yhteistyö perheiden ja viranomaisen väliltä puuttuu, miten kukaan ammattitaitoiseksi viranhaltijaksi itseään arvioiva työntekijä voi silloin puhua ”lapsen edusta”. Todellakin on tiedostettu se, että perheillä ja viranomaisilla on useasti eri näkemys perheen tilanteesta mutta järkevintä sijoitus ja huostaanotto asioissa on se, että kaikissa tapauksissa viranomaisen näkemys tunnetaan olevan ainoa oikea näkemys. Viranomaisilla on lakiin perustuva oikeus moniammatilliseen yhteistyöhön muiden viranhaltijoiden kanssa lapsen etua selvitettyä. Hyvä näin. Lain tarkoitus on kuitenkin ollut kokonaisvaltaisen näkemyksen saaminen lapsen tilanteesta.

Vallalla on kuitenkin käytäntö, jossa itse perhe kokee olevan vain näennäisesti prosessissa mukana. Näennäisyydellä tarkoitetaan tässä sitä, että perheen kanssa käytävät keskustelut ja mielipiteet eivät päädy asiakirjoihin. Kun mielipiteitä ei kirjata, ne eivät näin ollen ole käytettävissä sijoitusta tai huostaanottopäätöstä tehtäessä. Esimerkiksi lapsen mielipiteen selvittämisen tapa ja sisältö on lain mukaan kirjattava lapsen asiakirjoihin. Perheellä on oikeus saada tietää, mitä on dokumentoitu ja millaisia ovat toimenpiteisiin johtaneet perustelut. Dokumentoinnilla on vaikutuksia lapseen ja nuoreen esim. silloin, kun täysi-ikäiseksi tullut sijoitettu nuori saa lukea itseään koskevat asiakirjat. Dokumentoinnin oikeellisuus on siis äärim-



Kuvat Heikki Mannikko

Lapsen oikeudet nousivat esiin myös Narinkatorilla 15.10.2011

maisen tärkeätä perheen kannalta. Mielikuviin perustuvia kirjauksia ei saa lainkaan olla, mutta tosiasiallisesti asiakaskirjaukset vilisevät viranomaisen mielikuvia. Mielikuviin rakennettu todellisuus perheestä muodostuu väkisin peitollisen vääräksi. Lisäksi usean perheen sijoituksen tai huostaanottotilanteen nykytilanne vääristyy rajusti, kun viranomaiset surutta käyttävät vuosia vanhoja, virheellisiä ja korjaamattomia tietoja siirtäen ne suoraan perheen nykyarkeen. On erittäin moraalitonta käyttää esimerkiksi vanhempien vuosien takaisia lääkärlausuntoja sijoitus- tai huostaanottotilanteissa, mikäli lausuntojen perusteet eivät ole enää voimassa. Luulisi tämän käsittävän jokaisen henkilön jo pelkän maalaisjärjen avulla. Silti on olemassa todisteellisia esimerkkejä siitä, että useita vuosia vanhoista lausunnoista – jopa ajalta ennen kyseisen lapsen syntymää, ennen lapsen siirtämistä – irrotetaan lauseita ja sanoja viranomaisen sijoitus- tai huostaanottopäätökseen! On siis olemassa viranomaisia, jotka surutta hankkivat erilaista tietoa käyttäen sirpale-tietoja perhettä vastaan.

Korostan nyt sitä, etten ole näitä ajatuksia itse keksinyt, vaan tämä on todellisuutta, johon jatkuvasti törmään. Olen jo etukäteen ärsyynyt, mikäli yksikään viranomainen tämän lukiessa väittää, ettei kirjoittamani pidä paikkaansa.

Ani Leikkonniemi
Turku

Tampere uhkaa yksityistää lasten ruokahuollon

Kuntien leikkaukset ja palveluiden alasajo eivät säästä ketään: Tampereella tämän saavat kokea lapsetkin. Kaupunki aikoo yksityistää koulujen ja päiväkotien ruokahuollosta vastaavan Tampereen Aterian. Henkilöstö nousi marraskuussa vastarintaan ja nyt kaupunki on jättänyt asian pöydälle – ainakin hetkeksi.

Tampereen kaupungin suunnitelmissa on jo pidempään ollut yksityistää koulujen ateriapalvelut ja keskittää ruokahuolto jakelukeittiöiden kautta tapahtuvaksi toiminnaksi. Kaupungin liiketöiminnan ohjausryhmä perustelee tätä kustannussäästöillä ja väittää, että Aterian henkilöstö olisi hyväksynyt tämän suunnan. Raportissa esitetään, että Tampereen Aterian 11 henkilöstöravintolaa ulkoistettaisiin ja sitä kokeiltaisiin myös joidenkin koulujen ja päiväkotien ruokahuollossa.

Viikkolehdestä 2.12.2011 haastateltu luottamusnainen Eija Parkkali kiisti jyrkästi henkilöstön antaneen siunausta yksityistämissuunnitelmille. Hänen mukaansa henkilöstöä ei ole kuultu ja prosessissa henkilöstön suut on yritetty tukkia vetoamalla salassapitoluvollisuuteen. Henkilöstön mielestä asian käsittelylle ja päätöksenteolle on annettava kunnolla aikaa. Näin muun muassa siksi, koska raportissa ei ole arvioitu henkilöstövaiku-

tuksia kokonaisuudessaan, vaikka ohjausryhmän suunnitelmat ulottuvat vuoteen 2023 asti.

JHL ja Tampereen Aterian 500-päinen henkilöstö käynnistivät 22.11. kaupungin johdolle suunnatun korttikampanjan, jonka tarkoituksena on herättää päättäjät ja kuntalaiset havaitsemaan, että Tampereen Aterian kannattavia toimintoja on kehitettävä yhdessä henkilöstön kanssa, ei suinkaan ulkoistaa ja pilkkoa, kuten nyt ollaan tekemässä. Henkilöstö organisoisamana päivänä työnseisauksen, joka pysäytti koulujen ja päiväkotien ruokahuollon. Kuntalaiset kerääntyivät Tampereen keskustorille osoittamaan tukeaan henkilöstölle ja vastustamaan kaupungin suunnitelmia.

Kaupunginhallitus pelästyi henkilöstön ja kuntalaisten protestia sen verran, että päätti marraskuun lopussa jättää yksityistämssuunnitelmien toteuttamisen pöydälle. Näin ollen asian saaminen valtuuston käsiteltäväksi siirtyi ensi vuodelle. Päätöstä pidetään erävoittona matalapalkkaiselle ja naisvaltaiselle henkilöstölle. Pöydälle jättäminen ei silti poista henkilöstön yllä leijuvaa uhkaa ja onkin todennäköistä, että kaupungin porvarienemmistöinen valtuusto yrittää runnoa yksityistämisen läpi ennen seuraavia kunnallisvaaleja.

JHL ja Tampereen Aterian

henkilöstö ovat syystäkin huolissaan tulevaisuudesta. Yksityistämisen seurauksena kynnys palkata osa- ja määräaikaista työvoimaa lisääntyy. Irtisanomisilta tultaisiin tuskin välttymään. Ohjausryhmän raportissa esitetyt tavoitteet yhdistää jatkossa keittiö- ja siivoustyötä lisäävät yksittäisten työntekijöiden kuormaa ja tekevät alasta yhä enemmän monipalvelutyötä.

Tampereen kaupungin suunnitelmat yksityistää tuottavia ja pienituloisille tärkeitä julkisia palveluita ovat seurausta hallituksen harjoittamasta kunta- ja aluepolitiikasta. Kaupunkia johtavan porvaripuolueiden XL-liittouman toimet saavat ankaraa kritiikkiä kuntalaisilta. Tulevissa kunnallisvaaleissa kuntalaisilla on mahdollisuus muuttaa politiikan suuntaa ja vahvistaa hyvinvoinnin kannalta olennaisia kunnallisia palveluita.

KÄ/Antti Siika-aho

Muista STP:n- ja Kansan äänen järjestöjen puurojuhla keskiviikkona 28.12.2011 Hermannin kerholla alk. klo 18.00

Katso ilmoitussivu!

Köyhyyden noidankehä USA:ssa

(Neues Deutschland/Von Reiner Oschman) Teollistuneista maista köyhyyden puristus USA:ssa on kaikkein voimakkainta, kirjoittaa New York Times. Lehden mukaan joka kolmas USA:n kansalainen elää joko köyhyydessä tai vaarassa vajota köyhyyteen. Kaikkien 50 Yhdysvaltain osavaltioiden kouluviranomaiset ilmoittavat, että lapset joille annetaan maksutta kouluruokaa perheen hätätilan takia, ovat lisääntyneet.

Lyhyessä ajassa, on taloudellista avustusta tarvitsevien joukkoon, tullut yhä lisääntyvässä määrin lapsia, niin sanottujen keskiluokkaisen perheiden piiristä. He ovat joutuneet ennen maksamaan kouluruuasta korvauksen. Alkusyksyllä julkaistujen lukujen perusteella on pääteltävissä, että köyhyyden leviäminen koulumaailmassa jatkuu edelleen.Syyskuun puolenvälin tienoilla julkaistujen uusimpien tietojen pohjalta on pääteltävissä 46,2 miljoonan Yhdysvaltain kansalaisen elävän köyhyysrajalla. Tämä tarkoittaa jokaisen kuudennen elävän köyhyysrajalla.

Uusimman väestönlaskennan, vuodelta 2010, perusteella asian tarkastelusta saa vielä draamatisemman kuvan. Todellisuuden huomioon ottaminen saa jokaisen menemään kananlihalle: yksi kolmesta amerikkalaisesta – pyöreästi 100 miljoonaa ihmistä – ovat joko köyhiä tai ovat vaarassa painua köyhyyteen.

Uusimpien tietojen valossa on USA:n köyhyysaste kehittyneiden valtioiden keskuudessa kaikista korkein.Köyhyysraja määritellään USA:ssa kokovuoden aikana kertyneiden tulojen mukaan. Tällä hetkellä nelihenkinen perheen köyhyysraja on – riippuen hieman laskutavasta – 22.113 dollarista 24.343 dollariin.Tuon rajan alapuolella elää viranomaisen antamien tietojen mukaan 49,1 miljoonaa kansalaista.New York Timesin tekemän selvityksen mukaan elää köyhyysrajan alapuolella elävien lisäksi 51 miljoonaa ihmistä, jotka käytännöllisesti katsoen kuuluvat ryhmään köyhät.

Saksan kielestä käänsi: Timo Kangasmaa

Sähkön siirtohinnoittelu ja myyntihinnoittelu – kuluttajaa viedään kuin pässiä narussa

Minna Ekman 12.12.2011
Asiakasneuvoja, Inkoo

Olen jo useiden vuosien ajan ihmetellyt maassamme käytössä olevaa sähkön kuluttajahintajärjestelmää. Puhuin sähkön siirtohinnaista myös Kansan ääntä toimittavan Heikki Männikön kanssa ja tulimme siihen tulokseen, että kuluttajalta perittävistä sähkön siirtohinnaista puhutaan julkisuudessa aivan liian vähän. Siitäpä siis juttuni aihe. Mielestäni on perin kummallista, että ensin yksi yhtiö laskuttaa kuluttajaa verkkonsa käytöstä ja toinen yhtiö laskuttaa vielä samassa verkossa kulkevasta, myymästään sähköstä poloista kuluttajaa. Tai jos hinnat pysyisivät kohtuullisella tasolla tämän erikoisen tuplalaskutuksen vielä ymmärtäisin, mutta erikoista on vielä lisäksi sekin, että valtakunnan eri kolkissa eri hintaista sähkön siirtohintaa kuluttaja ei voi kilpailuttaa, vaikka sähkönmyyntihinnan kylläkin voi kilpailuttaa.

Energiamarkkinaviraston mukaan sähköenergian osuus sähkölaskusta vaihtelee eri asiakkaasta riippuen, mutta tyypillisesti kilpailutettavissa oleva osuus on noin puolet sähkökustannuksista. Onhan sekin tietysti jotain, mutta esim. Suomen Rahatiedon mukaan vuoden 2011 marraskuun lopussa helsinkiläinen kerrostaloasukas olisi saanut halvimmalta energiantarjoajalta sähkönsä 39 euroa halvemmalla kuin Helsingin Energialta. Pientaloasukkaan vuosisäästö olisi ollut 182 euroa. Säästettävissä olevat summat eivät ole mielestäni kuitenkaan kovinkaan suuria.

Sähköverkonhaltijat

Sähköverkko koostuu valtakunnallisesta 110-400 kilovoltin (kV) kantaverkosta, erillisistä 110 kV:n alueverkoista sekä paikallisten sähköyhtiöiden hallitsemista 0,4-70 kV jakeluverkoista. Verkkopalveluita myyviä sähköyhtiöitä kutsutaan yhtiön hallitseman verkon perusteella myös kanta-, alue- tai jakeluverkonhaltijoiksi.

Verkonhaltijoita koskevat verkon ylläpito- ja kehittämisvelvollisuus, sähkönkäyttöpaikkojen ja tuotantolaitosten liittämismvelvollisuus sekä sähkön siirtovelvollisuus. Verkonhaltijat vastaavat sähköverkon kunnosta ja asiakkaille toimitettavan sähkön laadusta.

Jakeluverkonhaltijan verkkolupaan liittyy **maantieteellinen vastuualue**, jolla jakeluverkonhaltijalla on yksinoikeus rakentaa jakeluverkkoa. Asiakkaan sijainti jakeluverkonhaltijan vastuualueella ei saa vaikuttaa siirtohintojen suuruuteen. Siirtohintaan ei saa myöskään vaikuttaa, keneltä sähkönmyyjältä asiakas sähkönsä ostaa.

Eri sähköverkonhaltijoiden välillä sähkön siirto- ja jakeluvelvoitteiden hinnat poikkeavat toisistaan, mutta asiakkaat eivät voi kilpailuttaa eri verkonhaltijoita. Tämä seikka todellakin lisää eriarvoisuutta Suomessa siis aivan riippuen siitä, missä asut tai missä mökkisi on, niin sen hinnan joudut sähköstäsi maksamaan. Siirtomaksun määräytymiseen vaikuttaa muun muassa asiakkaalle toimitetun sähköenergian määrä ja tehontarve sekä jännite-taso, jolla asiakas on liittynyt verk-

Asuinkunnasta riippuen kotitaloudet joutuvat maksamaan sähköstä aivan erilaisia hintoja. Ovelasti puhutaan sähkön hinnan kilpailuttamisesta, mutta ei sanota sitä, että hinta koostuu kahdesta tekijästä, sähkön- ja toisaalta sähkön siirron hinnaista. Sähkön siirron hintaa ei voi kilpailuttaa. Maaseutukunnissa vaikkapa Kemiönsaarella, Inkoossa ja lissä sähkön siirron kuukauden perusmaksu heiluu 15 euron molemmin puolin. Sen päälle tulee vielä sähkön kulutuksesta riippuva siirtomaksu. Monissa maaseutukunnissa pienasukas maksaa siirrosta enemmän kuin itse sähköstä. Tämä ei ole oikein siitäkään syystä, että koko Suomi tulee pitää asuttuna. Tässä mielessä sähköverkko on verrattavissa tieverkkoon. Siirtokustannukset tulee jakaa oikeudenmukaisesti kaikille veronmaksajille ja yrityksille. Lisäksi tulee varmistaa, että maksut vastaavat todellisia kustannuksia. Oheinen kuva osoittaa, että eri alueilla siirtoverkon ylläpito varmasti on erihintaista, mutta kaikkien yhteinen etu on, että valtakunnan verkko on kunnossa ja koko maa on asuttuna (toim.).



Kuva: Heikki Männikko

koon.

Sähkönmyyjät

Sähkömarkkinoilla toimii sähkön tukkumyyjiä, jotka myyvät sähköä suurille sähkön käyttäjille sekä paikallisille sähköyhtiöille sekä sähkön vähittäismyyjiä, jotka myyvät sähköä kotitalouksille, maatalouksille sekä pienille ja keski-suurille yrityksille. Sähkömarkkinoiden avautumisen myötä sähkön tukku- ja vähittäismyyjien välinen raja on hämärtynyt: sama yritys voi toimia sekä sähkön tukku- että vähittäismyyntimarkkinoilla.

Sähkön myyntitoiminta ei edellytä nykyisin toimilupaa - mikä tahansa yritys, yhteisö tai yksityishenkilö voi ryhtyä sähkön myyjäksi. Vähittäismyyjiltä on myös poistettu alueellinen yksinmyyntioikeus. Pienten sähkön käyttäjien etujen turvaamiseksi jakeluverkonhaltijan vastuualueella määräävässä markkina-asemassa olevalla sähkön vähittäismyyjällä on sähkön toimitusvelvollisuus: myyjän on toimitettava asiakkaan pyytäessä sähköä kohtuulliseen hintaan, jos asiakkaalla ei ole muita kilpailukykyisiä hankintamahdollisuuksia. Toimitusvelvollisuuden piirissä oleville asiakkaille vähittäismyyjiä tulee olla julkiset sähköenergian myyntihinnat ja -ehdot. Energiamarkkinavirasto valvoo toimitusvelvollisuusmyyntiä ja sen hinnoittelua.

Sähkön vähittäismyyjinä toimivat pääasiassa paikalliset jakelu-yhtiöt, jotka myyvät itse tuotta- maansa tai tukkumarkkinoilta ostamaansa sähköä. Viime aikoina myös suuret tuottajayhtiöt ovat monien muiden toimijoiden ohella olleet kiinnostuneet sähkön vähittäismyynnistä.

Sähkön siirtohinnoittelun

valvonta

Sähkön siirtohinnoittelun kohtuullisuuden valvonnassa siirryttiin 1.1.2005 alkaen uuteen valvontamalliin, joka perustuu valvontajaksoihin ja hinnoittelun kohtuullisuuden kriteerien määrittämiseen etukäteen. Ensimmäinen valvontajakso koskee vuosia 2005-2007, jonka jälkeen valvontajaksojen pituus on neljä vuotta kerrallaan. Energiamarkkinavirasto valvoo siirtohinnoittelua oma-aloitteisesti, valvonta on säännöllistä ja koskee järjestelmällisesti kaikkia sähköyhtiöitä. Tämän vuoksi sähkönkäyttäjien ei tarvitse tehdä erillisiä tutkintapyyntöjä yksittäisen sähköyhtiön siirtohinnoittelun kohtuullisuuden selvittämiseksi.

Energiamarkkinavirasto tarkastaa aina valvontajakson päätyttyä jokaisen sähköyhtiön osalta erikseen, ovatko yhtiöiden valvontajakson aikana asiakkailta perimät verkkomaksut olleet viraston ennalta vahvistamien menetelmien ja sähkömarkkinalain mukaisia. Jos valvontajakson aikana sähköyhtiön verkkomaksuilla keräämä tuotto ylittää kohtuullisen tason, Energiamarkkinavirasto velvoittaa päätöksellään sähköyhtiön palauttamaan ylituoton asiakkaille alentamalla sähkön siirtotariffeja seuraavan valvontajakson aikana. Yksittäisille asiakkaille siirtomaksujen palautuksia ei suoriteta. Merkittävästä ylityksestä sähköyhtiölle aiheutuu lisäksi korkoseuraamus. Päätökset ensimmäisen valvontajakson hinnoittelun kohtuullisuudesta annettiin vuonna 2008. Valvontajakson yksittäisenä vuotena sähköyhtiön tuotto saa siten ylittää kohtuulliseksi katsotun tason, jos yhteenlaskettu tuotto koko valvontajakson ajalta kuitenkin vastaa Energiamarkki-

naviraston ennalta vahvistamia laskentamenetelmiä.

Energiamarkkinaviraston vahvistamat laskentamenetelmät sisältävät sähköverkkotoimintaan sitoutuneen pääoman arvostusperiaatteet, sitoutuneen pääoman kohtuullisen tuoton ja verkkotoiminnan tuloksen määrittävät sekä verkkotoiminnan tehostamistavoitteen. Näiden perusteella Energiamarkkinavirasto laskee kunkin verkonhaltijan koko verkkotoiminnan tuoton ja vertaa sitä sallittuun kohtuullisen tuoton määrään. Energiamarkkinavirasto ei sitä vastoin vahvista etukäteen yksittäisten tariffien perus- ja siirtomaksuja tai niiden välisiä suhteita.

Sähkön siirto esimerkiksi Helsingin alueella

Otanpa esimerkiksi Helsingin, jonka alueella sähkön siirto tapahtuu siten, että helsinkiläisen sähköyhtiön omistaman sähköyhtiön sähköverkon avulla voimalaitoksissa tuotettua sähköä siirretään Helsingin alueen asiakkaille. Sähkön

siirtoa siis EI voi kilpailuttaa, vaan sähkön siirto on pakko ostaa sen alueen verkonhaltijalta, jossa verkkoon liitetty rakennus (ja siis myös asunto) sijaitsee. Sähköverkkoyhtiön maksut ovat siis nimeltään siirtomaksuja. Siirtomaksun lisäksi sähköverkkoyhtiö perii kuluttajalta sähköveron, valtion huoltovarmuusmaksun sekä arvonlisäveron (23% vuonna 2011/12) sähkön siirrosta.

Sähköverkkoyhtiöt kertovat ylläpitävänsä siirtomaksuilla sähköverkkojaan. Ylläpitämisellä tarkoitetaan siis sähköverkon kunnostamista, kehittämistä ja uudistamista sekä kokonaan uuden verkon rakentamista. Siirtomaksuun sisältyy myös sähköverkon käytön valvonta ja vikapalvelu, vikojen korjaus sekä asiakkaiden puhelin- ja internetpalvelu sekä asiakkaiden sähkönkulutuksen mittaaminen. Mutta miten ihmeessä tämä kaikki laskutus ei riitä koko sähkömaksuun vaan jotain vielä puuttuu?

Sähkön myynti esimerkiksi Helsingin alueella

Esimerkiksi Suomen Rahatiedon (marraskuu 2011) vertailun mukaan suhteellisesti eniten hintaa on korottanut Helsingin toimitusvelvollinen sähköyhtiö Helsingin Energia. Jos esimerkiksi kerrostaloasukas, joka kuluttaa sähköä 2 000 kilowattituntia vuodessa, ostaa sähkönsä sillä, hänen sähkölaskunsa on nousut vuodessa 14,9 prosenttia eli 23 euroa. Myös kilowattituntia omakotitaloasukkaan lasku on kiivennyt Helsingissä eniten. 18 000 vuodessa käyttävän, sähköllä kotiaan lämmittävän asukkaan lasku on suurentunut 12,2 prosenttia eli 145 euroa.

Sähkönmyyntihinta Helsingin alueella siis koostuu kuluttajan valitseman sähköyhtiön esimerkiksi Helsingin Energian kautta ostamansa sähkön myynnistä ja sähköverosta (23% 11/2011).

Eriarvoistavaa energiapolitiikkaa

Suomessa ei tulla toimeen ilman asuintalojen lämmitystä, lisäksi pitkät pimeät syys- ja talvikaudet edellyttävät sähkövalaistusta. Kaikilla kansalaisilla tulisi olla oikeus kohtuuhintaiseen sähkөө, jonka hinta olisi kaikille kuluttajille sama kaikkialla Suomessa. Nykyisellä sähkönhintamenettelyllä ihmisiä pakotetaan muuttamaan suuriin taajamiin, koska asuminen syrjäseuduilla pyritään tekemään mahdollisimman kalliiksi. Myös maanviljelijöiden ja muita elinkeinoja harjoittavien ihmisten työnteko vaikeutuu ja vaikuttaa työttömyyden kasvuun ja koko kansantaloutta heikentäen.

Mikä vaihtoehdoksi kovalle EU-politiikalle

Järjestämme kansalaisjärjestöjen yhteisen seminaarin Helsingissä lauantaina 11. 2. 2012. Siellä käsittelemme valmisteltujen alustusten pohjalta mm. seuraavia aiheita:

- Mikä vaihtoehdoksi kovalle EU-politiikalle
- Kysymys Suomen perustuslaista
- Kunnalliset palvelut EU-Suomessa

Tarkemmat tiedot ilmoitamme myöhemmin tammikuussa, mutta varaa jo nyt aika kalenteriisi.

Onko suomalainen yritysmaailma mielikuvitusköyhä?

Onko tarkoitus tehdä rikkaista entistä rikkaampia ja vähäosaisemmista suorastaan köyhiä? Vai onko tarkoituksena murtaa työtätekevän ihmisen selkäranka? Pitääkö tavallisen työtätekevän ihmisen olla vain koneen osa? Moottori, joka käy, kunnes alkaa yskimään ja voidaankin heittää romukoppaan, niinkö? Mikä on ihmisen tämän hetken arvo työntekijänä ja miten se mitataan? Niin tai näin, pää tulee jäämään vääjäämättä vetäjän käteen.



Kuva: Heikki Männikkö

Kuka muistaa Kemijärvi-liikkeen, kun työläiset pohjoisessa ja muuallakin puolustivat työpaikkojaan kapitalistien ahneudelta ja kävivät mm. Helsingissä ilmoittamassa mielipiteensä. Lähes kaikkien viime vuosien työtaistelujen yksi keskeisin aihe on ollut työpaikkojen säilyttäminen. Työnantajalla ei mene huonosti. Elintason alentamisesta on vain kyetty tekemään yksi voittojen lähde.

Joutaako perustuslaki romukoppaan

Käsittääkseni Suomesta on orjatyövoiman käyttö lailla kielletty. Kuitenkin tänä päivänä yritysjohtajat pyrkivät kaikin mahdollisin keinoin vähentämään ammattiyhdistyksen ja työntekijän otetta ja oikeuksia yrityksissä. Selkeimpinä esimerkkeinä: Työnantaja haluaa voimaan paikalliset sopimukset, mahdollisuuden kohdistaa korotukset määrätyille henkilöille, pidentää kauppojen aukioloaikoja, lisätä vii-

konlopputöitä ja siirtää osia perustoiminnoista alihankintaan. Mielestäni monet kohdat täyttävät orjatyövoiman peruspiirteet ja eduskunta vielä puoltaa moista toimintamallia. Uskomatonta! Perustuslaki kuitenkin velvoittaa julkista valtaa turvaamaan ja edistämään kansalaisten oikeuksien toteutumista.

Arvot kohdallaan

Lainaan tähän pätkän Jyrki Kataisen arvomaailmasta ja miten se lyö kasvoille tavallista työläistä, jolla pitäisi olla aivan samat mahdolli-

Mummon maailma

Kun ihminen vanhenee, niin tuttava- ja aihepiirit vähenevät. Tapasin Vaasan Huutoniemessä erään yli 90 vuotiaan mummon ja annoin hänelle Kansan äänen. Kun näin hänet seuraavan kerran, niin hän sanoi, että lehti valehtelee, kun kertoo 10 euron siivoojien tuntipalkasta, sillä hän on joutunut maksamaan vähintään 30 euroa. Eikä 10 euron siivoojia ole olemassa. Tutkin lehteä ja huomasin siivoojien vaativan vähintään 10 euroa tunnilta. Kun näin mummon seuraavan kerran, niin selitin, että

eihän siivoojat saa edes 10 euroa, mutta siivousfirmat ottavat vähän pörstäkertomella siivouspalkkioita. Koska ikääntyneet ihmiset eivät pysty itse hoitamaan kaikkia asioitaan, niin kuntien täytyisi järjestää kaikkein heikompiaisille ilmainen siivous. Alustavasti voisi ilman isompia tutkimuksia asettaa ikäraja, jonka ylittäneet saisivat ilmaisen siivouksen. Kunnalliset siivoojat voisivat myös raportoida mahdollisista puutteista vanhusten taloudesta sosiaalivirastolle.

Wainö Pietikäinen

suudet ja oikeudet: Kiireisessä työelämässä yhteisen ajan löytäminen ja lapsiperheen arjen yhteensovittaminen on turhankin työlästä. Yhteinen aika perheen parissa on kuitenkin todella arvokas asia ja siksi varaamme aikaa myös yhdesäololle ja rentoutumiselle. Aivan varmasti joku sanoo, että kaikillaahan on tämä sama mahdollisuus. Todellisuudessa moni perhe taistelee olemassaolostaan kynsin hampain, ei siinä silloin ole aikaa yhdesäololle ja rentoutumiselle. Työtön voi varmasti olla lasten ja perheen kanssa kotona, mutta onko tilanne silloin niin hyvä, että siinä oikein rentoutuu? Sitä paitsi Katainenkin myöntää kiireisen työelämän tekevän perheen arjesta joskus työlästä. Eikös pääministeritasoisen henkilön, joka huomaa tilanteen työlääksi, pitäisi siinä tapauksessa rakentaa yhteiskuntaa perhekeskeisemmäksi eikä päinvastoin?

Älyvapaata toimintaa

Sanotaan yrityksissä menevän

taloudellisesti huonosti. Kuitenkin osinkoja maksetaan, mutta mistä nekin rahat on otettu? Tietysti sieltä, mistä ne on ollut helpoin ottaa, eli duunarin selkänahasta. On täysin älyvapaata toimintaa nostaa pörssiyhtiön tuottoa keinoitekoisesti henkilöstä irtisanomalla ja palveluita ulkoistamalla. Mitään mullistavaa innovaatiota tämä ei yrityksen toiminnan kuvasta anna. Eikä myöskään anna yhtiön osakkeen arvonnousulle minkäänlaista katetta. Minun mielestäni yrityksen johto on pahasti yliarvioinut oman osaamisensa ja saanut vielä hallituksen siunauksen huseerauksestaan. Henkilökohtaisesti en kehtaisi aamuisin katsoa itseäni peiliin ja kysyä, kerro, kerro kuvastin ken on johtajista parahin.

Kyllä duunarikin voi katsoa itseään peiliin

Ammattiyhdistysliike on juuri niin vahva kuin on sen heikoin lenkki. Miksi me annamme valua isiemme pitkäkestoisen työn hiekkaan.

Kannatan isiemme työn kunnioittamista ja toivon ammattiyhdistysliikkeen nousevan takaisin niihin päiviin, jolloin työntekijä sai arvoisensa kohtelun ja mahdollisuuden ihmisarvoiseen elämään. Toivon työväen ymmärtävän, mihin kapitalistitin tähtäin tällä hetkellä osoittaa ja ymmärtävän, mitä on tehtävä asian korjaamiseksi.

Yritykset jakoivat joululahjoja

Seuraavat yritykset jakoivat henkilöstölleen tuntuvat joululahjat vuodelle 2012. Nokia 1 700 henkilöä, Itella n .500 henkilöä, Lemminkäinen 300 henkilöä. UPM lomauttaa arviolta 554 henkilöä 90 päiväksi ja irtisanoo 59 ensi vuoden aikana. M - Real aloittaa 1 200 ihmistä koskevat lomautusneuvottelut. Ruukki irtisanoo arviolta 50 ihmistä Kurikassa. Honkarakenne lomauttaa arviolta 90 henkilöä. Fujitsu irtisanoo n. 80 henkilöä.

Reijo Rytönen

Veroparatiisit verta juovat

Veroparatiiseihin puuttuminen edellyttää kansainvälisen yhteistyön tehostamista. Lisäksi valtioiden tulisi pidättäytyä tarjoamasta välineitä, jotka helpottavat veroparatiisisijoittamista. Vuoden 2008 finanssikriisi sai monet valtionpäämiehet kiinnittämään huomiota riskeihin, joita salaisuuslakien taakse tehtävät sijoitukset aiheuttavat. Salaisuuslait luvattiin purkaa.

Talousmahdit sopivat veronkiertäjien narauttamisesta

Etelä-Ranskassa Cannesissa marraskuun alussa 2011 koontuneet johtavien G20-talousmahtien valtionpäämiehet alikirjoittivat sopimuksen veronkierron kitkemisestä. Sopimuksen avulla Yhdysvallat, Saksa ja muut talousmahdit yrittävät estää yksityisiä kansalaisia ja yrityksiä kierrättämästä varojaan veroparatiisien ja erilaisten välikäsien kautta. Talousmahdit sitoutuivat muunmuassa jakamaan tehokkaammin verotustietoja toistensa kanssa.

Sopimusta ajaneen rikkaiden maiden talousjärjestön

OECD:n pääsihteeri Angel Gurría iloitsi yhteisymmärryksen löytymisestä. ”Tänään olemme ottaneet merkittävän askeleen kohti maailmanlaajuisista verotusyhteistyötä”, Gurría sanoi. OECD:n mukaan velkaantunut Kreikka on esimerkiksi menettänyt joka vuosi noin 30 miljardin dollarin verotulot veronkierron takia.

Kreikka uhkaa julkistaa maan suurimpien veronkiertäjien nimet, jos verorästejä ei puliteta pian.

Maan valtiovarainministeriö on lähettänyt 150 000 henkilölle ja yritykselle kirjallisen varoituksen, jossa ministeriö uhkaa julkistaa verkkosivuillaan veronkiertäjien nimet, jos rahoja ei kuulu marraskuun 24.päivään mennessä. Kreikassa suurimmat verorästit kasautuvat harvojen harteille: eKathimerini-lehden mukaan 14 700 yksityishenkilöä, yhtiötä tai organisaatiota on velkaa valtiolle peräti 37 miljardia euroa. Kullakin tästä porukasta on verorästejä yli 150 000 euroa. Yhteensä noin 900 000 hengeltä on Kreikassa maksamatta verovelkoja 41,1 miljardia eu-

roa.

Kreikka yrittää saada kansalaistensa Sveitsin pankkitilien varat verotuksen piiriin.

Kreikan viranomaiset neuvottelevat sveitsiläisten kanssa sopimuksesta, joka voisi saada miljardien eurojen edestä kreikkalaisten Sveitsin pankkatileille tallettamaa rahaa verotettavaksi, kertoo eKathimerini-lehti. Sopimuksen mukaan Sveitsissä rahojaan säilyttävälle kreikkalaisille tarjottaisiin kaksi vaihtoehtoa: he joko paljastavat Kreikan veroviranomaisille, kuinka paljon rahaa heillä on Sveitsissä - tai sitten he joutuvat maksamaan veroa samalla prosentilla kuin jos tuo määrä olisi kirjattu tuloksi Kreikassa.

Kreikan valtiovarainministeri Evangelos Venizelos sanoo uskovansa, että sopimus auttaa Kreikkaa vähentämään veronkiertoa ja kaventamaan budjettivajettaan. Kreikkalaisilla on tallessa Sveitsin pankkatileillä noin 200 miljardia euroa, eKathimerini kirjoittaa. Suuri osa tästä on rahaa, joka liittyy veronkiertoon Kreikassa.

Timo Koivistoinen

Talouseliitin monopolipeli

Vuosi 2011 on tullut tunnetuksi ns. arabikevästä useissa Pohjois-Afrikan maissa on tapahtunut dramaattisia vallanvaihdoksia massaprotestien seurauksena. Länsimainen tulkinta antaa ymmärtää, että kansannousu olisi tapahtunut luontevasti, ilman ulkopuolisten sekaantumista tapahtumiin.

Egyptiläisen Google- osaston edustaja Wael Gonim toteaa CNN-haastattelussa, että Internet on tehokas väline vallankumouksien käynnistämiseksi ja kiittää Facebookia Hosni Mubarakin syrjäyttämisestä. Mieleen palautuu Iranissa epäonnistunut länsimaiden avoimesti tukema Twitter- vallankumous vuonna 2009. Venäjän parlamenttivaalien oletetuista vilpeistä (joista monet ns. todisteet ovat osoittautuneet väärennöksiksi) on laajalti tiedotettu sosiaalimediasa. Yllyttäminen protestimie-

lenosoituksiin on tapahtunut erityisesti Facebookin kautta. Merkillistä on, että 2.3.2011 Venäjän USA:n suurlähetystö on laittanut ilmoituksen venäjänkielentaitoisten sosiaalimediaman avustajien palkkaamisesta (Head Hunter: <http://hh.ru/vacancy/4034593>).

Yhdysvallat pelaa geopoliittista shakkipeliä samalla, kun länsimaiset korporaatiot iskevät luonnonvararikkaisiin maihin. Maailman talouseliitti pyrkii vaihtamaan hallituksia valtioissa, joiden johtajat eivät noudata talouseliitin käskyjä.

Länsimaat tuhosivat Naton avulla öljyrikkaan Libyan inhimillisyyden nimissä.. Länsimaiset yhtiöt saivat merkittävät osuudet Libyan öljytuotannosta. Saatuaan tiedon Libyan johtajan Muammar Gaddafin raa'asta murhasta, Yhdysvaltain ulkoministeri Hillary Clinton riemuitsi, taputti käsiään ja lausui ”Me tulimme, me näimme, hän on

kuollut.” Libyan sodassa, mm. Naton pommituksissa, kuoli myös Gaddafin lapsia ja lapsenlapsia. Libyan konfliktin aikana länsimaat olivat jäädyttäneet Gaddafin varoja (useita miljardeja), joiden kohtalo on tällä hetkellä hyvin epäselvä.

Imperialistien kohteena on nyt Syyria ja Iran. Länsimainen media on demonisoinnut ko. maat ja levittänyt vääristynyttä tietoa tilanteesta. Länsimaiset tiedotusvälineet väittävät viittaamalla eräänlaisen riippumattoman syyrialaisen ihmisoikeusjärjestön tilastoihin, että hallitus olisi syyllistynyt yli 3 500 ihmisen surmaamiseen protestien yhteydessä.

RT-kanavalle antamassaan lausunnossa Syyriassa työskentelevä ranskalainen lehtimies Tiëri Meisan kumoo vääristellyt tilastot toteamalla, että useat väitetyistä uhreista on elossa ja että

heidän nimensä on poimittu satumanvaraisesti puhelinluettelosta. Meisan selvitti, että em. ns. riippumaton syyrialainen ihmisoikeusjärjestö on perustettu ja toimii Lontoossa.

Tunnettu journalisti Webster Tarpley paljastaa, että Syyriassa toimivat CIA:n, MI6 ja Mossadin värväämät ulkomaalaiset taistelijat, eli käytännössä terroristijoukot. Kyseisellä taktiikalla pyritään masinoimaan ulkoa ”hallittu kaaos”, joka johtaisi vallankumoukseen, eli laillisen hallituksen vallasta syöksemiseen ja USA:n ja Naton vaikutusvalan lisäämiseen.

Länsimaiden ja Israelin tähtäimessä on myös Iran. Tiedotusvälineet ovat jo uutisoineet Israelin aikeista hyökätä Iraniin, verukkeena on käytetty IAEA:n raporttia, jonka mukaan Iran olisi pyrkimässä ydinaseen valmistamiseen. Mitään selkeätä näyttöä raportista

ei kuitenkaan löydy.

Mutta Irakiinkin hyökättiin hyvin kevyin perustein, vain oletuksesta, että Irakilla olisi ollut hallussa joukkotuhoaseet, joita loppujen lopuksi ei kuitenkaan löydetty.

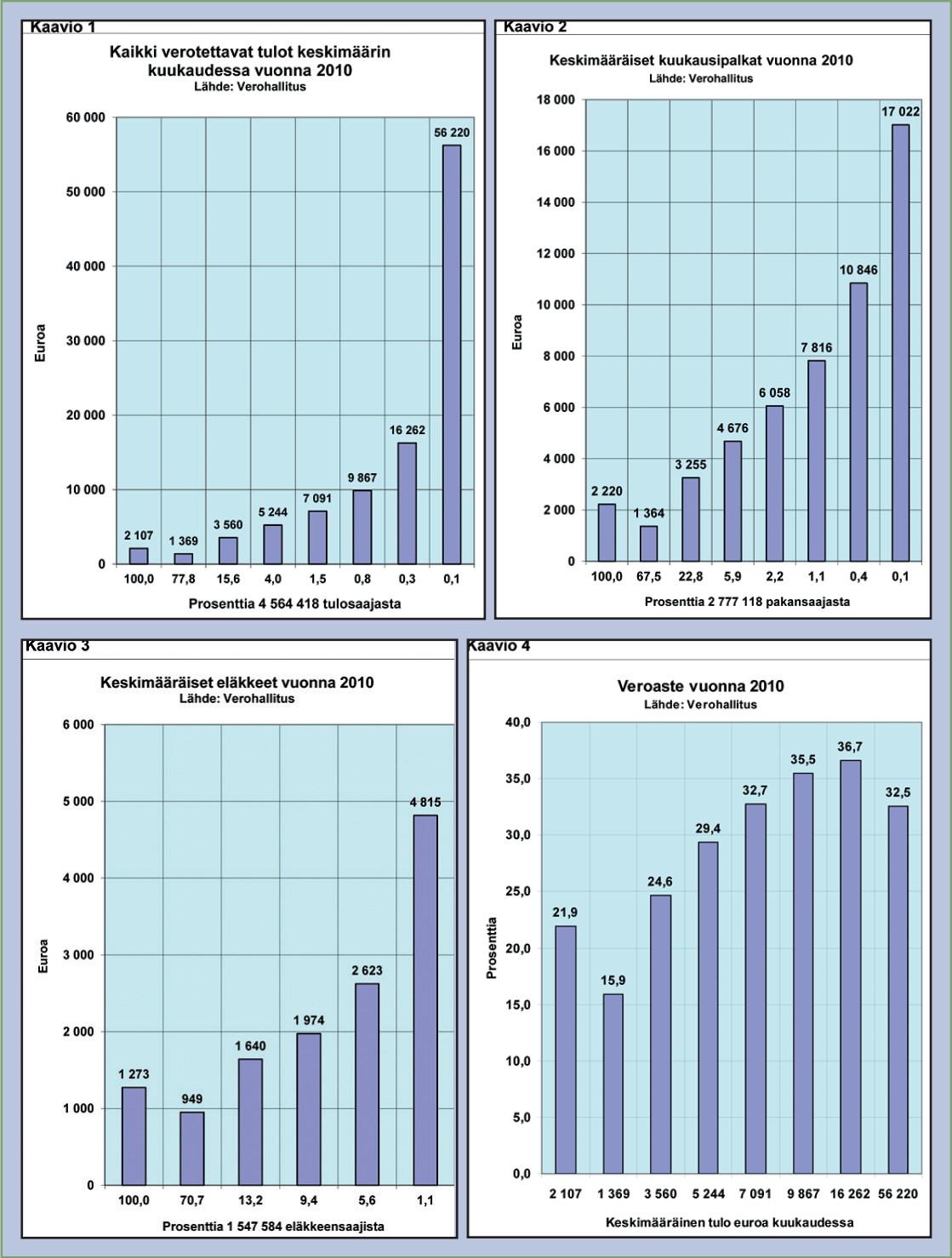
Hyökkäys Iraniin voi sytyttää liekkiin koko Lähi-idän ja jopa johtaa kolmanteen maailmansotaan, koska Iran on ilmoittanut vastaavansa hyökkäykseen. Silloin todennäköisesti konfliktiin joutuisivat myös Syyria ja Libanon Iranin liittolaisina, ja länsimaat – Israelin tukijoina. SCO-maat, erityisesti Kiina ja Venäjä, eivät ilmeisesti pystyisi jättäytymään täysin konfliktiin ulkopuolelle.

Eli arabikevät osoittaa, että ”hallittu kaaos”-skenaario on alettu toteuttaa, mutta finaali on vielä epäselvä.

Evgenia Hilden-Järvenperä

TULOT JA TULOEROT 2010

Viralliset tulo- ja verotiedot valmistuvat vuosittain loka-marraskuun vaihteessa. Yleensä valtajulkisuudessa liioitellaan ihmisten keskimääräisiä tuloja. Väärät tiedot tulevat erilaisista talouden tutkimuslaitoksista, jotka yhteiskuntarauhan turvaamiseksi vääntelevät totuuksia, joista tulee pelkkää puuta heinää.



Tulot yhteensä

Kaikki ovat kuulleet puheita tuloerojen kasvusta. Päätilastossa on seitsemän tuloluokkaa. Kun niiden mukaan lasketaan luonnollisten henkilöiden kaikki pääoma-, osinko, palkka-, eläke- jne. tulot, tuloerot olivat todella suuret. Kaikista 4 546 418 tulonsaajasta yli 300 000 euroa vuodessa sai vain 3 735 hen-

keä, 0,1 prosenttia. He saivat keskimäärin 56 220 euroa kuukaudessa. Sen sijaan muut 4 259 241 tulonsaajaa, 93,4 prosenttia kaikista, sai alle 55 000 euroa vuodessa. Pieni joukko sai kuukaudessa sen, mikä vain harva sai koko vuodessa. Pienempituloisten joukko jakaantui kahtia niin, että tuloluokassa 35 000–54 999 euroa oli 709 979

tulonsaajaa, 15,6 prosenttia. He saivat keskimäärin 3 560 euroa kuukaudessa. Tuloluokassa 1–34 999 euroa oli 3 549 264 tulonsaajaa, 77,8 prosenttia. Heillä tulo oli keskimäärin 1 369 euroa kuukaudessa. Kaavio 1. Toisessa tilastossa on tuloluokka 1–15.199 euroa. Siinä oli 1 477

MAAILMA ON KUILUN PARTAALLA

Lähteistä riippuen maailman talous näyttää aina erilaiselta. Helsingin Sanomat julkaisi jutun otsikolla ”Länsimaat elävät pelottavassa velkakuplassa”. Sen yhteydessä oli IMF:n tilasto rikkaimpien länsimaiden bruttokansantuotteesta (bkt) ja julkisesta velasta. Maita oli kymmenen plus Suomi. Tilasto oli bkt määrän mukaan suurimmasta pienimpään. Määrä sellaisenaan ei kerro paljoakaan. Vasta kun määrät verrataan väestöön, saadaan oikeampi kuva. Sen mukaan suurin bkt asukasta kohden oli Suomella (36 226 euroa), toisena Yhdysvallat (34 542), sitten Saksa (31 317), Ranska (31 014), Britannia (27 368) ja Italia (26 308). Mutta kuten tiedetään, niin

Yhdysvaltojen bkt perustuu niin sanottuun hedonisen järjestelmään, jolla siihen on tulevien nautinto-oikeuksien perusteella pumputtu ilmaa. Sitä oli nyt ainakin 17,9 prosenttia. Kun se korjataan, niin todellinen bkt oli 29 297 euroa asukasta kohti ja sijoitus vasta Ranskan jälkeen – neljäs. Saman tilaston mukaan julkisen velka asukasta kohden oli Suomella pienin (18 113 euroa), sen jälkeen tulivat Britannia (22 167), Saksa (25 988), Ranska (26 989), Italia (31 838) ja Yhdysvallat (34 545). Italian velka bkt:n verraten on 121 prosenttia ja Yhdysvaltojen 100 prosenttia, mutta korjatun bkt:n mukaan se oli 118 prosenttia. Kaikki tämä kertoo Suomen olevan erittäin kilpailukykyinen.

Sitä korostaa tuotettu lisäarvo, sijoitetun pääoman tuotto, joka viimeisen kymmenen vuoden aikana on heilunut ylös ja alas, mutta oli keskimäärin huikea 25 prosenttia. Muuten länsimaisen kapitalismin tulevaisuus näyttää perin järkyttävälle, kun Italian ja Yhdysvaltojen bkt ovat asukasta kohden lähellä toisiaan ja molempien budjetit ja kauppataaseet ovat alijäämäisiä. Yhdysvallat ovat Italiaa huonommassa asemassa mielettömän asevarustelun ja 132 maassa olevan 702 sotilastukikohdan ja sotaisen aggressiivisuutensa vuoksi. Niillä se turvaa suurpääomansa maailmanlaajuiset riistomahdollisuudet, joita se nimittää kansalliseksi eduikseen. Tästä johtuen ei ole ihme, et-

557 tulonsaajaa, 32,4 prosenttia, joka sai keskimäärin 943 euroa kuukaudessa. Tuloerot ovat todella huimaavat. Palkat Palkkatuloissakin on todella suuret erot. Palkkaa sai yhteensä 2 777 118 henkeä. Yli 300 000 euroa ilman ylärajaa sai 3 026 palkansaajaa, 0,1 prosenttia. Heillä palkka oli 17 022 euroa keskimääräinen kuukaudessa. Tuloluokassa 1–34 999 euroa oli yhteensä 1 874 035 palkansaajaa, 67,5 prosenttia. Heillä keskimääräinen palkka oli 1 364 euroa kuukaudessa. Ero on tässäkin huikea. Kaavio 2. Toisen tilaston alimmassa luokassa olivat erilaiset pätikätyläiset. Heitä oli hurjat 1 148 224 henkeä, 41,3 prosenttia. He tekivät töitä 5–6 kuukautta, josta vuosipalkaksi kertyi 10 424 euroa. Siitä tulee kuukauden keskipalkaksi 869 euroa. Palkkatulojen suurin ongelma on siis pätikätyt, joista kertyvä palkka on suorastaan olematon. Sitä ei kuitenkaan noteerata, sillä työttömyysprosentti lasketaan työpaikkojen, eikä tehtyjen työtuntien, täysien henkilötyövuosien mukaan. Siksi työttömyysprosentti näyttää alhaiselta ja poliitikot ovat tyytyväisiä, tyytyväisiä vaikka käytävissä olevista työtunneista jää käyttämättä neljännes! Eläkkeet Keskimääräinen eläke oli 1 273 euroa kuukaudessa. Eläkkeensaa- jista 70,7 prosenttia sai enintään 1 266 euroa kuukaudessa, keskimäärin 949 eroa. Eläkkeensaa- jista 28,2 prosenttia sai keskimäärin 1 948 euroa kuukaudessa. Suuria 4 815 euron eläkkeitä sai 1,1 prosenttia. Heistä suurinta, keskimäärin 6 769 euroa kuukaudessa, sai 0,3 prosenttia eläkkeensaa- jista. Kaavio 3. Verot Viime vuonna kaikkien tulojen keskimääräinen välittömien verojen veroaste oli 21,9 prosenttia. Kun veroluokkia on seitsemän, niin alimmassa 1 369 euron keskimääräisen kuukausitulon veroluokassa veroaste siitä on 15,9 prosenttia. Siitä se hiljalleen nousee tuloluokasta toiseen niin, että 16 262 keskimääräisestä kuukausitulon veroaste on 36,7 prosenttia. Mutta ylimmässä tuloluokassa, jossa keskimääräinen kuukausitulo oli huima 56 220 euroa, veroaste oli edellistä pienempi – 32,5 prosenttia! Kaavio 4. Vanhan sanonnan mukaan ve-

rot kansan verta juo, pitää edelleen paikkansa olemattoman progressi- on vuoksi. Jos verot kerättäisiin oi- kein tulojen mukaan, se voisi olla alimmassa tuloluokassa 14 prosenttia, sitä seuraavissa 24- 34- 44- 54- 64- 74. Tässä tapauksessa kahdessa alimmassa luokassa, 93 prosentilla, vero hieman laskisi, muilla kasvaisi. Siitä huolimatta alimmas- ta tuloluokasta ylimpään nettotulo olisi aina ja edelleen edellistä suu- rempi. Alimassa nettotulo olisi 1 177 euroa, mutta ylimmässä kaksi- toista kertaa suurempi – 14 617 euroa kuukaudessa. Tämän todellisen progression mukaan verotulo kasvaisi 2,4 miljardilla eurolla ja veroaste nousi- si 24,1 prosenttiin. Näin kakku tu- lisi jaettua oikeudenmukaisemmin. Lopuksi Porvarillinen kansantaloustie- de ei ole koskaan hyväksynyt oi- keaa todellisuutta. Se haluaa vapaat kädet talouden esittelyyn, josta bkt on loistava esimerkki. Sitä vastaan ei koskaan voi liikaa korostaa tote- amalla, että kaikki tuotanto, talot ja tavarat, ovat pelkkiä työn yhdis- teitä. Jos niistä poistettaisiin kaikki niihin käytetty työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina kuin ne tavataan luonnossa. Viime vuonna todelli- nen kokonaistuotanto oli 351,5 mil- jardia euroa. Siten työn tuottavuus oli jokaisena todella tehtynä (ei siis virallisena) työtuntina 93,93 euroa. Kokonaistuotannossa oli edel- listen vuosien työnarvoa 39,76 eu- roa joten kuluneen vuoden työnar- vo oli 54,16 euroa tunnissa. Siitä oi- keaksi kansantuloksi saatiin 202,7 miljardia euroa. Se on selvästi suu- rempi kuin virallinen laskelma. Tunnin työnarvosta maksettiin työläisille palkkaa 16,35 euroa. Työn arvosta ulosmitattiin lisäarvoa ja ka- pitalistien jättipalkkoja 37,81 euroa, 231,3 prosenttia. Tulonjaossa on ongelmana yk- sityisen omistuksen ja tuotannon yhteiskunnallisen luonteen väli- nen ristiriita. Tuotannon yksityinen omistus kasaa globaalisti tuotan- toa ja pääomia, kahmii enimmäis- voittoja, rajoittaa tuotantoa, lisää pätikätyitä ja työttömyyttä. Tulokse- na on tuloerojen, köyhyyden ja pa- hoinvoinnin jatkuva kasvu. Tälle ke- hitykselle vaihtoehdot ovat todella vähissä – onko jäljellä enää muuta kuin yksityisomistuksen lakkautta- minen? Kai Kontturi

Työväenpolitiikkaa työkansan ja..

Uudenvuodentervehdykset 2011

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
STP:n Helsinki-ryhmä
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Kommunistien Hermanni-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry
Kominform
Suomi ilman fasismia ry.
Suomen antifasistinen komitea

- Helsinki

Sodan ja Fasismin vastainen Työ ry hallitus

Timo Kangasmaa
Juho Haavisto
Esko Auervuolle
Paavo Heikkinen
Timo Nieminen

Helsinki

Heikki Sipilä
Jaakko Ahvola
Ari Kukkonen
IrjaKukkonen
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Antero Nummiranta
Reijo Katajaranta
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen
Pekka Tiainen
Jaakko Pietiläinen
Hannele Salava
Erkki Hiipakka
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Taina Mäenpää
Tapio Mäenpää
Pakarinen
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Timo Jokinen
Kaija Jokinen
Santeri Jokinen
Mark Rumbin
Matti Orava
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Harri Jalo
Eino Lindroos
Simo H
Marja L
Matti Laitinen
- Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Timo Koivistoinen
Petri Krohn

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa
Reijo Rytönen

Espoo, Otaniemi

Pertti Leino
Elina Kämppi
Nelli
Hilkka Kääriäinen
Heikki Männikkö
Mishka
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Katariina Nurminen
Paavo & Elvis
Punapaita

Vantaa

Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Eira Kärki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Heikki Typpö
Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Anna Nevalainen
Jorma
Joona
Beda Lampila
Mikko
Mari Bach
Vili Bach
Teemu
Unto Nikula

Tuusula

Markku Nieminen
Esa Koivisto
J. Koivisto
Sirpa Koivisto
Esko Koivisto

- Ossi Keränen
Heimo Hulkonen

Kerava

Abdullah Tammi
Karkkila

Timo Nieminen

Järvenpää

Jarmo Mukkala

Vihti

Jaakko Muilu
- Janakkala

Jorma Talikka

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Olavi Tirronen
Reino Intovuori
Marja-Terttu Artiola
Helena Tuomaala
Seppo Sipilä
Ines Mäkilä
Galina Rintala
Mauri Rintala
Risto Lajunen
- Zemyna Koivula
Heidi Tuominen
Ville Mäkinen
Matti Linna
Aimo Minkkinen
Antti Siika-aho
Johannes Murto

Nokia

Erno O. Laitinen

Hämeenkyrö

Marja Kangasniemi
Jorma Kangasniemi
Pentti Mansikkamäki
Kalle Toivola



Kuva: Heikki Männikkö

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme EU-politiikkaa ja uusliberalismia vastaan.

Heikki Männikkö

Toverit! Vaikka maa palaa, liekkimme ei sammu, vaan loistaa yli maapallon.

Pipsa & Juhani Valo

- Mäntsälä

Ari Kivivirta
Merja kivivirta
Salla Kivivirta
Saana Kivivirta

Porvoo

Kaija Siippainen
Teresia Wahrman
Pertti Pitkänen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Matti Wahrman
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Vera Wahrman
Hannu Ikonen
Hannu Hämäläinen
Heikki Leinonen
Saga Wahrman

Raasepori

Peter Björklöf

Hämeenlinna

Pasi Ranki
- Veera Eloranta
Teuvo Turunen
Timo Turunen
Ani Leikonniemi
Silja Molkänen
Jarmo Wikman
Kirsi Ruohomäki

Eura

Hannu Ralnesto

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Nadja Järvinen
Olga Grigoryeva
Esa Haaristo
Raimo Lehtimäki
Tiina Ylenurmi
Jukka Kaunas
Heikki Laaksonen
Timo Lehtimäki

Loimaa

Juha Kieksi

Tampere

Martti Satri
Risto Koivula
Vejas Koivula
- Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
Anja R
Leena
Tiina Häkkänen

Kuopio

Juhani Tanski

Joensuu

Raimo Ruttonen
Veijo ja Hilja Saarelainen
sekä lapset

Vaasa

Lauri Rintala

Haapajärvi

Elvi ja Heikki Siika-aho

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

ASBESTKAMP 85.

VALLILANLAAKSO

Joulukuun raikkaat aamukasteet jatkuivat. Ylitin kaarisillan. Silmälasieni linssit kastuivat.

Helsinki edistää hyvinvointia ja kestäväää kehitystä halkaisemalla Vallilanlaakson joukkoliikennekadulla.

Vallan osoittaessa mahtinsa kaupunginosien ulkoilualueet menettävät merkityksensä, siirtolapuutarhat sulkevat porttinsa.

Kaupunginvaltuusto päätti oikeiston ja sossujen äänin tuhota vanhan kulttuuriympäristön.

Ne, saatanat kaatavat salavat. Pian bussit jyräävät puistossamme.

Ne pistävät uhan alle laakson eläin- ja kasvikunnan. Osmankäämit, horsmat, heinikot jäävät alle asvaltlin.

Minä vastaan valinnoistani. Olen osa elinympäristöäni. Minä en antaudu tyllylle tyhmyydelle. Minä puolustan puistoamme.

Matti Laitinen
16.12.2011

..ympäristömme ehdoilla - STP

Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla: Liittovaltiokehitystä velkakriisin varjolla

On palautettava menetetty itsenäisyys

Suomi menetti itsenäisyytensä, kun se liitettiin EU:iin vuoden 1995 alusta totesi **Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja Antti Pesonen**. Monet suomalaiset pitävät Suomea edelleen itsenäisenä maana, vaikka itsenäisyyden tunnuksista mikään ei toteudu EU-Suomessa. Siitä, että Suomi olisi itsenäinen ja demokraattinen maa voi perustellusti olla eri mieltä. Kansalaisilta ei kysytäkään keskeistä asioista. Suomelta vietiin oma raha ja maamme liitettiin Euroon ilman eduskunnan säädettyä lakia asiasta järjestettyä kansanäänestystä. Suomen naapureissa Ruotsissa ja Tanskassa kansanäänestykset järjestettiin ja ne säilyttivät oman rahansa. Suomi luopui markasta ja on eurokriisissä mukana. Nyt tämän kriisin varjolla liittovaltiokehitystä syvennetään. Suomalaisen osa tässä on maksajan ja reuna-alueen osa. Itsenäisyyspuolueen puolesta voin sanoa, että Suomelle oikea ratkaisu on palauttaa menetetty valtiollinen itsenäisyys ja siihen kuuluva päätösvalta, lainsäädäntö ja myös oma raha ja sen pohjalta rakentaa tulevaisuutta. Ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset kriisit liittyvät kaikki toisiinsa. Niiden ratkaisemiseksi tarvitaan laajaa kansainvälistä yhteistyötä alistussuhteiden tilalle. EU:n jäsenyys on yksi tällainen alistussuhde, jossa suuri raha kansainvälinen keinottelupääoma on yhdistynyt harvinaiseen näennäisdemokratiseen byrokratiaan. Suomalaisen ja Suomen tulevaisuus on Suomen kansalaisten käsissä.

Itsenäinen Suomi on paras vaihtoehto suomalaisille.

EU:n liittovaltion perustelijoiden tarkoituksiperästä eivät kestä päivänvaloa sanoi **Erkki Hiipakka**. EU:sta irtaantumisen lisäksi on ryhdyttävä seuraaviin toimenpiteisiin: Pankit on pelastettava, koska uhkapelurit ovat kaapanneet vallan pankkien hallinnossa. He tuhoavat terveen reaalitalouden ja panevat maailman työntekijät kilpailemaan toisensa verissäpäin kuoliaaksi. Valtionvelka on tulonsiirto rikkaille. Pyrittäessään tätä vekselirulettia pankit puhaltavat velkapyramidihuijauskuplaa. Se on heti lopetettava. On raukkamaista paeta veronmaksuvastuutaan veroparatiiseihin. Adam Smith, vapaan kaupan isä sanoi: "On oikein, että rikkaat maksavat suhteellisesti enemmän veroja". Finanssimailman säännöt ovat tuhoisat. Ne on uudistettava. Osakeyhtiölaki on uudistettava. Eduskunnan on säädettävä laki uudelleen. Sanotaan osakeyhtiön ainoan tehtävän olevan tuottaa voittoa osakkeen omistajalle. Osakeyhtiö on kuitenkin yrittämiselle annettu hallinnollinen muoto, jolla vastuuntuntoiset yrittäjät rakentavat oikeudenmukaista yhteiskuntaa. Älkäämme ummistaako silmiämme vuosituhatien huijaukselta. Ymmärtäkäämme olevamme kanssariikollisia ostaessamme rahasto-osuuksia ja pannessamme hyvän elämän toivon siihen. Meillä on vapaus valita toisin.

Markka on saatava takaisin

Suomen EU-jäsenyyden aikana historiallinen markkamme on tapettu totesi **Itsenäisyyspuolueen puolu**

Itsenäisyyspäivänä 6.12.-11 useat EU:n vastaiset ja EU-kriittiset kansalaisjärjestöt sekä rauhanjärjestöt järjestivät Helsingissä Kiasman aukiolla hyde park- tyyppisen keskustelutilaisuuden, jossa käsiteltiin Suomen itsemääräämisoikeuteen ja sotilaalliseen liittoutumattomuuteen liittyviä kysymyksiä. Poikkeuksetta puhujat olivat yksimielisiä siitä, että Suomi ei ole enää itsenäinen valtio, vaan luopuminen markasta vei meiltä taloudellisen päättäväisyyden. Vahvasti nousi myös esiin näkemys, että velkakriisin varjolla päättäväisyytämme rajoitetaan edelleen ja EU:ia viedään kohti liittovaltiota. Katsottiin, että Suomelle oikea ratkaisu on palauttaa menetetty valtiollinen itsenäisyys ja siihen kuuluva päätösvalta, lainsäädäntö sekä myös oma raha. Puheenvuoroissa esitettiin, että uusliberalismin sijaan tulee kehittää suurten pääomien toiminnan säätelyä. Presidentinvaaleja sivuttiin niiden läheisyyden vuoksi melkein kaikissa puheenvuoroissa. Vaadittiin, että tulevan presidentin tulee toimia mm. Suomen liittovaltiokehitystä ja Nato-jäsenyyttä vastaan.



Puhuu Pekka Tiainen

tiontalouden moottorina, Suomen viimeisenä takuumiehenä. EMU-aikana olemme velkaa ulkovalloille vieraan maan valuuttana, eli euroina. Suomen pankkiin ei hallinnoi omaa valuuttaansa, vaan olemme Euroopan keskuspankin armoilla. Lainatessamme rahaa, otamme ulkomaan valuuttamääräistä lainaa, eikä valtiolla ole mitään tapaa omin toimenpitein kuitata näitä saataviaan. Tämä uhka konkretisoituu nykyisessä tilanteessa, jossa velat ovat suuria osuuksia bruttokansantuotteesta. Esimerkiksi Japanilla on yli 200 % valtionvelka bruttokansantuotteeseen nähden. Mutta Japani ei ole huolissaan eikä EU-maiden tapaan missään suussa siksi, että Japanissa on oma valuutta Jeni. Samalla BKT:een suhteutetulla velka-osuudella Italia on sitä vastoin syvässä liemessä. Tämä on yksi osoitus siitä, että kullakin valtiolla tulee olla oma valuutta. Suomen tulee palauttaa täysivaltainen itsenäisyys ja ottaa käyttöön oman valuutta, jota Suomen pankki hallinnoi.

Vaihtoehto on pääomien kontrolli

Tänään mietitään kaatuvatko EU ja Euro? Sitä me emme vielä tiedä. Itse en tähän vielä usko, koska EU on suuren rahan keino tehdä lisää rahaa. Miksi pääomapiirit nyt lypsävän lehmänsä tappaisivat? Näin arvioi **EU:n Vastaisen kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö**. EU:n kaataminen on sama kuin talous- ja yhteiskuntapolitiikan muutos. Siihen tarvitaan organisointia kansalaisvoimaa, jota tällä hetkellä ei ole. Tulee myöskin olla selkeä näkemys EU:n jälkeen toteutettavasta politiikasta. Vaarallisin vaihtoehto on, mitä Ranskan ja Saksan johtajat maalailevat, että syvennetään EU:n liittovaltiokehitystä. Sitä vastaan tulee taistella ja kehittää vaihtoehtoa ja toimintataktiikkaa EU:n jälkeisel-

le politiikalle. Edesmenneen Muutosvoimat Suomen puheenjohtajan Ilkka Hakalehdon kanssa keskustelimme, mikä vaihtoehdoksi EU-Euroopalle ja EU-Suomelle. Hakalehto totesi, että tarvitsemme koordinoitua markkinatalouden. Tämä muotoilu oli myöskin muutosvoimat Suomen vaaliohjelmassa. Itsekin hyväksyin tämän muotoilun. Tarvitsemme yhteiskunnallista sääntelyä kontrolloidaksemme suuren rahan ylisuuria voittoja ja estääksemme kansanvastaisen sijoitustoiminnan. Vaihtoehto kovalle EU-kapitalismille mielestäni ensi vaiheessa on koordinoitu talous, jolla valvomme suuren rahan liikkeitä. Ja että kykenemme näin tekemään silloin tarvitsemme itsenäistä päättäväisyyttä. Vain itsenäinen valtio ja valtiolliset elimet voivat tällaista koordinoitua ja säätelyä harjoittaa.

Velkakriisin varjolla sementoidaan uusliberalismia

EU:n suunnitelmat osoittavat, että jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta nykyisen velkakriisin verukkeella kavennetaan entisestään totesi **STP:n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa**. Kriisin varjolla pyritään ajamaan läpi uudistuksia, joiden seurauksena talouspolitiikkaa tullaan johtamaan keskusjohtoisesti EU:n keskuselimistä käsin. Jäsenvaltion budjetti halutaan hyväksyttävä komissiolla etukäteen, jonka jälkeen ne vasta voidaan hyväksyä jäsenmaassa. Velkakriisin varjolla pyritään sementoimaan Euroopan Unionin talouspolitiikka eli oikeistolainen uusliberalismi. Tehokain tapa estää vaihtoehtojen esiintulo on EU:n keskusvallan kasvattaminen. Voi kysyä, mihin puolueita, vaaleja tai omia hallintoelimiä tarvitaan, koska politiikan suunta ja talouspolitiikka on päätetty jo etukäteen. Tätä ei tule missään tapauk-

sessä hyväksyä, vaan tarvitaan demokraattista liikettä ja yhteisrintamaa tätä EU:n kiristävää autoritääristä itsevaltaisuutta vastaan. Velkakriisiä todella hyödynnetään, jotta voidaan vahvistaa pääomapiirejä hyödyntävää politiikkaa, uusliberalismia. Tämä tarkoittaa julkisten palvelujen ja julkisen sektorin alasajoa, palkkojen alentamista, eläkkeiden leikkauksia, kuten Kreikassa ja Italiassa nyt jo nähdään.

Valhe on mennyt perille

Jotkut viettävät edelleenkin itsenäisyyspäivää uskoen Suomen olevan edelleen itsenäinen. Valhe on mennyt perille. kun on vielä sellaisia suomalaisia, jotka menevät linnaan juhlimaan ikäänkuin itsenäisyyden hengessä tänäkin iltana. Näin sanoi Vaihtoehto EU:lle-järjestön puheenvuoron käyttänyt **Mauri Nygård**. Presidentinvaalit ovat tulossa, niin panee miettimään, onko ketään, jota voisi äänestää. Kukaan presidenttiehdokkaista ei vaadi Suomen eroa EU-jäsenyydestä. Täällä tuli esille, että onhan niitä muitakin tärkeitä asioita mm. Nato- ja Euro-kysymys. Niiden kysymysten pohjalta se valinta

tulee tehdä. Pidemmällä tähtäyksellä voi ihmetellä, miten joku voi äänestää puoluetta, joka leikkii ikään kuin Suomi olisi edelleen itsenäinen. Täällä on luotu ennustuksia siitä, miten Euron käy. Olen vähän samaa mieltä kuin eräät aiemmat puhujat, että eihän meidän EU-eliitti hevillä Euroa kaada. Se on heille paljon tärkeämpi asia kuin kansa. Enemmän tämä euroeliitti niin Suomessa kuin muuallakin Euroopassa kaataa kansan. Muistetaan kuitenkin, että vielä on vaalien kautta mahdollisuus vaikuttaa ja ottaa tämä kansanvalta ja itsenäisyys takaisin.

Presidenttiehdokkaiden enemmistö tukee Natoa

Presidenttiehdokkaiden Nato-myönteisyyteen puuttui **STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski**: Tänäpäivänä on kulunut 70 vuotta, kun Britannia julisti sodan Suomelle. Englanti ja länsivallat varoittivat Suomea hyökkäämästä syvälle Neuvostoliiton alueelle. Suomi ei välttänyt varoituksista mitään. Nato-kysymyksessä emme saa ajautua 70 vuoden takaiseen järjettömyyteen. Nato-kannoiltaan ehdokkaiden enemmistö on murheellinen joukko. Oikeistolaisiin ehdokas Paavo Lipponen oli 2000-luvun alkuvuosina avoimesti Naton ja EU-liittovaltion kannattaja. Vuonna 2007 hän yllättäen vaati, että Nato-jäsenyydestä ei tule puhua ennen vaaleja. Kysyin häneltä viime tiistaina Kuopiossa: "Onko demokratiaa, että tärkeistä asioista puhutaan vasta vaalien jälkeen". Lipponen totesi ylimalkaisesti, että hänen puheitaan ja haastattelujaan on tulkitu väärin. Sauli Niinistön myönteiset Nato-kannat ovat tulleet esille. Pekka Haavisto toimii Nato-ylipistön luennoitsijana Saksassa sekä Naton luottomiehenä kansainvälisissä tehtävissä. Eva Biaudet ei ole irtisanoutunut RKP:n Nato-linjasta. Nato-salarakkaita on myös Timo Soini, joka huhtikuussa 2008 Uuden Suomen haastattelussa kannatti Naton jäsenyyttä – toisin kuin puolueensa. Matti Putkosen mukaan perussuomalaiset eivät ota kantaa etukäteen Nato-jäsenyyteen. Soinin juulin ja voi tositalanteessa painaa enemmän kuin puolueen ei- ja Putkosen "vaarin housut"-linja. Paavo Arhinmäki torjuu Nato-jäsenyyden. Huhtivaaleissa hän vastusti euromaiden tukipaketteja ja kannatti progressiivista verotusta. Hallitusohjelmassa ei ole yhtään vasemmistolaisen vaaliohjelman kohtaa. Takinkääntäjän lupauksiin on vaikea luottaa. Paavo Väyrynen voisi olla Nato-jäsenyyden kolmas lukko.

Toimitti. Heikki Männikkö



Puhuu Antti Pesonen

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

70 vuotta sitten (3):
Fasistit pysäytettiin ja tuhottiin Moskovon porteilla

Taistelussa Kiovasta kärsi puna-armeija suuria menetyksiä ja Budjonnyin lounaissuunnan viisi armeijaa joutuivat osittain saarroksiin, josta niiden osat vetäytyivät taistellen ulos. Vihollista kyettiin kuitenkin viivyttämään ja tuottamaan sille tappioita. Kiovan taisteluissa saksalaiset menettivät 100 000 sotilastaan (10 divisioonaa). Neuvostojoukot vetäytyivät Kiovasta 18.9.41 ja heti tämän jälkeen siirsivät fasistit voimiaan takaisin Moskovon suuntaan. Puna-armeijan sodanjohto tiesi, että torjuttuaan Smolenskissa fasistien yrityksen vallata Moskovaa suoralla hyökkäyksellä, siirsivät ne vain väliaikaisesti voimiaan etelään tukeakseen Kiovan ja Ukrainan valtaamista. Taistelujen painopiste oli edelleen Moskovon suunnalla, jossa hitleriläiset aikoivat viedä aloittamansa sodan päätökseen.



Tulan puolustajat torjuivat fasistien pääsyn kaupunkiin ja etenemisen Moskovaan

Voimasuhteet ratkaisevien taistelujen alla

Moskovaa puolustivat Länsi R. (Konev), Reservi R. (Budjonnyi) ja Brjanskin Rintama (Jeremenko). Yhteensä Puna-armeijalla oli Moskovaa puolustamassa 800 000 sotilasta, 782 panssarivaunua, 6806 tykkiä ja kranaatinheitintä sekä 545 lentokonetta. Fasisteilla oli sotilaiden osalta 1,25 kertainen-, panssarien osalta 2,2 kertainen-, tykkien ja kranaatinheitinten osalta 2,1 kertainen- ja lentokoneiden osalta 1,7 kertainen ylivoima. Päämajan käytössä ei ollut reservejä. Moskovon puolustamiseen valmistauduttiin koko kansan voimin. Länsi R:n selustaan muodostettiin lisää puolustusvyöhykkeitä ja linjoja. Suoritettiin tarvittavat järjestelyt ilmahyökkäysten torjumiseksi. Nopeutettiin strategisten reservien muodostamista Uralilla, Keski-Aasiassa yms.

Moskovon taistelut alkavat, 1. vaihe

Sotatoimet alkoivat 30.9.-41 Vjazman- Brjanskin suunnalla. Hyökkäyksen 30.9. aloitti Guderianin ps-ryhmä Brjanskin R:n Žukovkan-Sostkan kaistalla. Guderianin panssarivoimat iskivät Sevskiin 13. A:n selustaan. Saksalaisten 2. A mursi 50. A:n puolustuksen ja pääsi nopeasti Brjanskiin ja eteni suuntanaan Orel, joka vallattiin 3.10.-41. Tämän jälkeen ne kehittivät hyökkäystä Tulaan. Tulan suunnalle saatiin vahvennukseksi päämajan reservistä Leljušenkon johtama, panssari-, ilma- ja raketinheitinvoimilla vahvennettu jalkaväkiarmeijakunta. Brjanskin R:n joukot olivat hajalla ja vetäytyivät taistellen itään.

Puna-armeijalle paha tappio Vjazmassa
Fasistit hyökkäsivät 2.10.-41 voimakkaasti myös Länsi R:n ja Re-

servi R:n joukkoja vastaan mm. Duhovštšinan pohjoispuolella ja Roslavlín itäpuolella. Länsi R:n vastaisu viihollisen pohjoisen ryhmittymää vastaan ei tuottanut tuloksia ja 6.10.-41 huomattava osa Länsi- ja Reservi R:n joukkoja joutui saarroksiin Vjazman länsipuolella. Saarroksiin joutuivat 19., 20., 24. ja 31. A. Saarrettuinakin ne taistelivat raivoisasti ja sitoivat 28 vihollisdivisioonaa. Näin voitetiin aikaa rakentaa puolustusjärjestelyjä Mozaiskin linjalla, joka perustettiin Moskovon suojaksi jo Smolenskin taistelujen aikana 18.7.41. Sinne siirrettiin muilta rintamilta ja sisämaasta 11 jalkaväkidivisioonaa, 40 tykistörykmenttiä sekä 16 panssariprikaatia. 15.10. mennessä Moskovon aluetta suojaavat 16.-, 5.-, 43.- ja 49. A olivat vahvuudeltaan 90 000 sotilasta

Fasistit siirsivät voimia myös Leningradista Moskovaan
Ehdittyään olla vain kuukauden Leningradin rintaman komentajana komennettiin Zukov fasistien voimistuvan hyökkäyksen johdosta Länsirintamalle. Hänen tilalleen rintaman komentajaksi määrättiin kenraali Fedjuninski. Silloin saatettiin todeta saksalaisten kärsineen Leningradin ympäristön taisteluissa tappioita ja siirtyneen puolustukseen sekä siirtävän motorisoituja joukkojaan Moskovon suuntaan. Zukov saapui päämajaan 7.10.41, josta hänet lähetettiin välittömästi Länsirintamalle, jonka esikuntaan hän saapui yöllä. Aamuyöllä 8.10.41 Zukov saattoi selvittää päämajaan tarkemmin länsirintaman tilannetta. Samassa yhteydessä katsottiin Mozaiskin linjan olevan pääpuolustuslinja, jota varustetaan Moskovon suojaksi. 10.9.-41 Zukov asetettiin Länsirintaman komentajaksi (varalle Konev).

Puolustus keskitettiin painopistesuunnille

Zukov ja Konev käsittelivät tilannetta. Rintaman esikunta siirrettiin Alabinoon. Konev siirtyi Kalininin alueelle järjestämään puolustusta. Rintaman sotaneuvosto lähetti Mozaiskiin. Silloin fasistien ensimmäiset panssarit olivat jo Borodinin luona, joita vastaan panssareilla ja tykistöllä vahvistettu 32 divisioonaa kävi taistelua. Siinä vaiheessa määriteltiin tehtävät Mozaiskin linjan (Volokolamsk-Mozaisk-Malojaroslavets-Kaluga) vahvistamiseksi ja syvän porrastetun puolustuksen rakentamiseksi. Yhtenäisen lujan puolustuksen rakentamiseksi joukkoja (90 000) oli liian vähän ja reservien siirtäminen kaukoidästä ja muilta erillisiltä alueilta viivästyi. Puolustus keskitettiin painopistesuunnille. 16.A (Rokossovski) siirtyi Volokolamskin suunnalle, 5.A (Leljušenkon haavoittutua komentaja L.A.Gromov) Mozaiskin-, 43.A (K.D.Kolubev) Malojaroslavetsin- ja 49.A (I.G.zaharkin) Kalugan suunnalle. Rintaman selustassa Moskovon asukkaat rakensivat yhtäjaksoisesti linnoituslaitteita ja panssariesteitä.

Moskovon asukkaat osallistuivat kaupungin puolustamiseen

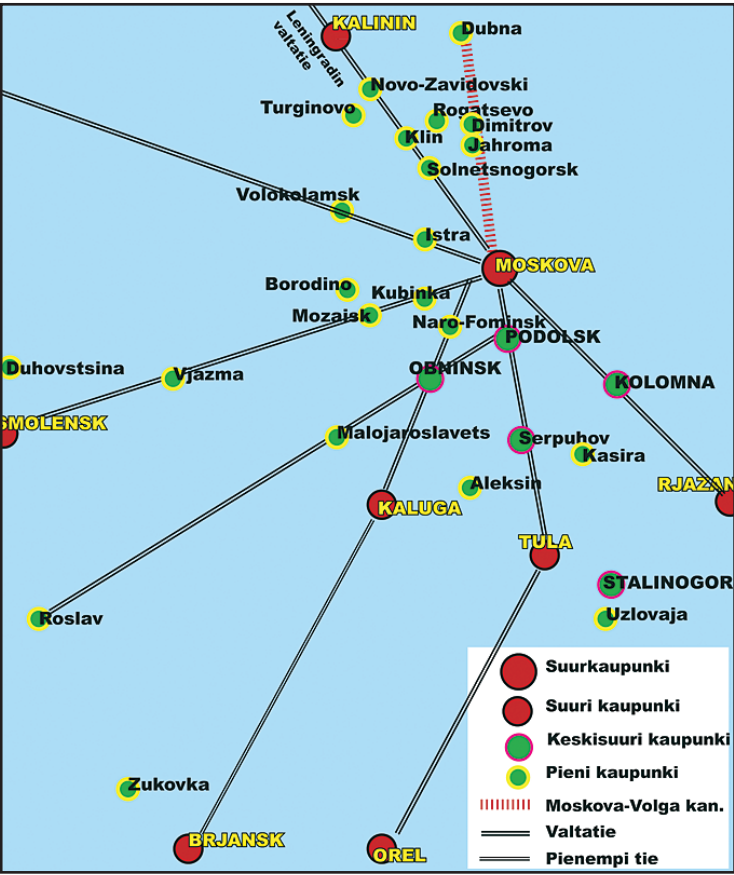
13.10.41 leimahtivat taistelut kaikilla operatiivisesti tärkeillä Moskovaan johtavilla väylillä. Moskovon pommitukset kiihtyivät. Puolue organisoii työtä paikallisen ilmapuolustuksen vahvistamiseksi. Miljoonat ihmiset perehdyttiin ilmapuolustukseen. Moskovon ympäristöön keskitettiin rynnäkkö- ja pommikone yksiköitä. Moskovon työläiset muodostivat satoja panssarintorjuntayksiköitä. 100 000 moskova-laista sai työnsä ohella taistelukoulutusta. muodostettiin uusia nostoväkidivisioonaa.

Taistelut voimistuvat Kalininin suunnalla

Kalininin suunnalla 29., 31. ja 30. A kävivät ankaria taisteluita. Alussa vihollinen torjuttiin, mutta 14.10 vihollinen murtautui Kalininiin. Päämaja muodosti 17.10.41 Kalinin rintaman, johon liitettiin Länsirintaman 22., 29. ja 30. A sekä mm. Luoteisirintamalta 8. panssariprikaati. Tämä teki rintamien johtamisen helpommaksi. Myöhemmin Kalinin rintaman joukot kykenivät pysäyttämään vihollisen. Koska Mozaiskin puolustuslinjan joukot olivat liian heikot ja taistelujen paineessa linja joutui osittain vihollisen haltuun määriteltiin uudeksi puolustuslinjaksi Novo-Zavidovski-Klinin-Istra- Krasnaja Pahra- Serpuhov- Aleksinin. Mutтта kaikilla painopistesuunnilla neuvostojoukot tekivät sitkeää vastarintaa, peräntytivät hitaasti tuottaen viholliselle raskaita tappioita.

Vihollisen murtautuminen Tulaan torjutaan

Brjanskin rintaman joukot joutuivat lokakuun alussa osittain saarroksiin ja etenivät taistellen itään. Joukkojen rippeet murtautuivat saarroksista 23.10. ja vetäytyivät pahasti heikentyneinä Guderianin panssarivoimien ahdistamana Tulaan. Asukkaiden toimesta 1 500 sotilasta huollettiin. Yhdessä uudelleen muodotetun 50. A:n huoltoelinten ja kaupungin työläisosastojen kanssa pysäytettiin Guderianin panssarivoimat tuottaen niille raskaita mene-



tyksiä. Yritys koutata Moskovaan etelästä torjuttiin Tulassa. Marraskuunkaan kuluessa fasistit eivät onnistuneet murtaa Tulan puolustusta. Guderian päätti kiertää kaupungin, mutta samalla se menetti operatiivisen tiheydensä eikä onnistunut aikomuksissaan.

Fasistit joutuivat väliaikaisesti pysäyttämään sotatoimet

Kuukauden taistelujen jälkeen fasistit etenivät jopa 200-250 km kohti Moskovaa, mutta eivät kyenneet murtautumaan kaupunkiin. Jatkuvassa viivytystaistelussa hyökkääjä väsyi. Hyökkäys pysähtyi lokakuun lopussa linjan Turginovo- Volokolamsk- Dorohovo- Naro-Fominsk-Serpuhov- Aleksinin länsipuolelle. Kalininin rintama oli vakiinnuttanut asemansa ja Tulan suunnan puolustajat (Länsirintaman alaisuudessa) pysyivät paikallaan. Tämän hyökkäysvaiheen aikana päämaja kykeni vahvistamaan Länsirintamaa 33. A:lla (M.G.Jefremov), joka sijoitettiin 5. ja 43. A:n väliin Naro Fominskin eteläpuolelle.

Vallankumouksen vuosijuhla sodan keskellä

Vihollisen ollessa Moskovon porteilla sekä Neuvostoliitossa, että ulkomailla jännitettiin järjestetääkö Moskovassa Lokakuun vallankumouksen sotilasparaati ja juhla kokous. Fasistien hyökkäys hytyi lokakuun lopussa ja Neuvostoliiton sodanjohto katsoi, että juuri marraskuun alussa vihollinen ei kyennyt suursuuntaisiin hyökkäystoimiin. Juh-

lakokous 6.11.41 järjestettiin Majakovskajan metroasemalla. 7.11.41 järjestettiin sotilasparaati, josta sotilaat marssivat suoraan rintamalle.

Fasistit valmistuivat uuteen iskuun

Marraskuun alun hiljaisempi vaihe taisteluissa merkitsi, että vihollinen lepäsi ja varustautui uuteen iskuun. Fasistit siirsivät Moskovon edustalle 51 miehistöllä, panssarivoimilla ja tykistöllä täydennettyä divisioonaa. Moskovon kaakkoispuolelle (Volokolamsk- Klin-Istra) keskitettiin saksalaisten 3. ja 4. panssariryhmä. Etelään Tulan suunnalle fasistit sijoittivat 9 uutta divisioonaa. Saksalaisten 4. armeija sijoitettiin Moskovon lounaispuolelle (Zvenigorod- Novo-Fominsk- Serpuhov). Sen tehtäväksi oli annettu sitoa Länsirintaman puolustus ja iskeä rintaman keskusta ja Moskovaan.

Puna-armeija sai myös vahvistuksia

Myös neuvostoarmeija sai väliaikaiseen aikaan vahvistuksia. Uhanalaisille alueille rakennettiin porrastettuja panssarintorjuntalinjoja. Tässä työssä Moskovon asukkaiden panos oli ratkaiseva. Moskovaa puolustavat joukot saivat myös täydennystä. Tärkeimpiä painopistealueita kyettiin marraskuun alkupäivinä vahvistamaan 100 000 sotilaalla 300 panssarivaunulla ja 200 tykillä.

Jatkuu sivulle 13



Moskovon asukkaat osallistuivat kaupungin puolustamiseen rakentamalla 1600 km panssariesteitä ja 30 000 tulipesäkettä. Paikallisissa ilmatorjunta-yksiköissä palveli 600 000 Moskovalaista

Kuva: <http://oknatas.ru>

70 vuotta sitten
Fasistit pysäytettiin ja tuhottiin Moskovan porteilla....

Jatkoa sivulta 12



Tulan taisteluissa syntyivät ensi kerran työläisten nostoväkiosastot. Niillä oli ratkaiseva osuus siihen, etteivät fasistit koskaan valanneet Tulaa. Boris Sergejevitš Skvortsov oli ammatiltaan vuorinsinööri ja osallistui Tulan puolustukseen. Huolimatta voimakkaasta likinäköisyydestään hän kieltäytyi evakuoinnista ja astui vapaaehtoisesti nostoväkeen. ”Minun täytyi olla siellä missä olivat minun kotini ja äitini” muisteli hän myöhemmin. Tulan puolustuksessa hän taisteli ensimmäisestä viimeiseen päivään.

Moskovan taistelun toinen vaihe

Fasistien uusi hyökkäys alkoi 15.11.41 Kalininin rintamalla 41. A vastaan. Taisteluun fasistit lähettivät 300 panssarivaunua, kun rintaman 30. A:lla oli käytössään vain 56 kevyttä panssaria. Seuraavana päivänä alkoi hyökkäys Klinin sekä Volokolamskin- Istran alueella. Kalininin rintaman 30. A (Leljushenko) siirrettiin 17.11. Länsirintaman alaisuuteen. Saksalaiset pyrkivät tappioista välittämättä Mosko-vaan. Mutta nyt syvälle porrastettu tykistö ja panssarintorjunta sekä kaikkien aselajien yhteistyö estivät vihollisen läpimurtoyritykset. Esimerkiksi Volokolamskin suunnalla 16. A vetäytyi kovassa paineessa puolustaen ja järjestyksessä ennalta valmisteltuihin aseisiin ja torjui natsien hyökkäykset. Taistelujen

aikana LänsiR. sai vahvistuksia. Muodostettu 1. isku A sijoitettiin pohjoiseen Jahromaan ja 10. A Rjazanin seudulle.

Tulassa Fasistit pysäytettiin

18.11.41 fasistit siirtyivät hyökkäykseen Tulan suunnalla, jossa 50. A sekä 413. ja 299. divisioona ym. torjuivat vihollista. Taistelut eivät tauonneet yöllä eivätkä päivällä. 21.11. vihollinen valtasi Uzlovajan ja Stalinogorskin. Myös Mihailovin suuntaan hyökättiin. 26.11.-41 natsit saivat vielä katkaistua Moskova-Tula rauta- ja maantien. Tässä vaiheessa Tulan- Kaširan- Rjazanin alueelle saatiin lisävoimia mm. 112. PsD, 173 D ja 15. KaKrR, jotka yhdessä Tulan suunnan muiden joukkojen kanssa pysäyttivät Moskovaa kohti hyökkäävän vihollisen, tekivät vastaiskun ja työnsivät vihollista 15 km takaisin etelään. Käytiin kovia taisteluja, mutta 30.11. 41 Guderianin panssarivoimat joutuivat kaivautumaan puolustukseen.

Myös pohjoisen ja lännen suunnalla vihollinen torjuttiin

23.11.41 vihollisen panssarivoimat murtautuivat Kliniin ja 16. A vedettiin seuraavalle puolustuslinjalle. 25.11.41 joutui 16. A vetäytymään myös Solnetšnogorskista, mutta sen avuksi saatiin siirrettyä apuvuimia. Rintama ei murtunut, vaikka se taipui kaarelle. Jahroman alueella 29.11. vihollinen pääsi ylittämään Moskovan- Volgan kanavan, mutta paikalle saapuneet 1. Isku A:n joukot työnsivät ne takaisin. Moskovan länsipuolella vihollinen pääsi 1.12. läpi 5. A:n ja 33. A:n saumakohdasta edeten Moskovan suuntaan Kubinkaan. Vihollisen panssareita tuhottiin tykkitulella. Lopullisesti läpimurtautunut vihollinen kyettiin tuhoamaan 5. A ja 33. A:n sekä rintaman reservijoukkojen toimesta. Tässä taistelussa tuhottiin 10 000 sotilasta ja 50 panssarivaunua.

Vihollinen ei kyennyt murtautumaan Moskovaan

Joulukuun alkupäivinä hyökkäävät joukot alkoivat väsyä. Fasistit joutuivat rintaman kasvaessa hajautamaan iskuryhmänsä ja panssarinsa laajalle, eikä niillä ollut enää iskukykyä. Heidän huoltoyhteytensä toimivat nyt 1000 kilometrin ta-

kaa ja miehitetyillä alueilla toimi satoja partisaaniosastoja, jotka tuhosivat huoltokuljetuksia. Moskovaan suuntautuneen hyökkäyksen toisen vaiheen aikana 5.12. mennessä saksalaiset menettivät 150 000 miestä, 800 panssaria ja 300 tykkiä sekä suuren määrän lentokoneita. Moniin komppanioihin jäi vain 20-30 miestä.

Pääkaupunkia puolusti koko aikuinen väestö.

Neuvosto-armeija kärsi menetyksiä, mutta sitä tuki väestö. Moskovalaiset kaivoivat 1500 km panssarintorjuntahautoja ja -esteitä sekä rakensivat 30 000 tulipesäkettä. Paikallisissa ilmatorjunta-yksiköissä palveli 600 000 Moskovalaista. Moskovan puolustajat saivat vahvistuksia Neuvostoliiton muilta alueilta. Marraskuun alun aikavoitto teki mahdolliseksi saada päätökseen reservijoukkojen muodostamisen. Puolustuskomitean 5.10.-41 tekemän päätöksen perusteella luotiin 10 reserviarmeijaa. Moskovasta itään linjalle Vytegra- Rybinsk- Gorki- Saratov- Stalingrad- Astrahan luotiin uutta strategista porrasta. Moskovan taistelun tulokseen vaikutti ratkaisevasti, että kyettiin ajoissa muodostamaan ja kouluttamaan uusia armeijoita.

Puna-armeijan vastahyökkäys

Kun ensimmäinen läpimurtoyritys Moskovaan oli torjuttu marraskuun alussa, heräsi ajatus vastahyökkäyksestä. Siinä vaiheessa jouduttiin kuitenkin keskittymään natsien hyökkäyksen toisen vaiheen torjumiseen. Se tuli ajankoh- taiseksi kun natsien toinen läpimurtoyritys torjuttiin joulukuun alussa. Vastahyökkäykseen vaikutti merkittävästi se, että Tihvinän ja Donin Rostovin luona suoritettujen onnistuneiden vastahyökkäysten johdosta pohjoisen ja etelän suunnalla kyettiin sitomaan vihollisen voimia. Suunnitelma oli, että Länsirintaman pohjoisen- ja eteläisen siiven voimin yhteistyös- sä Kalininin ja Lounaisrintaman kanssa lyödään vihollisjoukot, jotka uhkaavat saartaa Moskovan etelästä- ja pohjoisesta käsin. Päätehtävä oli Länsirintamalla (Zukov). Operaatio valmisteltiin yksityis-

kohtaisesti ja komentajat perehdytettiin suunnitelmaan huolellisesti. Yleisesikunnan päällikkö Vasilevski kävi 4.12. henkilökohtaisesti Kalininin rintamalla perehdyttämässä komentajan (Konev) suunnitelmiin.

Ilman operatiivista taukoa

Hyökkäyksen onnistuminen edellytti, että siihen ryhdytään ilman operatiivista taukoa, ettei vihollinen ehdi kaivautua puolustukseen. Hyökkäys suunniteltiin tilanteessa, jolloin koko ajan käytiin taisteluja läpimurtoa yrittävää vihollista vastaan. Vihollisen yritys Moskovan- Volgan kanavan valtaamiseksi torjuttiin 3.12. Kubinkaa kohti edenneet vihollisen panssarivoimat tuhottiin vasta 4.12. ja 5.12. Saksalaiset valtasivat Tulan suunnalla Jeletsin tärkeän rautatiesolmun. Vastahyökkäys määrittiin alkavaksi 5.-6.12.41. Vaikka pääma- ja kykeni luovuttamaan rintamalle vielä kolme armeijaa lisää, määrällistä ylivoimaa neuvostojoukoilla ei ollut. Ilmahyökkäysten ja tykistövalmistelun jälkeen Kalininin rintaman joukot siirtyivät 5.12.41 hyök- käykseen, johon yhtyi Luoteisirin- tama 6.12.41. Länsirintaman joukot aloittivat hyökkäyksen myös 6.12. Moskovan pohjois- ja eteläpuolel- la. Siihen yhtyivät Lounaisrintaman pohjoiset osat.

Taisteluja käytiin kaikilla suunnilla

Vierekkäisten rintamien lähties- sä liikkeelle syntyi suuri taistelu, jossa neuvostojoukot ensimmäi- sen kerran saivat aloitteen käsiin- sä. Kalininin rintaman joukot alkoivat edetä vasta 10 päivää kestänei- den taistelujen jälkeen, kun Länsi- rintaman joukot tuhosivat saksalai- set Rogatševon- Sonnetšnogorskin alueella. Klin puhdistettiin 15.12.41 1. Isku A ja 30. A:n toimesta. 20. ja 16. A vapauttivat Solnetšnogorskin 11.12.41. Rintaman selustaan lähe- tettiin hiihtopartioita ja laskuvarjo- joukkoja, jotka yhdessä partisaanien kanssa estivät vihollisen vetäy- tymistä. Etelässä Tulan alueella osa 50. A joukoista tuotti tappioita Gu- derianin parssarivoimille, jotka me- netettyään 70 panssaria alkoivat vetäytyä. Kymmenen päivää kestä-

neiden taistelujen jälkeen Länsirin- taman Tulan suunnan joukot tuotti- vat Guderianin 2. panssariarmeijalle suuren tappion ja etenivät 130 km. Uudelleen muodostetun Brjanskin rintaman joukot taistelivat menes- tyksellisesti ja vihollinen työnnet- tiin kokonaan pois Tulan suunnalta

Taistelukokemus karttui nopeasti

Päämaja ja yleisesikunta seurasivat ja koordinoivat hyvin tarkkaan tais- telujen kulkua. Tehtiin myös monia virheitä, mutta nopeasti kokemuksen karttuessa toimittiin yhä pa- remmin. Käytettiin liikkuvia osas- toja, jotka murtautuivat natsien selustaan ja katkaisivat niiden pe- rääntymisteitä. Moskovan edustal- la tapahtunutta neuvostojoukko- jen etenemistä auttoi suunnatto- masti se, että Tihvinän luona sak- salaiset joutuivat edelleen perään- tymään, Sevastopolin valloitusyri- tys torjuttiin ja Itä-Krimiltä vallat- tiin sillanpääasema.

Moskovan voitolla oli suuri strateginen ja moraalinen merkitys

Tammikuun alkupäiviin -42 tul- taessa Moskovan luokse tunkeutuneet vihollisryhmät työnnettiin 100-250 km länteen ja Moskovaa uhannut vaara poistettiin. Moskovan taiste- luissa natsit menettivät 500 000 so- tilasta, 1 300 panssarivaunua, 2 500 tykkiä ja 15 000 autoa. Moskovasta liikkeelle lähtenyt vastaisku kehittyi alkuvuonna 1942 neuvostojoukko- jen yleishyökkäykseksi. Moskovan alueella saavutetulla voitolla oli sil- loin valtava merkitys. Oli ensim- mäinen kerta, kun Hitlerin joukoille tuotettiin suurisuuntainen tappio ja ennen voittamattomana pidetty ar- meija lyötiin. Se aiheutti suurta pa- kokauhua hitleriläisen sodanjoh- don keskuudessa. Tämä voitto an- toi uskoa Neuvostoliitossa ja ulko- mailla siihen, että hitleriläiset tul- laan lopullisesti lyömään.

Toimitti:
Heikki Männikkö
Lähdeaineisto:
Marsalkka Žukovin muistelmat,
Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni
työ, APN: Toisen maailmansodan
aattona, Albert Axel: Stalin so-
danjohtajana, Grigori Deborin:
30 vuotta suuresta voitosta

Keitä he olivat viime sodan aikana luovutetut?

Edellisessä numerossa (5/2011) kirjoitin kahdeksasta Suomes- ta Gestapolle luovutetusta juu- talaisesta.

Pääministeri Paavo Lipposen siunaama valtiollinen anteeksi- pyyntö näiden kahdeksan Suo- mesta Gestapolle luovutetun juu- talaisen kohdalla on vähintä, mitä Suomen valtio voi tehdä. Luovut- tivathan valtion viranomaiset nä- mä ihmiset tietoisesti varmaan tu- hoon. Seitsemää luovutettua koh- tasi kuolema fasistisen Hitler Sak- san Gestapon käsissä ja keskitys- leireillä. Yksi heistä säilyi hengissä kuin ihmeen kaupalla.

Eräiden kuvausten mu- kaan on pidettävä ihmeenä, et- tä Valpon kuulusteltaviksi joutu- neet selvisivät suomalaisten vi- ranomaisten käsistä hengissä. So- dan jälkeen Helsingin Sanomissa julkaistiin 23. päivänä toukokuu- ta vuonna 1947 uutinen otsikol- la: ”Järkyttäviä kertomuksia Aarne Kauhasen pahoinpitelyistä”. Uuti- nen perustui Ruotsissa paossa ol- leiden juutalaisten yhteyden ot- toon Ruotsissa ilmestyneen Expres

sen-lehden toimitukseen. Näin ker- too eräs heistä Suomen Valtiollisen poliisin kuulustelumenetelmistä:

”...Olin juutalainen, mikä oli Kauhaselle ratkaiseva tekijä. Ainoastaan se, että olin suomalai- sen naisen kanssa naimisissa, pe- lasti henkeni. Kauhanen kuulus- teli minua aamuvarhaisesta myö- hään iltaan, jolloin olin tajuton, ei- vätkä kuulustelut voineet enää jat- kua. Ensin käytettiin sormipuris- timia ja pahoinpitelyä nyrkein, ja kun kaaduin lattialle, jatkui pahoin- pitely potkuin ja iskuin vatsaan. Kol- me miestä suoritti kuulustelut Kau- hasen johdolla. Kun pyövelin täytyi syödä päivällistä, minut pantiin luk- kojen taakse lausumalla, että juuta- laisen on oltava nälkäinen! Poistu- essaan huoneesta Kauhanen jätti pöydälle pistoolinsa ikäänkuin vih- jauksena, mitä minun pitäisi hänen mielestä tehdä.

Kun minut sitten illalla herä- tettiin tajuntaan vielä parin tun- nin pahoinpitelyn jälkeen, pantiin eteeni arkin pituinen kirjelmä, joka minut pakotettiin allekirjoittamaan, että sain siitä lukea sanaakaan. Mi-

nut pakotettiin myös lupaamaan, etten kertoisi mitään tapahtunees- ta viranomaisille, omaisilleni, lääkä- rille tai lakimiehelleni.”

Pelkästään edellä oleva laina- us kirjasta ”Setä Stiller – Valpon ja Gestapon välissä” osoittaa, että tai- taa Suomen viranomaisten anteek- sipyynnöt ja totuuden mukaiset sel- vitykset olla vasta alkumetreillä.

Merkillinen yhteensattuma on tänä päivänä maassamme vel- lova pokolais- ja vihapuhekeskus- telu. Merkilliseksi sen tekee se, et- tä maamme historian havinasta löytyy jonkinkaltaisia yhtäläisyyk- siä. Esimerkiksi viime sotien aikana oli Valpon päällikkönä tuomari Ar- no Anthoni. Hän esiintyi sodan jäl- keen puhtaana pulmusena. Tieto- jeni mukaan hän on ainoa suoma- lainen sodanaikainen henkilö, jota on vaadittu sotarikollisena Nürn- bergin oikeuden eteen tuomitta- vaksi. Vaatimuksen esitti liittoutu- neiden keskuudesta Englanti. Asia jäi syyistä tai toisesta esitetyksi vaa- timukseksi. Anthonin toimintaa kä- siteltiin Suomen oikeuslaitoksessa, mutta kuten arvata saattaa hä-

net päästettiin pään silityksellä. On hämmästyttävää kuinka nope- asti oikeudenkäynnin jälkeen Ant- honin muisti palautui. Hän työllis- tyi hyvin nopeaan tahtiin kenenkäs muun palvelukseen kuin vuorineu- vos Petter Forsströmin (”Kalkki-Pet- teri) Lohjan Kalkki Oy:n.

Tiedetään, että Valpon ja Vi- ron Gestapon välillä on ollut yhteys. Viron Gestapon päällikkönä toimi Martin Sandberg. Jälkipol- vien tiedossa on esimerkiksi Val- pon kirje Sandbergille lokakuussa 1942. Kirjeessä Valpo ilmoitti lähet- tävänsä tulevana lauantaina Tallin- naan 27 henkilöä. Kirjeessä maini- tiin erikseen, että lähetettävien jou- kossa oli myös juutalaisia.

Tiedetään sek in, että Antho- ni oli sopinut ennakkoon, sisämi- nisteri Horellin kanssa, että juutalai- siin kohdistunet toimenpiteet ovat puhtaasti poliisitoimia. Valpo esi- ti asian, että maasta karkotettavat olivat vain rikollisia eikä pelokkai- ta Suomesta turvapaikkaa hakevia.

Tiedetään myös, että Antho- nilla oli aikaisempaa kokemusta ul- komaalaisten luovuttamisesta sak-

salaisille. Olihan hän jo aikaisem- min kirjoittanut Berliiniin, Gesta- pon päällikölle Heinrich Müllerille, toimittavansa laivalla Turusta Stet- tiniin 11 henkilöä. Tällä kertaa luovutetut olivat eri kansallisuuksia, pääasiassa belgialaisia. Tiedetään, että ainakin osa heistä oli talviso- dan vapaaehtoisina maahan tul- leita. Heidät niin ikään luovutet- tiin ”puhtaana poliisitoimena” sak- salaisille.

Syyskuussa 1942 tiedetään Valpon poistaneen Suomesta 26 luvattomasti maassa oleskellutta venäläistä ja virolaista. Heidät kaik- ki toimitettiin Viroon Gestapolle.

Karkotuksista hankki sisä- ministeri Horelli, jotta muodol- lisuudet tulisi hoidettua, yleensä lausunnon ulkoministeri Wittingil- tä. Tietävästi Witting ei vastusta- nut karkotuksia, joten sisäministe- ri Horelli laitto toimeksi.

Timo Kangasmaa

(Kirjoituksen laatimiseen käy- tetty lähdeteoksena: Roni Smolar, ”Setä Stiller; Valpon ja Gestapon välissä” Tammi 2003)

Kiina toteuttaa menestyksellä Leninin oppeja

Leniniläisen kommunistisen puolueen johtama Kiina noudattaa Leninin suunnittelemaa talouspolitiikkaa. Sitä alettiin kutsua Uudeksi talouspolitiikaksi (NEP) erotukseksi sotakommunismista. Erityisesti nämä asiat kiinnostavat Tampereen Lenin-museossa kiinalaisia mu-seovieraita. Heitä on alkanut vierailla museossa entistä enemmän.



Kuva: Rosa Mukaia

Kiinalaisten vieraiden määrä Lenin-museossa on lisääntynyt. Museonjohtaja Aimo Minkkinen kertomassa kiinalaiselle ministerivaltuuskunnalle Leninin elämästä.

Lenin-museon näyttelyosuudessa kerrotaan, että keväällä 1921 Lenin totesi, että hänen käsityksensä sosialismista on muuttunut perin pohjin. Hänen mielestään tuli hyödyntää markkinatalouden suomia mahdollisuuksia talouden ja kansan elintason kohentamiseksi. Taloudellisten ratkaisujen ei tarvitse olla täsmälleen ihanteiden mukaisia, kunhan ne ovat toimivia. Sosialismia kohti tulee edetä kansan aloitteellisuuden, luovuuden, omatoimisuuden ja yritteliäisyyden kautta. Kaikki, mikä toimii käytännössä, veisi kohti kommunismia.

Marxilaisen ajattelutavan

mukaisesti talous on perustana yhteiskunnan eteenpäinmenolle. Tavoitteena on korkea työn tuottavuus. Leninin mukaan kommunistit voittavat maailmanmitassa silloin, kun oppivat tekemään paremmin töitä.

Lenin-museon näyttelyssä osoitetaan Leninin oivaltaneen, ettei 1920-luvulla ollut odotettavissa edistyneissä länsimaissa pikaista vallankumousta. Siksi hän kehotti kääntämään sosialismin tulevaisuuden kannalta katseet maailman väestön valtaenemistöön: Kiinaan, Intiaan, Vietnamiin, Latinalaiseen Amerikkaan, Afrik-

kaan. Maailman kehityksen painopiste siirtyisi Leninin näkemyksen mukaan Aasiaan. Lenin ennusti, että idässä sadat miljoonat ihmiset, jotka muodostavat maapallon väestön enemmistön, heräävät poliittiseen elämään ja taisteluun. Tämä uusien kansojen ja uusien luokkien heräämiskausi vahvistaa hänen mielestään yhä uudelleen marxilaisuuden oikeaksi.

Amerikkalaisen asenteita eri maissa mittaava keskus on todennut kiinalaisten olevan maailman optimistisin kansa. Nyt 74 % kiinalaisista uskoo elämän muuttuvan viiden vuoden aikana paremmaksi. Länsi-Euroopassa luku on 40 %.

Aasia on astuva historian etunäyttämölle tulevaisuudessa, Lenin totesi vuonna 1922. Sen kansat olivat heräämässä. Viimeisessä artikkelissaan "Mieluummin vähemmän, mutta parempaa" (1923) Lenin korosti: "...imperialistisen sodan vaikutuksesta itä on joutunut lopullisesti vedetyksi yleiseen koko maailman käsittävään vallankumousliikkeen pyörteeseen". Taistelun tulos riippuu viime kädessä siitä, että idän kansat muodostavat maailman väestön valtaenemistön. Ja juuri tämä väestöenemistö on tullut tai tulossa mukaan taisteluun vapautumisensa puolesta, joten tältä kannalta ei voida olla kahden vaiheilla siitä, minkälainen on oleva yleismaailmallisen taistelun lopul-

linen ratkaisu. Tältä kannalta sosialismin lopullinen voitto on varmasti ja ehdottomasti taattu, Lenin testamentasi.

Kommunistien vallan aikana Leninin opeilla on Kiinassa saavutettu maailmanhistorian hurjin talouskasvu. Kymmenisen vuotta sitten Kiina oli vielä suhteellisen takapajuinen kehitysmaa. Nyt Kiina on pystynyt nostamaan 400 miljoonaa ihmistä nälänhädän partaalta ihmisarvoiseen elämään ja ruokkimaan miljardiväestön. Se on enemmän ja nopeammin kuin mikään muu maa koskaan on kyennyt maailmanhistoriassa. Kiinan talouskasvu on ollut maailmanhistorian suurin köyhyyden poisto-ohjelma. Kiina on maailman suurin vehnän ja teräksen tuottaja. Kiina etenee valitsemallaan tiellä harmonisesti ja suunnitelmallisesti.

Kiinan kommunistinen puolue on maailman suurin työväenjärjestö. Se pyrkii parhaansa mukaan huolehtimaan markkinatalouden väistämättä mukanaan tuomien sosiaalisten epäkohtien (eriarvoisuus, korruptio) korjaamisesta. Näin raju eteenpäinmeno ei tietenkään suju ongelmitta. Tarvitaan kontrolloitua markkinataloutta ja kommunistisen puolueen päätäväistä otetta. Näitä näkökohtia Lenin painotti.

Leninin mielestä sosialistisen maa ei saa eristäytyä maail-

mantaloudesta. Sosialismiin tuli pyrkiä kiinteässä yhteydessä maailmantalouteen. Kiina on niin tärkeä osa maailmantaloutta, että voidaan sanoa sen pelastaneen kapitalismin tuoreessa kriisissä maailmantalouden täydelliseltä romahtamiselta. USA on velkaa Kiinalle 800 miljardia dollaria ja se kattaa budjet-tivajeensa kiinalaisilla lainoilla. Kiina on maailman suurin vientimaa. Kiinalaiset sijoittivat vuonna 2010 ulkomaille yli 220 miljardia dollaria. Määrä kymmenkertastunee tällä vuosikymmenellä, joten Kiina tulee tekemään maailmassa eniten ulkomaisia investointeja. Kiinan sijoitus-rahastoissa on varoja noin 1 120 miljardia euroa. Kiinalaiset voivat vallata USA:n ja Euroopan pankkeja. Eurooppa alkaa olla taloudellisesti riippuvainen Kiinasta.

Kiinalaisia valtuuskuntia ja turistiryhmiä on alkanut virrata Lenin-museoon. Siihen on vaikuttanut sekin, että museon nettisivut ovat kiinaksi. Kiinalaiset tiedotusvälineet ovat kertoneet laajasti Tampereen Lenin-museosta. Museon näyttelyn opaskirja on kiinaksi ja henkilökunta opiskelee kiinaa.

Kommunistien johtama Kiina on nousemassa maailman yksöisvaltioksi. Se on puhaltanut uutta puhtia myös Tampereen Lenin-museon toimintaan.

Aimo Minkkinen Lenin-museon johtaja

Saksan uhka

Kautta aikojen Saksa on ollut varteenotettava tekijä, kun puhutaan sodasta ja rauhasta. Reaalipoliitikot kirjassivat Saksan uhan YYA-sopimukseen.

Suomen historian kannalta ensimmäinen Saksan laajenemispyrkimys oli jo itsenäisyyden alkumetreillä. Ja Siinä ei sitten unohdettu heimoveljiäkään, vaan Baltian maille ja Suomelle piti saada yhteinen kuningas Hessenin prinssi Friedrich. Jo silloin oli olemassa idea suuremmista yksiköistä ja valtiota kutsutaisiin saksalaisittain Ostland, sillä olihan Suomi ja Baltian maat itään-päin Saksasta. Muiden Skandinavian maiden piti olla Saksan suojelualueita. Kun Tanska ja Norja valloittiin 1940, niin kansakoulun natsi-opettaja Aaro Kiiski esitti koululaisille, että Tanska ja Norja ovat Saksan suojelualueita. Kun boxarikapinan aikana Saksan keisari hyvästeli matruuseja Kielissä, niin rankaisuretkikunta sai evääksi tunnetun lauseen: "Lyökää kuin hunnit".

Ensimmäisen maailmansodan jälkeen esikuntapäällikkö Ludendorf organisoi Kiinan armeijaa. Hitlerin valtakaudella sultus sai koko maailman mitan. Saksalaisen valokuvaamon omistajaperhe toimitti Pearl Harborista tarpeelliset tiedot japanilaisille.

DDR:n tutkija Julius Mader kirjoittaa kirjassaan "Hitlerin vaikoilukenaalit puhuvat suunsa puhtaaksi". Kun eräs näistä kenraaleista pelkäsi hirttoköyden kutittavan Itä-vallassa, niin hän alkoi "laulaa". Siinä selvitetiin natsiyhteydet eri maihin unohtamatta Tsetseniaa tai Suomeakaan. Amerikkalaiset teloittivat useita näiden maiden vakoojia.

Länsi-Saksan perustuslaki kieltää saksalaisten sotilaiden käytön ulkomailla. Jugoslavian sodan aikana Saksan ulkoministeri Genscher oli varovainen sanakään-teissään. Hän vain järjesti aseita kapinallisjoukoille. Kun asiat näytti-

vät luistavan, niin saksalaiset lentokoneet tekivät terrorihyökkäyksiä sairaaloita, historiallisia siltoja ja rakennuksia vastaan.

Sotaministeri Rühe puolestaan julisti, että Saksan armeijan tulee olla iskukykyinen koko maailmassa, jossa vain Saksan edut ovat kyseessä.

DDR miehitetiin hallinnollisesti ja päivittäin lensi 40 000 virkailijaa "auttamaan" asioiden hoidossa. Puolassa 6 saksalaista kaupakettia hoitaa maan vähittäiskauppaa. Itävallassa 60 % lehdistöstä on saksalaisten käsissä. Yli sata vuotta vanhan Skoda konsernin asiat hoitaa Volkswagen.

Nyt kun Pohjois-Korea ja Etelä-Korea pohtivat yhdistymistä, niin apua on tarjolla kaukaa. Entinen liittokansleri Helmut Kohl ja DDR:n entinen pääministeri Lothar de Maizière ovat parhaillaan Sou-lissa Etelä-Koreassa "auttamassa" yhdistymistä. Jo Lenin totesi, että imperialistiset valtiot eivät sorra vain muita kansoja, vaan myöskin omaa kansaa. Der Sternin numerossa, jossa kerrottiin Koreasta, oli myös artikkeli liittovaltion salaisesta poliisista, joka jatkuvasti hyökkäilee eri osavaltioissa vasemmistolaisia henkilöitä ja järjestöjä vastaan. Lehden mukaan se on nyt todistettavasti ollut natsien kanssa yhteistyössä ja myötävaikuttanut lukuisiin murhiin. Näillä Verfassungshützin terroreilla on käsittääkseni pelottelun tarkoitus, että ei uskallettaisi julkisesti toimia. Nimekkäitä henkilöitä ei ole murhattu muutamaa vuoteen. Tämä terrori ulottuu myös muihin maihin. Pelottelu-oikeudenkäyntejä on Ruotsissa ja Suomessa. Tässä tilanteessa olisi tärkeätä, että kansa olisi valppaana eikä sortuisi Niinistön ajopuuteoriaan, kun siitä ajopuusta tuli aikaisemmin jo uppotukki.

Wäinö Pietikäinen

Finrosforum torjuu sananvapauden

Finrosforum järjesti 10-11.12.11 viidennen vuosittaisen konfrensinsa Helsingin Sofian kulttuuri-keskuksessa. Tilaisuuteen oli vapaa pääsy, mutta ennakkoilmoitusta vaadittiin. Tilaisuuteen oli kutsuttu useita puhujia, joista tunnetuin ehkä on ministeri Heidi Hautala, joka on myös yksi finrosforumin perustajajäsen.

Tilaisuuteen oli ennakkoil-mottautunut myös kansainväliseen Russia today uutiskanavalle juttuja tekevä suomalainen kolumnisti Juha Molari. Juha Molarin pyrkiessä sisään tilaisuuteen, häntä estettiin pääsemästä paikalle, hänen kameransa takavarikoitiin, mutta palautettiin myöhemmin Kerkko Paananen (finrosforumin tiedottaja)

käskystä.

Kerkko Paananen esti Molarin pääsemisen paikalle ennenkuin tämä oli edes ehtinyt esitellä itsensä. Kuitenkin terroristi Doku Umarovin valtiolisen kanavan toimituskunta Kavkaz-Centerissä päästettiin sisälle. Näin Juha Molari kommentoi asiaa Verkkomediaan: "Finrosforum sanoo olevansa ihmisoikeusjärjestö ja toimivansa sananvapauden puolesta. Menin kysymään aulassa järjestäjiltä, että toimittajan sisään-pääsyn estäminenkö oli heidän mielestään sananvapautta? Tällöin Mikael Storsjö tarttui minuun kiinni ja kampesi kameran käsistäni" (myös Mikael Storsjö on Finrosforumin perustaja jäsen). Juha Molari oli kirjoittamassa tilaisuudes-

ta uutista Russia Todayhin, aiheena ministeri Heidi Hautalan näkemykset. Tällaista aihetta ei saatu aikaiseksi, vaan nyt Venäläisiä lehtiä komistaa suomen sananvapauden estäminen väkivallalla.

Juha Molari on tehnyt rikosilmoituksen pahoinpitelystä. Itse soitin Kerkko Paanaselle ja kerroin tekeväni juttua Kansan ääneen, en edes kertonut mistä aiheesta, kun sananvapauden puolesta toimivan yhdistyksen perustaja-jäsen ja sananvapausyhdistyksen tiedottaja ilmoitti, ettei kiinnosta ja paiskasi luurin korvaani. Suomen sananvapauden "ritarien" toiminta saa minut erittäin huolestuneeksi Suomen sananvapauden tilasta.

Heidi Tuominen

Viron natodemarit kosiskelevat venäläisiä

Viron sosialidemokraattinen puolue (SDE) aloitti marraskuun lopulla yhteistyöneuvottelut Virossa olevan venäläisten puolueen, Vene Erakond Eestis (VEE) kanssa. Demarien johtaja Sven Mikser perusteli yhteistyötarvetta sillä,, että Virossa on etnisten puolueiden aika ohi.

"Yhteistyö on äärimmäisen tärkeä, sillä 21. vuosisadalla on kansallisuuden perusteella luotujen puolueiden aika Viron politiikassa ohi", Mikser totesi Postimees-lehdessä.

Venäläisten puolue on ollut keskittynyt venäläisten kansalaisuusongelmiin. Tähän saakka venäläisten etuja on ajanut Edgar Savisaaren johtama keskustapuolue. Keskustapuolue on myös sosialidemokraattinen, mutta eri linjoilla kuin Mikserin johtama SDE. Mikserin SDE puoltaa Viron Nato-jäsenyyttä, pitää Venäjää uhkana ja käy edelleen Neuvostoliiton vastaista sotaa yhdessä läntisten kumppaneidensa kanssa. Savisaaren keskusta ei ole ylpä Viron Nato-jäsenyydestä, tulee

toimeen Venäjän kanssa eikä halveksi Viron neuvostomenneisyyttä.

Viron maaliskuun parlamentivaalit näyttivät, että etniset virolaiset ovat jämähtäneet asetelmiinsa nationalististen Isänmaan ja Reformipuolueen taakse. Jos natodemarit aikovat menestyä, heille on tarjolla vain venäläisten ääniä. Niitä he joutuvat kalastelemaan keskus-

tan revireiltä. Savisaar ei ole asias-ta huolissaan.

"Venäläisten puolue on pieni puolue, joka on jo tehnyt aiemmin yhteistyötä reformistien kanssa. Jos he vaihtavat yhteistyökumppania, sillä ei ole meidän äänestäjien kanssa mitään tekemistä", Savisaar sanoi TV3:lle.

Leena Hietanen, Tallinna



Kuva: Leena Hietanen

Haastattelu ja kuva viime maaliskuussa

Uusi kansanedustaja venäläinen Jevgeni Ossinovski (25) ei usko olevansa SDE:n houkutuslintu hajottamaan Savisaaren keskustan venäläistä äänestäjäkuntaa. Ossinovski on tyytyväinen, että Virossa on keskustan lisäksi toinen puolue, joka ei sido virolaisuutta etnisyyteen.

Materialistisen maailmankatsomuksen perusteista

Mitä on maailmankatsomus ja mihin se perustuu? Jokaisella ajattelevalla lienee jonkinlainen käsitys maailmasta, yhteiskunnasta ja ihmisestä niiden osana. Filosofiasa eli sananmukaisesti viisauden rakkaudessa ihmiset ovat jakaantuneet materialisteihin ja idealisteihin. Jakaantuminen on johtunut peruskäsymyksen -kumpi on ensisijaisista: henki vai aine? - tulkinnaasta ja ratkaisusta.

Materialistinen historiankäsi-tyt epäilemättä osuu kohdalleen. Materialistinen maailmankatso-mus eli aineellinen todellisuuskä-sitys ei sellaisenaan päinvastaisis-ta väitteistä huolimatta voi kos-kaan vanhentua, sillä se heijas-taa suhteellisen oikein meitä ym-päriävää objektiivista todellisuut-ta, materiaalista maailmaa, jonka tuotteita itsekin olemme, halusim-me tai emme. Maailmankaikkeu-den alkuräjähdytys (minkä ei tarvit-se olla viimeinen eikä itse asias-sa ensimmäinenkään) 10-15 mil-

dia vuotta sitten sai aikaan aineen laajenemisvirtaukset, jotka vaikut-tavat edelleen kaikkialla tuntemas-samme maailmankaikkeudessa. Alkuräjähdytys ei missään mielessä poista sitä perusteltua olettamus-ta, että maailmankaikkeus olisi ol-lut jo ennen tuota tapahtumaa jos-sain aineellisessa muodossa ja ti-lassa. Näin ainakin, kun ajattelem-me jatkuvassa liikkeessä pysyvän materian olevan ikuista: alutonta ja loputonta, itsensä kautta olemas-saolevaa vailla mitään ulkopuolisia luojia. Solun syntymisestä on kulu-nut 2,5-3 miljardia vuotta. Ihmisesi kehittyvän eläinlajin sukupuu on kehittynyt 70-80 miljoonaa vuot-ta sitten hyönteissyöjän kantavan-hemmista polveutumalla vähittäin sukupolvien muutosten välityksellä kädellisten eri lajeiksi. Varsinainen ihminen alkoi muodostua n. 20 mil-joonaa vuotta sitten, jolloin hän ke-hityksen kulussaan nousi jaloilleen.

Luonnossa vaikuttava ma-terialistisen dialektiikan lain-omaisuuksien aikakaudesta

siirtyminen materialistiseen his-toriankäsitetyksen aikakauteen on ihmisapinoilla saanut alkun-sa n. 2-3 miljoonaa vuotta sitten. Työkalujen valmistus ja käyttöön-oto on ratkaiseva tekijä kehityspro-sessissa apinasta ihmiseksi.

Edellä olevat maailmankat-somuksen eräät perusteet ovat ajatteleville selviä, mutta nykyi-sen tietotulvan merkeissä ollaan ti-lanteessa, missä suhteellisen eheän ja kokonaisvaltaisuuteen pyrkivän maailmankatsomuksen sijaan useimpien (?) ihmisten käsitykset koostuvat irrallisista havainnoista ja tiedonmuruksista, joiden ei ole-teta edellyttävän selitystä, koska huomio kiinnittyy ilmiöiden ja ta-pahtumien pinnallisiin, usein tois-arvoisiin ja epäolennaisiin piirtei-siin ja puoliin. Tällöin asioiden ja il-miöiden taustalla olevat kausaa-li- eli syysseuraussuhteet ja teo-reettiset yhteydet ja päätelmät jäävät näkemättä ja tieteen eräät periaatteet ja tunnusmerkit ku-ten ristiriidattomuus, järjestelmäl-isyytys, yksinkertaisuus ja yleistettä-

vyys loistavat lähes täysin poissa-olollaan.

Materialistinen maailman-katsomus nojautuu tieteen saa-vutuksiin, koska tiede Bucklen vanhan ja oikeaan osuvan totea-muksen mukaan on demokrati-an kehto. Todellinen tiede karttaa ennaltamäärättyjä dogmeja toi-mien itseään korjaavana prosessi-na situmakaa, kun tieto lisääntyy ja tieteen eri alat edistyvät. Ajat-telussa tämä tarkoittaa jousta-vuutta ja valmiutta tarkistaa nä-kemyksiä, mikä poikkeaa nykyi-sestä autoritaarisuuteen ja johta-javaltaisuuteen johdattelevasta ilmapiiristä, missä ns. puolueetto-mia ja arvovapaita tieteen ilmai-suja ei merkityssisältönsä puolesta tuskin ole olemassakaan.

Kukaan ei tiedä kaikkea, eikä niin pidä ollakaan: riittää kun pe-rusta, jolta suunnistat tietotulvavi-dakossa, eli tässä tapauksessa histo-riallinen materialismi ja sen dialek-tis-materialistinen metodologia an-taa lukkoon sopivat avaimet ja ry-

kenet suhteellisen helposti erot-tamaan olennaisen toisarvoisesta. Yhteiskunnallistaloudelli-sia muodostelmia historia tun-tee viisi: alkuyhteisö (toisinaan sanotaan alkukommunismiksi, kun ei luokkakajakoa tunnettu), or-jat ja orjanomistajat, feodalismi, kapitalismi ja sosialismi (jonka ke-hityksessä pitäisi lopulta muut-tua kommunismiksi korkeam-malla, itsehallinnollisella tavalla). Eräät viestintävälineet ja valtame-diat turvautuvat suoranaiseen val-heeseen väittäessään, ettei esim luokkakajakoa enää ole olemassa. Tähän voisi vain todeta, että niin kauan kuin toiset tekevät työn toisten korjattava voitot, ei anta-gonistisen luokkajako poistumi-sesta ole tietoakaan.

Materialistinen maailman-katsomus on tieteellistä sosialis-mia, joka tänään voi johtaa tien ulos epäoikeudenmukaisuutta monellakin tasolla ylläpitävän ka-pitalistisen yhteiskunnan rakenta-mista umpisolmuista.

Kai Leivo

Arvio:

Viimeinen tanssi ennen maailmanloppua

Uuden tanssin keskuksen Zodia-kin vuoden viimeisenä kantaesi-tyksenä nähtiin tanssija-koreo-grafi Janina Rajakankaan ryh-mäteos Viimeinen tanssi ennen maailmaloppua. Ensimmäinen ajatus nousi teemasta, että ”tä-säpä ajankohtainen maailman saastumis-, ilmastomuutos-, luonnonvarojen liikakäyttö- ja talousongelmien kuvaus”. Näin ei kuitenkaan ollut. Teos on saanut innoitteensa niin maailman tu-houtumista käsittelevistä katas-trofielokuvista kuin tunnetuista uskomuksista, joissa Maya-ka-lenterin mukaan vanha maailma loppuu vuonna 2012. Minkälai-sia tunteita ajatus maailmanlo-pun läheisyydestä herättää? Mil-lainen on tämän maailmankaik-keuden viimeinen tanssi? Esitys oli neljän nuoren tanssijan lois-tavaa notkeutta ja vimmaa tans-sia maailmanloppuun asti. Vallit-sevaan todellisuuteen oli nähtyä vaikea yhdistää. Realistisin asia oli katosta putoava kuollut kettu ja loppua odottamaan asettuvat Aatami ja Eeva.

Toisenlainen ja tämän kirjoittajaa puhuttelevampi oli ennen varsi-naista esitystä nähty Zodiakin tans-sityöpajan produktio nimeltään Vii-meinen tanssi. Työpajaan oli valittu kuudenkymmenen hakijan joukos-ta kymmenen eri ikäistä ja eri taus-taista tanssin harrastajaa, osa vasta-alkajia, osa pitempään tanssia har-rastaneita. Tarkoituksena oli luoda jokaiselle osallistujalle yksilöllinen tanssi. Jokaisesta tanssista muo-dostui pieni esitys. Työpajan teema oli sama kuin varsinaisessa Zodiak-esityksessä. Kuvittele, että saat juu-ri tietää, että maailmanloppu on tu-lossa. Mitä olet aina halunnut teh-dä, mitä on jäänyt tekemättä tai mi-tä haluaisit tehdä kerran vielä? Mil-laisen tanssin tanssisit vielä kerran?

Kymmenen erilaista näke-mystä maailmanlopun teemas-ta koskettavasti esitettyä kehon kielellä, erilaisin äänitehostein. Ih-minen ei olisi selvinnyt historian-sa pullonkauloista ilman sopeutu-mista, kekseliäisyyttä ja väkevää elämänhalua. Mieleen jäi kosketta-vana esim. raskaana olevan naisen tanssi, joka henki tulevaisuudenus-koa, sekä seuraavassa erikseen esit-telemäni teos:



Kuvat: Rosa Aaltonen

”Sofia Laine kehollistaa Estelle-purjelaivan matkaa Mexicoon osana Zodiakin Viimeinen tanssi -yleisötyöpajan esitystä.”

Viimeinen tanssi ennen maa-ilmanloppua: globaalin oikeuden-mukaisuuden ja nationalistisen it-sekkyuden viimeinen kamppailu. Suurimman vaikutuksen teki nuo-riso- ja kehitysmatutkija Sofia Lai-ne, joka todella näytti, mitä poliit-tinen tanssi voi olla. Musiikin vaihtohtona oli äänitausta, jossa suo-malainen Jyri Jaakkola pohtii elä-mää ja globaalin oikeudenmukai-suuden ongelmia pari viikkoa en-nen kuin hänet Meksikossa mur-hataan. Laine kertoo itse tanssinsa taustasta seuraavasti: ”Koska Jaak-kolan kuolema oli koskettanut mi-nua monella tapaa syvästi, oli teos myös tapani käsitellä asiaa (ts. tans-si-liiketerapiaa, tavallaan).Suomen suurin rahtipurjelaiva Estelle (jo-ka toimi täysin vapaaehtoistyövoi-malla ja keskittyi eettiseen kaupan-käyntiin) tekee konkurssin. Laivan pitkäaikainen aktiivitoimija, maail-mankauppahdistyksen sekä ihmis-oikeusliikkeen aktivisti Jyri Jaakkola (s. 11.2.1977) ammutaan 27. huhti-

kuuta 2010 Oaxacassa, Meksikossa, kun hän on matkalla intiaaniväes-tön autonomiseksi julistautunee-seen San Juan Copalan kylään vie-mään vettä, ruokaa ja huopia ulko-maisena tarkkailijana. Kylään, jon-ne ei ole kuukausiin saatu yhteyt-tä. Kyseessä oli myös tiedonkeruu-matka. Suomen ulkoasiainminis-teriö on jättänyt Meksikon valtiol-le virallisen nootin tapahtumasta. Kun ylläpidämme Jaakkolan muis-toa, muistutamme samalla Meksi-kon valtiovaltaa siitä, ettei murhaa-jia ole vielääkään vangittu ja rangais-tu teostaan.”

Hypoteesi on tämä: maail-manloppu tulee NYT ja tanssiryh-mä tekee teoksen. Tämä on viimei-nen tanssi. Mikä on tanssi, jota voi-sit tanssia loppuun asti? Milloin lop-pu tulee? Tanssitko, jotta unohtai-sit vai haluaisitko olla lähellä? Onko millään vaihtoehdolla väliä?

”Mämmiveikko”

Ilmastokokouksen henki haisi

Durbanin ilmastokokous: öky-teollisuus, öljy- ja kivihiihiyhti-öt voittivat. Tulevien sukupol-vien elinmahdollisuudet tuhot-tiin! Durbanin kokouksen sopu oli laiha kompromissi, luonto saa hukkaa paskaan rauhassa, ainoastaan hieman hitaammin, kuin mitä se muuten hukkuisi. Durbanin ennätyspitkä ilmas-tokokous onnistui vain kahdes-sa, epämääräisesti määritetyssä päätavoitteessaan.

Neuvotteluissa onnistuttiin saamaan aikataululupaus kaikkia sitovasta kansainvälisestä ilmasto-sopimuksesta. Aikataulu on melko kunnianhimoinen: sopimus vuo-teen 2015 ja lainvoimaiseksi vuo-teen 2020 mennessä. Siis käytän-nössä maallikon silmin ei mitään konkreettista saatu aikaan, vaikka ajatteleva ihminen ymmärtää maa-pallon ilmaston muuttuvan kovaa vauhtia jo nyt ja on muuttunut luonnonmullistuksineen jo vuosi-kausien ajan. Väliäkö maanosan-kaan tuhosta, kunhan neuvotellaan aikataulusta. Laillisen sopimuksen raamien kehittämistä varten perus-tettiin uusi työryhmä, joka kokoon-tuu ensimmäistä kertaa Qatarin ko-kouksessa ensi vuonna. Kuten tie-dämme kokemuksesta, kompro-misseilta eli vesityksiltä ei voida Qa-tarissa välttyä ja ainoastaan pienet maat saattavat noudattaa sovittu-ja sopimuksia suurten saastutta-jamaiden liuetessa oikeusoppinei-densa ja suuren rahan avulla vel-voitteistaan.

Durban oli myös viimeinen mahdollisuus päättää maailman ainoan oikeudellisesti sitovan so-pimuksen, Kioton, toisesta sitou-tumiskaudesta. Siihen sitoutui Euroopan unionin lisäksi Australia, Uusi-Seelanti ja Norja. Kioton ulko-puolelle jäivät suuret päästäjät Ka-nada, Japani ja Venäjä. USA tai ta-louden uusi supervaltta Kiina eivät liene olleet Kioton sopimuksessa lainkaan mukana. Kioton toinen velvoitekausi kattaa enää 15 pro-senttia päästöistä, mutta kokouk-sessa sitä pidettiin tärkeänä väli-vaiheen ratkaisuna. Laiha sopu on muka parempi kuin ei sopua ollen-kaan, mutta jos maapallon maiden pitäisi yhdessä ponnistella ulkoi-

sen uhan, kuten asteroidin torju-miseksi, niin ei siitä tällä tavalla mi-tään tulisi, mietittäisiin kompromis-sisopimusta, kun asteroidi jo osui-si maahan ja se olisi sitten siinä. Ih-misen taru elollisena olentona. Ku-ten myös planeetta Maan muun-kin eläimistön ja luonnon. Olee-lisimman Durbanin kokouksesta ja maiden suhtautumisesta yhtei-sen maapallomme asiaan mainit-see oikeastaan Intian, erään saas-tuttajamaan neuvottelija: (Sopi-muksen suurimmat vastustajat oli-vat Kolumbia, Venezuela sekä Intia.) Sekä Venezuelan että Intian neu-vottelijat sanoivat, että heidän mai-taan on kiristetty muiden halua-maan lopputulokseen.

”Olen luvannut, että allekirjoi-tamme tekstin, jossa lukee, että tähtäämme kaikkia sitovaan lailli-seen sopimukseen, vaikken kannata sitä. Mutta vastineeksi emme ole saaneet siihen edes yhtä sanaa, ta-sapuolisuutta”, sanoi Intian neuvot-telija Jayanthi Natarajan aamuyöllä. Hänen mukaansa Intiasta on tehty ilmastoneuvottelujen synti-pukki tahallaan. Vaikka neuvoteli-ja Natarajan ei edes kannata ilmas-tosopimusta, kun ei ole saanut edes Eskon puumerkkiään tekstiin esiin.

Juhani Valo

Kommentti

Ihmisten tietoisuuden tasoa voi ku-vata esimerkiksi näin: Täynnä ole-vasta matkustajalaivasta havaitaan edessä oleva valtava jäävuori. Aikaa muuttaa kurssia noin puoli tuntia. 20 % matkustajista kieltää mieles-sään koko tiedon, ei siellä mitään jäävuorta ole. 20 % näkee vuoren ja huolestuu asiasta yrittäen ehkä jopa tehdä jotain. Loput 60% huo-maa ja myöntää jotain vaarallista keulan edessä ehkä hämöttävän, mutta luottavat jonkun muun huo-lehtivan tulevaisuudesta ja joukol-la rientävät laivan baareista hake-maan lisää juotavaa.

Jättipääoma on kaikissa maa-ilman maissa onnistunut lobbauk-sessaan ilmastotiedettä vastaan. Elonkehämme keskilämmön nou-sun pitäminen alle 2 kahdessa as-teessa tulee mahdottomaksi. Pie-leen meni!

Antero Nummiranta

"Vaalit" ovat ohi. Mitä tämän jälkeen?

Tosiasiasa kaikki tämä on hölynpölyä. Tietenkin maan eri alueiden välillä on havaittavissa eroja – onhan kyseessä suuri maa, mutta "poliittinen reaalitilanne" niissä paikoissa, missä muka YVtä äänestää lähes 100 % äänestäjistä, poikkeaa vain siinä, että siellä paikallisviranomaiset ovat toisaalta täysin vaientaneet opposition ja toisaalta siellä ei ymmärretä sitä, että nykyisen järjestelmän loppu on jo lähellä. Ihmisten todelliset mielialat näillä alueilla poikkeavat hyvin vähän yleisvenäläisistä mielialoista.

Vuorostaan valitsijoiden yleisvenäläisillä mielialoilla ei ole mitään tekemistä virallisten tietojen kanssa. Tämänkertaisia Venäjän parlamentin vaaleja voidaan rohkeasti nimittää epälegitiimisiksi ja hämähäksellisiksi. Siitä, että Yhtenäinen Venäjä on anastanut itselleen osan äänistä, puhuvat ei ainoastaan parlamenttiopposition johtajat, vaan myös jopa pääkaupungin entinen kaupunginjohtaja, Yvn eräs perustajista Juri Luzhkov. Tästä kirjoittavat arvovaltaiset julkaisut, jotka eivät enemminkin ole erottuneet erikoisemmalla oppositiomielialallaan. Kuinka tämä kaikki poikkeakaan siitä, mitä tapahtui vielä muutama vuosi sitten, kun tämän artiklan kirjoittajan väitteisiin (vääristelyjen keinot ja mittasuhteet ovat vähän muuttuneet siitä) eräät suhtautuivat kuin kummajaisen väitteisiin ja vasemmistovoimien eräät edustajat jopa pitivät virallisia tietoja todellisina ja vain valittivat sitä, kuinka epätietoinen meidän kansamme on.

Vääristelyjen mittasuhteet ovat todellakin muuttuneet vähän, mutta laskentapiste on siirtynyt huomattavasti alaspäin. Arvioit-

Venäjällä pidettiin 4. joulukuuta Valtionduuman vaalit. Virallisten tietojen mukaan Yhtenäinen Venäjä (eräänlainen "virkamiesten ammattiliitto" ilman selkeää ideologiaa, joka itse nimittää itseään "valtapuolueeksi") sai 49 % äänistä (64 % asemesta v. 2007), Venäjän Federaation Kommunistinen puolue (VFKP – sosialidemokraattien ja vasemmistonationalistien yhteenliittymä) – noin 20 % (12 % asemesta), Duumaan valittiin myös Venäjän Liberaalidemokraattinen Puolue (ranskalaisen Le Penin puolueen tapainen) ja Oikeudenmukainen Venäjä. Tuolloin Venäjän eräillä alueilla, kuten esimerkiksi Tšetšeniassa, valtapuoluetta oli muka äänestänyt lähes 100 % äänestäjistä. Eräät "ekspertit" kiirehtivät jopa sanomaan, että "Yhtenäisen Venäjä"(YV) muka käsitetään eri tavalla (eli sitä rakastetaan vilpittömästi) ja että siellä olisi olemassa melkein pä toisenlainen poliittinen reaalitilanne.



temme mukaan Yhtenäinen Venäjä sai keskimäärin maassamme todellisuudessa 25-30 % äänistä, menettettyään tosiasiasa 10-15 %; VFKP sai noin 30 %. Kylissä ja pienissä kaupungeissa YVn ja VFKPn äänet jakautuivat suunnilleen tasan (muuta puolueita siellä ei yksinkertaisesti tunnetta). Suurkaupungeissa valtapuolue sai noin 20-25 % äänistä. Mm. Moskovan niissä vaalipiireissä, missä tietojemme mukaan vaalivilppiä ei ollut, YVtä äänesti noin 20 % äänestäjistä, VFKPtä – noin 30-35 %. Oli muitakin kerrassaan mah-

tavia esimerkkejä, kun esimerkiksi Murmanskissa esitettyjen väitteiden mukaan ennakoöäneystyksessä Pohjoisen laivaston pitkälle purjehdukselle lähteviltä matruuseilta Yhtenäinen Venäjän ei saanut yhtään ainoata ääntä. Ja näin kävi armeijassa, joka aiemmin äänesti vain valtapuoluetta ja oli lähiaikoina jo saamassa merkittävää palkankorotusta.

Huvittavinta oli se, että todenperäisten tietojen mukaan melkein pä viime hetkeen asti Kremlin vaati alueilta käytännöllisesti katsoen viimeisten tulosten uusimista perustuslaillisen enemmistön suhteen Duumassa ja vasta joulukuun alussa suostui nykyiseen vaihtoehtoon, kun YV saa hieman alle puolet äänistä, mutta enemmistön kansanedustajapaikoista. Täydellisestä irrottautumisesta todellisuudesta on todisteena myös viranomaisten ensi reaktio ensimmäisiin protestikokouksiin vaalien vääristelyjä vastaan. Tapahtuneiden vuotojen perusteella Kremlissä kukaan ei jostain syystä odottanut, että sellaista yleensä tapahtuu.

Käsittämätöntä ja hämmästyttävää oli se ankaruus, jota osoitettiin protestimielenosoitusten hajottamisessa 5. ja 6. joulukuuta (nyt kylläkin ylhäällä tajutaan, että voimankäyttö oli liian kovakouraisista ja se vain lisäsi tyytymättömien lukumäärää). Ei ainoastaan protestien osanottajia, vaan myös satunnaisia ohikulkijoita piestiin kovakouraisesti, satoja pidätettyjä ei ole vielä kukaan vapautettu. Ja jos eräillä voimankäyttäjillä ei ole riittäväs-

ta intellektiä ymmärtää, että lähiaikoina juuri heistä saattaa tulla syntipukkeja, niin Kremlin johtajilla piti ainakin olla riittävästi järkeä antaa käsky olla kajoamatta ainakin lehtimiehiin tarkoituksella olla rikkomatta lopullisesti suhteitaan lehdistöön. Kohtalon ironiasta lehtimiehiä piestiin melkein pä sillä hetkellä, kun virkaa tekevä presidentti Medvedev oli allekirjoittamassa lakia siitä, että jopa lehtimiehille uhkaileminenkin on kriminaalirikos...

Itse asiassa objektiivisuuden nimissä on tunnustettava, että myös kukaan oppositio ei odottanut näin mittavia protesteja. Vahvistuksena tästä on se tosiasia, että 10. joulukuuta Moskovassa pidetyn todella valtavan kokouksen pitämisen ennakkoonomuksessa mainittiin... vain 300 osanottajaa. Mitä oikeastaan tapahtui? Tapahtui juuri se, mitä tämän artikkelin kirjoittaja oli ennustanut jo pitkän aikaa ja mille Venäjällä oli jo olemassa ennakkotapauksia – sosiaaliverkostoissa levitettiin tietoa saapua kokoukseen ja esittää protesti vaalivilppiä vastaan.

Tämän tuloksena muutamassa päivässä tahdostaan osallistua kokoukseen ilmoitti yli 50 000 ihmistä. Tuolloin – ja sitä kannattaa korostaa erityisesti – kysymyksessä olivat lähinnä enemminkin täysin epäpoliittiset nuoret ihmiset, jotka eivät kuuluneet mihinkään poliittisiin puolueisiin ja joilla ei ollut mitään selkeitä poliittisia näkemyksiä. Toistaiseksi heitä yhdistää vain yksi asia – oikeudenmukaisuuden kärjistyneen tunne ja nykyisen järjestelmän vastustaminen.

10.joulukuuta tapahtuneella kokouksella ei itse asiassa ollut mitään varsinaisia järjestäjiä. Kuten tuli jo todettua, oli ihmisiä, jotka anoivat lupaa 300 hengen kokoukselle ja jotka edustivat radikaaleja vasemmistojärjestöjä, joissa toimii muutamia kymmeniä aktiivijäseniä. Oli myös liberaaleja kuten Nemtsov ja Kasjanov, vielä Jeltsynin aikakauden entisiä vaikuttajia, joita viranomaiset asioita suurentelematta tyrkyttivät kokouksen nimellisille järjestäjille – liberaalien puolelta viranomaiset eivät joka tapauksessa odottaneet mitään ikävyyksiä. Myös erikseen kyseiset voimat olisivat saattaneet saada kaduille muutaman sadan ihmisen.

Viides kolonna liberaalien muodossa tyydytti täysin viranomaisten toivomukset ja voitettuaan kansalaisaktivistien vastarinnan, sai heidät suostumaan kokouksen siirtämiseen kauemmaksi Kremlistä, kauemmaksi metroasemasta ja itse asiassa saarella sijaitsevalle Bolotnajan aukiolle. Siten viranomaiset torjuivat kuvitellun vaaran Kremlin valloituksesta, joka sijaitsee vain muutaman sadan metrin päässä alkuperäisesti ilmoitetusta kokouspaikasta. Mutta jos samalla viranomaiset toivoivat protestien tehon vähentämistä, niin siinä he selvästi erehtyivät.

Poliisin arvion mukaan kokoukseen osallistui noin 25 000 osanottajaa, kun taas järjestäjinä esiintyneet ihmiset puhuvat jopa 150 000 ihmisestä. Minun omien havaintojen mukaan poliisi ei ilmeisesti valehdellut, jos puhutaan vain niistä ihmisistä, jotka jokaisella hetkellä olivat aukiolla ja sen ympärillä – ilmeisesti osanottajia oli enimmillään nuo 25 000 (enempää ei aukiolla olisi mahtunutkaan). Mutta toisaalta on sanottava, että ihmisiä tuli ja meni. Jopa kaksi tuntia myöhemmin kokouksen päättymisestä voitiin nähdä, miten metrolle liikkui aukiolta melko tiiviis ihmisjoukko. Ja jos yritetään nyt laskea (vaikka-kin hyvin likimalkaisesti) kaikki ne, jotka kävivät protestikokouksessa, niin silloin tämä määrä saattaa olla 40 000 – 50 000 osanottajaa.

Jopa suuressa Moskovassa se on suuri luku, erityisesti jos oletetaan, että suurin osa osanottajista ei osunut viranomaisiin ja oletti, että kokous tullaan hajottamaan (syntyneessä tilanteessa se oli täysin poissuljettu mahdollisuus – poliisi käyttäytyi korostetun kohteliaasti ja pyrki yleensä pysyttelemään syrjässä). Siitä huolimatta pelosta riippumatta ihmisiä saapui paikalle! Sen tuloksena oli viimeisten 20 vuoden mittavin kokous. Tämän lisäksi järjestettiin samasta aiheesta muitakin kokouksia Venäjän muissa kaupungeissa, joihin osallistui kymmeniä tuhansia ihmisiä.

Eräät ulkomaalaiset ja kotimaiset "ekspertit", jotka eivät lainkaan käsittäneet tilannetta, ilmoittivat eräänlaisesta "kylläisten kapinasta" ja "keskiluokan tyytymättömyydestä". Mutta Moskovan kokouksen osanottajien enemmistön muodostivat opiskelijat ja alle 30-vuotiaat nuoret toimistotyöntekijät, joiden tulot ovat korkeintaan 700 euroa kuussa. Vanhempien osanottajien joukossa oli lähinnä budjetista palkkansa saavia ihmisiä, joiden palkka on vielä pienempi. Mistä keskiluokasta silloin voidaan enää puhua.

Viron nationalistit rahastavat Venäjän rikkailia

Viron nationalistitkin elävät Venäjän rikkaista. Isänmaalliset tahkosivat Venäjän rikkaille oleskelulupia EU:hun

Kaksi virolaista pesunkestävää Isänmaan ystävää joutuivat eroamaan puolueesta, kun heidän laajamittainen oleskelulupien järjestäminen venäläisille liikemiehille paljastui marraskuussa. Isänmaan ja Res Publica-liiton (IRL) kansanedustaja Indrek Raudne ja IRL:n Tallinnan kaupunginvaltuutettu Nikolai Stelmach ovat yhtiöidensä kautta auttaneet Viroon 147 varakasta venäläistä liikemiestä. He ovat investointensa seurauksena saaneet automaattisesti oleskeluluvan, joka oikeuttaa matkustamaan Euroopassa Schengen-alueella vapaasti.

Skandaali puhkesi, kun selvisi, että yli sata yritystä on rekisteröity samaan vanhaan kaupungin osoitteeseen, pieneen huoneistoon, jonka Raudne ja Stelmach omistavat yhdessä. Viron lakien mukaan ulkomainen yrittäjä saa automaattisesti oleskeluluvan, kun investointi on vähintään 64 000 euroa (aikaisemmin miljoona Viron kruunua). Stelmach ja Raudne ovat auttaneet venäläisiä liikemiehiä joko ostamaan kiinteistöjä tai vain tuomaan maahan rahaa kyseisen summan. Aina sitä ei välttämättä ole sijoitettu mihinkään vaan summa on lainattu yrityksestä välittömästi takaisin Venäjälle.

Miesten toiminta on täysin laillista. Kiusallisen asiasta tekee se, että Isänmaa ja Res Publican liitto vierastavat yli kaiken venäläistä

rahaa, jota he pitävät turvallisuusuhkana. IRL on erityisen hanakas-ti syyttänyt keskustapuoluetta siitä, että se on pyytänyt apua Venäjältä ortodoksikirkon rakentamista varten. Stelmach ja Raudne ovat perustelleet tekoaan sillä, että Viro tarvitsee investointeja. Raudne suututti pääministeri Andrus Ansipin toteamalla, että näillä venäläisten oleskeluluparahoilla maksetaan lapsilisiä, terveydenhoitoa, sosiaaliturvaa ja eläkkeitä.

Osa venäläisistä liikemiehistä ei juurikaan käytä oleskelulupaa Virossa oleskeluun, vaan he jatkavat Schengen-viisumin turvin muualle EU:n alueelle. Viron kansalaisuusvirasto alkaa tutkia annettuja oleskelulupia. Viron mediassa oleiden tietojen mukaan joitakin liikemiehiä odottaa Venäjällä syyte rahanpesusta.

Virolainen tapa antaa oleskelulupa investoijille ei ole poikkeava. Yhdysvallat on talouskriisin seurauksena antamassa viiden vuoden oleskeluluvan jokaiselle, joka ostaa kiinteistön. Itävallassa puolestaan kahden miljoonan euron investoinnilla saa kansalaisuuden.

IRL piti ylimääräisen puoluekokouksen joulukuun alussa, jossa kahden jäsenen ero hyväksyttiin. Puolueen sisä- ja talousministeri, joiden hallintoalaa skandaali sivusi, saivat puoluejohtolta luottamuslauseen ja jatkavat hallituksessa.

Leena Hietanen
Tallinna



Sergei ja jelena Skvortsov kommunistien neuvottelukokouksessa Helsingissä 26.11.2011

Kuva: Heikki Mannikko

Kommunistien informaatiokeskus perustettiin

25-27.11.2011 kokoontuivat Hel-singissä kolmen kommunistisen puolueen edustajat yhteiseen neuvottelukokoukseen. Edustetuina olivat Neuvostoliiton Kommunistinen puolue, Pakistanin Kommunistinen puolue ja Kommunistien Liitto (Suomi). Nyt järjestetylle neuvottelulle luotiin pohjaa noin kansi vuotta sitten, kun Neuvostoliiton Kommunistinen puolue ja Kommunistien Liitto hyväksyivät yhteisen kirjeen maailman kommunistisille ja työväenpuolueille.

Tässä kirjeessä esitettiin, että kommunistisille ja työväenpuolueille on välttämätöntä marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen perustuen arvioida nykymaailma ja tältä pohjalta kehittää kansainvälistä yhteistyötä ja uutta kapitalisminvastaisen luokkataistelun strategiaa ja taktiikkaa. Silloin esitimme kritiikkiä monien marxilaisten puolueiden ja ryhmien suuntaan ja totesimme, että työväenluokan ja kapitalisminvastaisen luokkataistelun yhtenäisyys voi perustua vain marxilaisten yhteiseen arvioon nyky-

maailman tilasta ja tulevaisuudesta. Samalla esitimme, että tällainen yhteinen tieteellinen arvio jättää taakseen vanhentuneet käsitykset ja luo perustan kommunistisensa ja työväenliikkeen yhtenäisyydelle.

Keskustelussa toveri Shafik Ahmar katsoi, että 20 vuotta NKP:n hajaannuksesta alkanut kommunistisen liikkeen kriisi on tuottanut maailman kommunistisille puolueille ja työväenluokalle suurta vahinkoa. Tänä aikana on kyllä järjestetty erilaisia lähinnä muodollisia kansainvälisiä konferensseja, joissa ei ole lähestytty kysymystä maailmaa käsittävän kommunistisen organisaation perustamisesta. Kun maailman pääoma toimii tänään maailmanlaajuisesti, myös marxilais-leniniläisten kommunistien tulee toimia maailmanlaajuisesti ja luoda vastavoimaa globaalille kapitalismille.

Sergei Skvortsov palautti mieleen jo pari vuotta sitten esillä olleen ajatuksen kommunistien informaatiokeskuksen luomises-

ta, joka olisi kommunisteille pehmeämpi muoto kansainvälisen organisaation kehittämiseksi. Tällä hetkellä on vaikea luoda maailmaa käsittävää kommunistista organisaatiota ja informaatiokeskus loisi pohjaa eri puolueiden ideologiseen keskusteluun ja lähentymiseen.

Kalevi Wahrman muistutti kansainvälisen talouskriisin lähiajan näkymistä, joka velvoittaa meiltä kommunisteja nopeutamaan kansainvälistä järjestäytymistämme. Tänään kapitalistiset omistajapiirit kilpailevat maailman taloudellisten voimavarojen omistuksesta. Ne jakavat maailmaa uudelleen. Kun poliittiset ja taloudelliset keinot ovat loppuneet, on siirrytty aseinen tapahtuvaan uusjakoon (Irak, Afganistan, Jugoslavia, Libya). Elämme imperialismiin uudelleen nousun (restauration) aikaa. Sosialistinen ja demokraattinen maailmanjärjestys kykeni estämään imperialistisen uusia. Socialismin väliaikainen taantuminen johti siihen, että aseelliselle uusjaolle ei ole vastavoimaa.



Kuva: Tarja Männikkö

Osanottajia vasemmalta : Tommi Lievemaa, Shafik Ahmah, Kalevi Wahrman, Sergei Skvortsov, Jelena Skvortsov ja Heikki Männikkö

Tänään kaikki on toisin, kun mikään voitto kapitalisteille ei riitä. Finanssimaailmassa virtuaalinen raha (kuviteltu raha, keinotekoluraha) on kasvanut moninkertaiseksi todelliseen rahaan nähden. Kun valtioiden yhteenlaskettu BKT on noin 60 000 mrd. dollaria, niin keinottelun piirissä liikkuu 700 000 mrd. dollaria. Sijoitukset reaalisuuteen tuotantoon eivät riitä enää tuottamaan kapitalisteille voittoja, joita he odottavat saavansa keinottelun piiristä. Tässä muhii atomipommin kaltainen talouskupla. Työkansan riisto tuotannossa ei enää riitä. Nyt rahamarkkinoilla keinottelusta on tullut merkittävä työläisten riistoa

ja kapitalistien voittoa lisäävä tekijä.

Puolueiden edustajien puheenvuorojen jälkeen käydysä keskustelussa päädyttiin johtopäätökseen, että mitkään muodolliset kommunistien ja työväenpuolueiden tapaamiset eivät riitä. Tarvitaan marxilaiseen yhteiskuntatieteeseen perustuvaa luokka-analyysia ja kapitalisminvastaisen yhteisen luokkataistelutaktiikan kehittämistä

Tapaamisen lopuksi päätettiin perustaa uudelleen "kommunistien ja työväenpuolueiden informaatiotoimisto (Cominform) ja hyväksyttiin tätä koskeva tiedonanto.

Kommunististen puolueiden edustajien tiedonanto: Työväenluokan, kestävän rauhan ja demokratian puolesta.

Kaksikymmentä vuotta on kulunut sosialismin ja Neuvostoliiton romahduksesta. Saman ajan on kestänyt myös kommunistisen liikkeen kriisi.

Eräänä suurimpana ongelma tänään näyttää olevan, että vasemistolaisillakaan puolueilla ei ole vaihtoehtoa, ulospääsyä tälle imperialistisen monopolikapitalismin poliitikalalle. Ne ovat vain mukana porvarillisessa politiikassa esittämällä pelkkiä "kosmeettisia" parannuksia vallitseviin oloihin. Ne ovat sopeutuneet markkinatalouteen ja uusliberalismiin. Monet niistä ovat hyväksyneet markkinatalouden ja kapitalismin peräti "ikuisena" järjestelmänä.

Vanhoille kommunistisille puolueille näyttää olevan tyypillistä se, että kapitalistisen maailman ilmiöitä ja kehityksen lainmukaisuuksia ei enää kyetä tarkastelemaan marxilaisen tieteellisen maailmankatsomuksen perustalta. Kaikki tämä on pitkälti suoraa seurausta Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin hajottami-

sesta ja sen aiheuttamasta neuvottomuudesta.

Helsingissä 26.11.2011 kokoontuneet puoluejärjestöt: Neuvostoliiton Kommunistinen puolue, Pakistanin kommunistinen puolue ja Kommunistien Liitto (Suomi) katsovat.

- Taloudessa tuotettu voitto tulee sijoittaa uuteen tuotantoon, tieteeseen, infrastruktuuriin ja palveluihin, joiden kautta syntyy uusia työpaikkoja ja kasvaa ihmisten kyky tuottaa hyvinvointia ja uusia yhteiskunnallisia arvoja.

- Tämä onnistuu vain ottamalla keskeiset rahatalouden välineet kuten pankit ja vakuutuslaitokset ja yhteiskunnallisesti tärkeät energialähteet, maat ja kaivokset sekä tuotannon ohjaus yhteiskunnan vastuulle.

- Näiden tavoitteen toteuttamiseksi kommunististen, demokraattisten- ja edistyksellisten työväenjärjestöjen tulee kehittää uudelleen yhteinen, nykyaikaisen työväenluokan tieteelliseen maailmankatsomukseen perustu-

va imperialismiin- ja kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka.

Tässä mielessä olemme päättäneet Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen, Pakistanin Kommunistisen puolueen ja Kommunistien Liiton (Suomi) järjestelykokouksessa uudelleen perustaa kommunistien kansainvälisen yhteistoimintajärjestön "Kommunistien ja työväenpuolueiden informaatiotoimiston" (Cominform). Sen tehtävänä on kehittää kansainvälisesti kommunistien yhteistyötä ja mielipiteidenvaihtoa näiden tehtävien toteuttamiseksi.

Neuvostoliiton Kommunistinen Puolue: Sergei Skvortsov
NKP:n KK:n ensimmäinen (pää-) sihteeri

Pakistanin Kommunistinen puolue: Shafiq Ahmad

Kommunistien Liitto (Suomi)
Kalevi Wahrman
puheenjohtaja

"Vaalit" ovat ohi. Mitä tämän jälkeen?

Jatkoa sivulta 17

Täytynee tunnustaa, että protestitilaisuuksiin osallistumiseni 25 vuoden aikana en ole vielä kertaakaan nähnyt sellaista ihmispaljoutta. Tavallisesti kokouksen osanottajat ovat innoissaan kokouksesta, jossa käytetään joskus myös väkivaltaa, kun taas tähän kokoukseen ihmisiä saapui kuin omaan juhlaansa tai diskoonsa, jos tätä sanaa voi käyttää. Enemmistö ei kuunnellut puhujia (heidän puheensa kuuluivat muutenkin hyvin huonosti) ja jos joku kuuntelikin, niin ei selvästi pitänyt heitä minään johtajina. Siitä huolimatta tunnukset "Vaadimme uusia vaaleja", "Putinin on erottava" ja jopa konkreettinen tunnus "Uusi vuosi ilman Putinia" saivat melko aktiivista tukea. Luullakseni valtaenemmistölle osanottajista tämä oli ensimmäinen poliittinen kokemus eikä ilmeisesti mikään viimeinen. Putinin järjestelmä ei poistu itsestään eikä sitä voida reformoida. Kokouksen hyväksymiä vaatimuksia vaalien uudelleenjärjestämisestä, poliittisten vankien vapauttamisesta, oppositiopuolueiden rekisteröimisestä jne. viranomaiset eivät muuten vain hyväksy ilman voimakasta yhteiskunnallista painostusta.

Mutta keneltä viranomaiset voivat saada tukea? Jopa virallistenkin tietojen perusteella (puhumattakaan siitä, mitä tapahtui todellisuudessa) Yhtenäinen Venäjä kärsi vaaleissa raskaan tappion ja nyt voidaan lopullisesti väittää, että reaalisena poliittisena voimana se ei ole toteutunut. Valtajärjestelmän tuki väestön keskuudessa on hyvin alhainen ja voidaan olla varmoja siitä, että jo lähikuukausina se laskee melkein nollan tasolle – elintaso laskee edelleenkin ja valtionkassa on itse asiassa tyhjä. Toisaal-

ta vaalivilppi, jota ei kukaan enää epäile, vain lisäsi valtiovallan aktiivisten vastustajien joukkoa. Eliittikerroksissa voimistuu hajaannus – eräät alueet eivät voineet tai jopa eivät halunneet vääristellä totaalisesti vaalien tuloksia esittämällä lukuja, jotka ovat lähellä todellisuutta. Eliittikerroksissa aiheuttivat epävarmuutta myös tapahtuneet voimakkaat protestimielenosoitukset. Armeijan osastoihin, joita oli jostain syystä kiireisesti keskitetty pääkaupunkien luokse, valtiovalta ei voinut luottaa – kansanliikehtimisten nujertamiseen tarkoitetuissa Sisäministeriön joukoissa samoin kuin myös Puolustusministeriön joukoissa mielialat ovat nykyään samantapaiset kuin Pohjoisessa laivastossa. Ulkopoliittisesta tuesta minä väikenen.

Kokonaisuudessaan vakavien mullistusten tilanteessa valtiollalla ei ole tukijoita paitsi voimaministeriöiden korkeimpia vir-

kailijoita ja ehkä pientä "meikäläisten" ryhmää eli hallitusta myötäileviä nuorisojärjestöjä, jotka on tarkoituksellisesti perustettu voimaistelua varten protestoijia vastaan. Arabimaiden kokemus osoittaa, että tässä yhteydessä vainojen voimistaminen oppositiota vastaan saattaa jopa siirtää tuonnetuksi vararikkoa, mutta voimistaa samalla yleistä tyytymättömyyttä. Eihän verkostoaktivisteilla ole selviä johtajia, joita voisi vangita tai lahjoa. Muuten epäoikeudenmukaisten vaalien ja joukkoprotestien jälkeen valtiovallan legitiimisyys on voimakkaasti romahtanut kuten olemme jo ennemmin ennustaneetkin. Mutta onko se riittävän alhaalla välittömän uhkan syntymiseksi nykyistä järjestelmää vastaan? Luulen, että toistaiseksi ei, vaikka kriittinen piste on jo lähellä ja tilanne kehittyä hyvinkin nopeasti.

Mutta siinäkin tapauksessa, jos nykyinen järjestelmä kestää

lähiajan protestitapahtumat, niin sen tulevaisuus on kuitenkin hyvin surullinen. Omalla tehottomalla politiikallaan ja järjestömillä lausunnoillaan valtiovalta vain lisää tyytymättömiä kriittistä massaa. Hyvin vaikeiksi muodostuvat tässä mielessä Venäjän johtajille maaliskuuksi suunnitellut presidentin vaalit – Putinin rehelliseen vaalivoittoon näissä vaaleissa eivät usko kovinkaan monet ja protestit saattavat saada hyvinkin joukkomittaisen luonteen. Yleensä korkean sosiaalisen jännityksen oloissa konkreettinen syy esiintymisiä varten saattaa olla hyvinkin vähäpätöinen. Muistuu mieleen kaivostyöläisten valtavat lakot vuonna 1989, jotka alkoivat siitä, että kaivostyöläisillä ei ollut saippuaa peseytymistä varten...

Sergei Skvortsov,
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Putkosen mutkat

Ammattiyhdistysliikkeessä tomiessaan Putkonen oli hyvin selvillä työnantajien toiveista, kun hän niitä välitti SDP:n johdolle, joka ei halunnut pitää niin kiirettä huononnuksista. EU:ssa on varoitettu liiasta hätäilystä. On puhuttu kahden nopeuden valtioista. Toisaalta sodan jälkeen Robert Igrim varoitti, että ne joilla on perinteitä työväenliikkeessä, voivat vain puolinaisesti toimia työväestöä vastaan, silloin kun tulee näytön paikka.

Nyt on kuitenkin Putkonen mielestään tehnyt ajankohtaan sopivan suunnitelman, jolla turvataan työnantajien tavoitteet. Hän ei suinkaan ole keksinyt ideaa työnantajien ja työläisten yhteisestä linjasta. Kai-vosomistaja Mond selitti jo 20-luvulla samaa asiaa menestyskek-käästi. Hitler vei asian pidemmäl-le ja perusti ”Työn liiton”. Se määrit-teli ei pelkästään saksalaisten, vaan myöskin ulkomaisten orjatyöläis-ten asioita.

Perussuomalaisilla ei ole mi-tään siteitä työväenliikkeeseen koskaan ollutkaan ja niin ollen heillä on vapaat kädet auttaa työn-antajia. En ole kuullut Putkosen kommentteja, kuinka työnantajia voisi auttaa ulkomaisten orjatyö-läisten avulla. Asialle tuli vauhtia, kun ammattiyhdistysliike hiukan ryhdistäytyi ja uhkasi voimatoimil-la. Silloin työnantajat rupesivat pu-humaan 150 000:sta tarpeettomas-

ta työntekijästä työpaikoilla ja tie-dotusvälineet uhoavat Putkosen tu-loa ammattiyhdistysliikkeeseen.

Asia on SDP:lle ja Vasemmis-toliitolle kiusallinen. Presidentin vaalit ovat tulossa ja vasta sen jäl-keen voidaan sanoa joitakin totuuk-sia perussuomalaisista. Nyt on suu laitettava suppuun, koska kaikille eduskuntapuolueille on tärkeintä hallitukseen pääsy. Ei se, mitä siel-lä saadaan aikaan.Työnantajat saat-tavat alkaa järjestellä sopivia perus-suomalaisia työpaikoille, jotta niitä voisi tarpeen vaatiessa käyttää am-mattiyhdistyssolutuksessa. Tässä tulee klassinen englantilainen sa-nonta kyseeseen ”sleeping spy”. Siis tarvittaessa ovat henkilöt valmiina tarttumaan remmiin.

50-luvulla SDP sai hädän het-kellä suuria summia rahoja ulko-mailta. Ilmeisesti myöskin Putko-nen saa ”ulkomaan apua”, jos hän tarvitsee. Nythän ulkomaisilla yri-tyksillä on entistä suurempi syy aut-taa ammattiyhdistysliikkeen kesyt-tämisessä, kun ulkomaiset yrityk-set omistavat nyt enemmän kuin ennen Suomen liike-elämästä.

Itse olen toiminut ammat-tiyhdistysliikkeessä vuodesta 1955 alkaen kolmessa maassa ja 16 ammattiliitossa. Katsoisin, että pas-siivisuus ammattiyhdistysliikkees-sä suosii hajoittajia. He voivat vetää mukaan kokemattomia työläisiä, jotka haluavat kokeilla jotain uutta.

Wäinö Pietikäinen

Irti ”keskiluokasta”

Allekirjoittanutta on jo pitem-män aikaa tympinyt valtamedias-sa laajasti viljelty keskiluokka-termi erilaisine johdannaisineen. Samaan sarjaan liittyvät kysy-mykset luokkayhteiskunnasta, -eroista, -jaosta ja -vastakohtai-suuksista. Erityisesti silloin, kun näitä käytetään artikkeleissa ja haastatteluissa mielivaltaisesti, tahallaan harhaanjohtavasti se-kä puhtaasti hölmöyttään ja tie-tämättömyyttään ja täysin vir-heellisellä tavalla.

Helsingin Sanomissa on jul-kaistu Luokkakuvia-kirjoitussarjaa, jossa ”käsittelään yhteiskuntaluok-kien merkitystä ja näkymistä ny-ky-Suomessa”. Lehden numeros-sa 11.12.2011 presidenttiehdok-kaat vastaavat kysymyksen : Onko Suomi luokkayhteiskunta? Vastauk-set ovat masentavia, mutta totta-kai ymmärrettäviä, koska kaikki-han pyrkivät ”koko kansan presi-denteiksi”. Luokkavastakohtaisuu-det tulee siis häivyttää.

Kaikki vastaajat arvioivat asi-aa lähinnä vain tuloerojen kan-nalta hurskaine toivomuksineen. Edes Paavo Arhinmäki ei nosta esiin yhteiskunnan perusluokkien vasta-kohtaisuutta ja tästä tehtäviä johto-päätöksiä, vaikka muualla samassa artikkelissa kertookin edustavansa työväenluokan puolta!

Tulo- ja varallisuustaso sekä sosiaalisen hyvinvoinnin laatu

kuuluvat oleellisesti ”keskiluok-kaisuuden” kriteereihin. Ihmisen ja ihmisryhmien todellisen luokka-aseman huomioonottaminen pide-tään tästä yleensä tarkkaan sivussa. Niinpä ”keskiluokan” viljelijät eivät yleensä koskaan kerro, mitä ovat muut luokat heidän asteikossaan. Ehkä niitä ei ole tai niitä ei haluta nimetä. Häveliäisyysyistä? Miltä kuulostaisivat esimerkiksi alaluok-ka ja yläluokka?

Kuuntelin jokin aika sitten Venäjän matkalla sikäläistä huo-mattavaa radiokanavaa, jossa tunnin ajan käsiteltiin teemaa ”ket-kä Venäjällä kuuluvat keskiluok-kaan?” Lukija voi vain kuvitella, miltä tuntui, kun vakavasti otetta-vat tiedemaailman edustajat yritti-vät spekuloida keskiluokkaisuuden perusteista. Tärkeintä olivat kotita-louteen kuuluvien autojen, elektro-niikan ja kotieläinten määrä ja laa-tu. Samoin tietenkin asuntoon liit-tyvät arvostustekijät. Kukaan ei sa-nallakaan maininnut Venäjän työ-väenuokkaa tai oligarkkeja. Venä-jästä sanotaan joskus, että siellä on vielä pieni ja vaatimaton keskiluok-ka ja että tämä on vaaraksi maan va-kaudelle. Mistähän vakaudesta ja kenen kannalta tässä on kyse?

Ei ihme, että median käyttä-jät menevät tähän konsensus-ansaan Suomessakin. Esimerkiksi terveys- ja hyvinvointieroja käsitel-

täessä suomalaiset jaetaan viiteen tuloryhmään (puhutaan myös tulo-luokista) ja arvioidaan niiden poh-jalta elinajan odotetta. Tulokset ovat epäilemättä oikeansuuntaisia, mutta asiaa käsitelleen HS:n pääkir-joituksen 12.12.2011 otsikointi ”Ter-veyseroista on tullut uusi luokkaja-ko” on taas aivan metsästä.

Aiemmassa HS:n Luokkaku-via-artikkelissa 4.12.2011 uha-taan jo ingressissä, että luokkay-teiskunta saattaa tehdä paluuta. Vaikka artikkelissa on paljon seka-vuutta, niin siinä on, harvinaista kyl-lä, myös aidon tuntuista totuuden hakua. Haastateltu Turun yliopis-ton tutkija on vakuuttunut siitä, et-tä ”Suomi on luokkayhteiskunta ja on sitä aina ollutkin”. Todella har-vinaista artikkelissa, verrattuna vii-me vuosien mediaan yleisesti, oli se, että siinä pyrittiin selvittämään myös luokkakäsitteiden kehitystä. Karl Marxista todettiin selkeästi, et-tä hän ”korosti omistavan ja työtä-tekevän luokan ristiriitaa”.

Edellisessä kokosivun jutussa oli vielä lopuksi se erikoinen puo-li, ettei siinä näyttänyt kertaakaan esiintyvän ”keskiluokka”-termiä tai sen johdannaisia.

Luokkaerot ja tuloerot tulisi pitää visusti erillään.

Jaakko Ahvola, Helsinki

KÖYHTYÄ VAI KESKILUOKKAISTUA

Perinteisesti yhteiskunnallisessa keskustelussa ja tutkimuksessa riittävän suurta keskiluokkaa on pidetty yhteiskuntarauhan edel-lytyksenä. Köyhien määrän (suh-teellisesti ja absoluuttisesti) kas-vu maailmalla 80-luvulta ja Suo-messakin 90-luvulta alkaen on ajanut päättäjät kaikkine sääs-tösuunnitelmineen yhä ahtaam-malle. Köyhistä minimi toimeen-tuloineen, joka pitää heidät pois-sa kaduilta, muodostuu yhteis-kuntarauhan takaava voima. Tätä uutta köyhäinluokan voimaa on pantu suitsimaan YK:n ruokaoh-jelma, EU:n köyhyydenpoistoon tähtäävät toimet ja erilaiset kan-salliset ja kansainväliset perustu-loon/kansalaispalkkaan tähyävät liikkeet/järjestöt.

Kuihtuvaa keskiluokkaa (perin-teisiä duunareita) on pyritty syyllis-tämään ”saavutetuista eduista kiin-nipitämisestä” vaikka samaan ai-kaan yläluokka on jatkanut määräl-listä, mutta ennen kaikkea laadullis-ta kasvuaan. Tästä kertoo nobelisti, professori Roussein lausunto, et-tä keskituloisen palkansaajan ansio nousi aikavälillä 1979-2005 21 pro-senttia, kun eniten tienaaavan pro-sentin nousu oli 480 % Yhdysval-loissa (Yliopisto 11/2011). Tätä pro-senttihaarukkaa voi ajatella Suo-meen aikajaksolle 1990-2011, jol-loin keskiluokan tulovirta ehtyi ja siirtymä köyhiin ja ruokajonoihin oli tosiasia. Keskiluokan synty ja ra-kennemuutos Suomessa alkoi Yh-dysvaltojen Rooseveltin ”New Deal” ajattelusta (30-luku) parikymmentä vuotta myöhemmin.

Paradoksaalista tässä ”kehi-tyksessä” on se, että olemme pa-lanneet perustulouajatteluun yhteis-kunnassa, maailmassa, joka on mo-

nin verroin rikkaampi kuin 30-luvun lamaan ajautunut maailma, jolloin lähdettiin betonoimaan keskiluok-kaa yhteiskunnan perustaksi. Nyt betonoitua perustaa yhteiskunnal-le stabiloidaan köyhistä. Uuslibera-listisen yhteiskuntapolitiikan ja mo-netaristisen talouspolitiikan kukois-tuksen ehto on, ettei kaduille lähde-tä eikä vallankumouksellista liikeh-dintää synny köyhien keskuudes-sa. Vallankaappauksia tekevät tänä päivänä ne ”joille ei mikään riitä”-kuten Libyan presidentti Gaddaffi ke-väällä asian ilmaisi.

Maailman taloudellinen kas-vu hidastui 80-luvun puolivä-lissä friedmanilaisen, Chigacon koulukunnan monetarististen op-pien myötä. Maailman väkiluku jat-koi kasvuaan, mutta suhteellises-ti tai absoluuttisesti köyhien mää-rä kasvoi vieläkin nopeammin. Siis yhä useampi ihminen syrjäytyi ku-lutuskyvyttömäksi. Tässä on mone-taristisen teorian keskeisin ongel-ma, supistuvat markkinat, deflatoi-tuva ostovoima.

Tähän tuloerojen kasvuun Suomessa on havahtunut jo (suu-rituloisten?) Akavaakin puheenjoh-taja Sture Fjäder (UM 1.12.) syllis-täen yritysjohtoja ahneudesta: ”näyttää siltä, että ymmärrys oi-keasta ja väärästä on kateissa”. Fjä-der pitää keskiluokan kaduille tu-loa Yhdysvalloissa varoittavana esi-merkkinä yhteiskunnan radikaliso-tumisesta, ellei ”yritysjohton palk-kioita suitsita”. Akavalaiset ovat il-meisesti kokeneet myös kipeästi ns. ”pakkoyrittäjyyden” yhteiskunnalli-sissa toimissa ennen kaikkea sosiaa-li- ja terveyspuolen tehtävissä, joita viimeiset tutkimukset kertovat orastavasta ”yrittäjäköyhyydestä”.

OECD:n tuoreimmankin tilas-ton mukaan Suomen tuloerot kas-

vavat maailmanennätysvauhtia. Tällä kotikutoisella tuloerojen kas-vulla täytyy olla jonkinlainen suhde siihen, että yhdenkään merkittävän eduskuntapuolueen puheenjohtaja ei ole kokenut urallaan hyvinvoin-tiyhteiskunnan kehitysvaihetta. He ovat kokeneet sen asteittaisen pur-kamisen ja osa on ollut tyytyväisiä, jos ovat kyenneet purkua hidasta-maan kuten ehkä istuva hallitus. Tällä asialla on myös suhde EU:hun ja eurosidoksiin, jotka ovat fried-manilaisen monetarismin julkisivu Euroopassa. Rahaliiton ulkopuolel-la pysyneet ovat säilyttäneet tasai-semman tulonjaon.

Tässä köyhyys- ja toimeentu-lokeskustelussa helposti unoh-tuu se, että 30-luvun laman seu-rauksena Roosevelt teki ratkaisun-sa keskiluokan synnyttämisen puo-lesta ja hylkäsi kommunistisen kan-salaispalkka-ajattelun, joka oli virin-nyt USA:n työläispiireissä jo 20-lu-vulla. Keynesiläinen ajattelu levi-si kautta kehittyneen maailman ja syntyvä keskiluokka takasi yhteis-kuntarauhan, Suomessaakin. Taus-tauhkana oli nuori, voimakkaasti taloudellisesti kehittyvä, kommu-nistinen Neuvostoliitto. Tänä päivä-nä uhkaa ei ole ja yhteiskuntarau-han takaajaksi ei tarvita eduistaan kiinnipitävää keskiluokkaa. Roo-seveltin taannoinen ongelma voi-daan ratkaista nyt kansalaispalkal-la, jolla poistuu suhteellinen köy-hyys ja YK:n ruokaohjelmalla, jol-la vähennetään absoluuttista köy-hyyttä. Keskiluokkaista duunaria on edelleen lupa syyllistää. Hän ei läh-de kadulle vaan katsoo HIFK-Peli-cans matsia.

Hannu Ikonen Vapaus valita toisin

Ydinvoima ja lisäkin kirkon rakennustyömaa

Ydinvoima on kaikista energian-tuottomuodoista vähiten työl-listävä, se on fossiilinen, 100 % tuontienergiaa, keskitetty, ympäristön ja terveyden kannalta vaarallinen sekä energian-tuotannon että jätteiden osal-ta. Ydinvoimaa ei voi tuottaa il-man jättitukiaisia. Keskieurop-palaisten tietojen mukaan uusiu-tuvien energioiden tuotantokus-tannukset ovat jo alemmat kuin jatkuvasti kallistuva ydinvoima.

Saksa sulkee kaikki ydinvoi-malansa. Useat maat ovat päättä-neet tai päättämässä samoin. Sie-mens lopetti reaktorien valmistuk-sen.

Areva mokailee ydinvoimalan rakentamisessa. STUKin raporttien mukaan Arevan reaktorin ongel-mat liittyvät automaattiseen oh-jausjärjestelmään ja puutteellisiin onnettomuus- ja riskianalyysiin. Puutteita on betonin laadus-sa, varavaimadieselgeneraatto-reissa, hätäjäähdytysjärjestelmis-sä, sähkökaapeloinnissa, radio-aktiivisia materiaaleja sisältävis-sä altaissa, ydinpolttoaineen siir-tämiseen käytettävissä nostu-reissa ja reaktorirakennuksissa.

Ydinvoimalahankkeen kokonais-kustannukset lähes tuplaavat alku-peräisen kolmen miljardin budjetin. Myös Ranskassa paljastui vastaavia ongelmia Flammanvillen EPR-työ-maalla.

Arevan Kiinan reaktori-työmaalla on samat ongel-mat kuin Olkiluodossa. ”Kol-mannen sukupolven” ydinvoima-lat, joihin EPR kuuluu, ovat osoit-tautuneet täydelliseksi epäonnis-tumiseksi. Areva on toinen vaih-toehto reaktorin toimittajaksi se-kä Olkiluotoon että Pyhäjoelle. Veikkaan, että näitä kahta voimalaa ei koskaan rakenneta.

Areva hoippuu valtion jätti-tukiaisten avulla konkurssin par-taalla. Ranskan valtio on joutumas-sa liiriin pankkiensa kanssa ja joutuu tukemaan niitä. Samalla sen luotto-luokitus laskee ja korot kallistuvat. Valtion mahdollisuudet pitää Areva pystyssä vähenevät päivä päivältä.

PS. Suomen voimalat ovat huipputurvallisia: Olkiluoto 2-reaktoriin harkitaan sähkönjake-lusta riippumatonta turvajärjestel-mää, jottei Kiina-ilmiötä sattuisi on-nettomustilanteessa.

Juhani Tanski

Kunnallisvaalit 2012

Jos olet kiinnostunut STP:n kunnallisvaaliehdokkuudesta, niin tu-losta suostumuskavaake STP:n sivulta os. <http://www.tyovaenpuo-lue.org/kunnallisvaalisuostumus.pdf>. Palauta täytetty kaavake os. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B, 06650 Hamari. Muut yhteystei-dot: Puhelin 040 5523 099, sähköposti kalevi.wahrman@pp.inet.fi Laita mukaan erillinen lappu, missä ovat osoitteesi, sähköpostisi ja puhelinnumerosi. Kaikki muutkin tiedustelut voit kysyä ”Kallelta”.

Tukea  **ansan**äänelle

Kai Kontturi 50 e, Raika Kontturi 50 e, Hannu Kautto 40 e, Reijo Katajaranta 20 e, Jaakko Ahvola 30 e, Heikki Männikkö 30 e, Tarja Männikkö 20 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Anja ja Timo Saarikko 22 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Paavo Heikkinen 10 e, Esko Auervuolle 20 e, Jarmo Mukkala 8 e, Lehden ystävä 5 e, Haagan Flikka 12 e, Mämmiveikko 1,80 ja Evgenia Hilden- Järvenperä 50 e.

Op FI0855411420027966

Keräyslupa: 2020/2011/2058

VALTTERILLE

Pidimme kirpputoria 19-20.11.2011. Se onnistui kohtuullisen hyvin. Siitä kiitos tavarain lahjoittajille. Nyt tarvitsemme jälleen kirpputorille uutta tavaraa, jota pyydämme Kansan äänen ystäviltä ja järjestötovereilta.

Kaikki hyväkuntoinen, puhdas ja ehjä tavara otetaan vastaan ja kirjoista mieluiten dekkarit, romaanit ja erikoiskirjat. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin, työkalut sekä kalastusvälineet menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökel-poista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, älä heitä sitä roskikseen, vaan tuo se meille. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarain voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukevan kirpputoriamme tavaralahjoituksilla. Pistä tavara kierrätykseen. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen. Kiitokset kaikille, jotka jo ovat aiemmin näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Muista matkamessut

Messukeskus 20.-22.1.2012 Mukana on myös Suomi-Korea-Seura sekä monia muita ystävyysseuroja

STP:n Helsinki ryhmän kokous

STP-Helsinki-ryhmä kokoontuu keskiviikkona, 9.2.2012 alkaen kello 17.00 Hermannin kerholla osoitteessa Hämeentie 67.

Kokouksessa käsitellään mm. kunnallisvaalivalmisteluja, STP:n Helsinki – ryhmän järjestöllistä kehittämistä ja vuosikokousvalmisteluja. Tervetuloa

Valmistelevan työryhmän puolesta: Juhani Valo

Lähiradion ohjelmassa kaikuja Kallion radiokahvilasta klo 18.00-19.30, 100,3 MHz

- maanantaina 16.1.2012 Esko Seppänen ja Hannu Taanila

- maanantaina 23.1.2012 varatuomari Leeni Ikonen ja lasten huostaanotot

STP Turku toimii

STP:n Turun toimintaryhmän toimikunnan kokous pidetään su.15.1.-12 klo 13.00 Luukkosella os. Jyrkkälänkatu 2 P 366. Alustaa Olavi Tirronen aiheesta: ”Liikehdintä Euroopassa ja Suomessa”. Käsitellään kunnallisvaaleja ja vuosikokousvalmisteluja.

STP:n Turun toimintaryhmän vuosikokous 5.2.-12 klo 13.00 Jyrkkälässä asukastuvassa os. Jyrkkälänkatu 4. Käsitellään vaalivalmisteluja ja vuosikokousasiat.

Kumpulanlaakson puolustajat eivät hellitä

Helsingin kaupunginvaltuusto päätti ennakoidusti 14.12-11, että Kumpulanlaakson joukkoliikennekatu Hämeentielle Mäkelänkadulle rakennetaan ja se kulkee käytöstä poistetun junaradan paikalla. Päätös tehtiin kokouksen ja demarien äänin 46-37. Rakentamisen kustannusarvio on yli kymmenen miljoonaa euroa. Tämä tuhoaa kulttuurimaiseman, Vallilan siirtolapuutarhan sekä Kumpulan kasvitieteellisen puutarhan ympäristön. Asukkaat, Kaupunginmuseo ja siirtolapuutarhaväki ovat vastustaneet hanketta. Asia ei haudaudu tähän. Siitä valitetaan ja kerätään voimaa hankkeen torjumiseen. Muutoinkaan ”tuleen ei jääty maakaamaan”, vaan kansalaisten toimesta toimitettiin jo ennen valtuuston kokousta, 14.12.2011 klo 14.30 vetoamus Vallilanlaakson puolesta Helsingin kaupunginvaltuustoon SKP:n ja Helsinki –listat valtuustoryhmän sihteerille Olli Salinille. Sen oli allekirjoittanut klo 13.50 yhteensä 900 henkilöä. Adressi toimitettiin Helsingin kaupungin kirjaamoon. Valokopiot jaettiin Salinin toimesta kaikille valtuutetuille. Seuraavana päivänä jo yli 1000 kansalaista oli allekirjoittanut vetoamuksen, mikä osoittaa taistelumme jatkuvan. Kumpulanlaakson ohella Helsingissä muhii toinen ympäristökiista Alppipuistossa. Alppipuisto on puoliksi nimensä mukaisesti jyrkkiä kallioita ja rata vie nimen omaan paratiisimaisimasta sorsalamikkolaaksosta puolet (50%). Eläintarhan puistosta tullaan raitteita varten nirhaisemaan vähintään nykyisen Vauhtitien levyinen alue.

KÄ/toimitus

Toimintaa ja kokouksia

SFT:n toimintaa

SFTn opintopiiri kokoontuu tiistaina 17.1.2012 Kirvesmiesten ammattiosaston kerhohuoneella (Mäkelänkatu 8) kello 17.00. Opintopiirin aiheena on: jatketaan Mäntsälän kapinan selvittelyä. Kaikki ovat tilaisuuteen tervetulleita.

SFT kutsuu Työväen vallankumouksen alkamisen muistopäivänä perjantaina 27.1.2012 klo 17.00 tilaisuuteen Helsingin Eläintarhassa sijaitsevalle Punaisten Valtakunnalliselle muistomerkillä. Ohjelmassa puhe ja kukkienlaskun.

SFT kutsuu perjantaina 27.1.2012 kunniakäynneille Malmin hautausmaalle Punaisten ja Viime sotien aikana teloitettujen sodan- ja fasisminvastustajien haudoille. Kokoonnumme Malmin hautausmaan pääportille klo 13.00, josta siirrymme muistomerkeille. Tilaisuuksien ohjelmassa puhe ja kukkienlasku molemmilla haudoilla.

Luokkasodan alkamisen vuosipäivän tilaisuuksiin toivomme järjestöjen osallistuvan lippuineen.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous

pidetään 9.2.2012 heti STP:n Helsinki-ryhmän kokouksen jälkeen n. klo 19.00, Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään ajankohtaiset järjestön toimintaan liittyvät tärkeät kysymykset.

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen

PUUROJUHLA

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, keskiviikkona 28.12.2011 alk. klo 18.00

Ohjelmassa mm: ”Puoropuhe” (Pipsa, Lissu ja Rosa-Maria); Juonto ja avaus: Timo Kangasmaa; Heikki ja kitara, Bertta ja Hannele sekä sketsejä ja runoja. puuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia

Tervetuloa kaikki paikalle

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea

Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Vuodenvaihteen pika tapahtumakalenteri

-STP:n ja Kansan äänen järjestöjen puurojuhla Hermannin kerholla 28.12.-11 klo 18.00

-STP:n Turun toimintaryhmän toimikunta Luukkosella su. 15.1. klo 13.00.

- SFT:n opintopiiri kirveskerholla ma. 17.1.-12 alk. klo 17.00

- Matkamessut 20.-22.1.-12. Mukana Suomi-Korea-Seura.

- SFT:n kutsumana kunnia-käynnit 27.1 Punaisten muistomerkillä klo 17.00 ja Malmin hautausmaalle (kok. pääportilla) klo 13.00.

-STP:n Helsingin toimintaryhmä Hermannin kerholla to. 9.2. klo 17.00

-EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunta Hermannin kerholla to. 9.2.-12 klo 19.00

-STP:n Turun toimintaryhmän vuosikokous Jyrkkälän asukastuvalla su. 5.2. klo 13.00.

- Kansalaisjärjestöjen EU-seminaari la. 11.2. klo 11.00. Muut tiedot myöhemmin.

Perinteiseen tapaan SFT:n kuulumisia

Lähiradiossa ei tule joulukuun 2011 viimeisenä keskiviikkona. Seuraava kuuluminen on tammikuun 2012 viimeisenä keskiviikkona.

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

Muistiinpanoja kansalaisfoorumista

Politiikan vaihtoehtojen puutteen paljastuminen on aktivoi-
nut ihmisiä ympäri Eurooppaa.
Vapaus valita toisin -kansalais-
aloite kyseenalaistaa vaihtoeht-
dottomuutta ja herättää keskus-
telua uusista lähtökohdista. Ti-
laisuuden tarkoituksena oli koo-
ta yhteen sekä politiikassa ja jär-
jestöissä toimivia aktiiveja että
niistä irrallaan olevia ihmisiä, ke-
hittää ajatuksia ja löytää tapoja
viedä niitä eteenpäin.

Eriarvoistuminen vai poh- joismaisen hyvinvointival- tion kehittäminen

Tutkimukset osoittavat vakuutta-
vasti eriarvoisuuden tuhoisat vai-
kutukset. Mitkä tekijät ovat aiheut-
taneet sen, että Suomessa tuloerot
ovat kasvaneet nopeammin kuin
missään muussa OECD-maassa
1990-jälkeen? Terveys-, vanhuus-,
koulutus-, lastenhoito- yms. palve-
lujen viimeaikainen kehitys tuottaa
hyväosaisille omat yksityiset palve-
lut ja pienituloisille omansa. Julki-
nen ja yleishyödyllinen palvelutuo-
tanto syrjäytyy. Näin palaa luok-
kayhteiskunta sen sijaan, että pal-
velut synnyttäisivät kaikille mah-
dollisuuksia. Vaihtoehto on ole-
massa! Perusoikeudet eivät saa ol-
la kauppavarana. Oma hankinta-
laki sosiaali- ja terveyspalveluille.
Veroaste ylös. Tulerojen kaventa-
minen. Pääomatulojen verotuksen
korottaminen. Hallintarekisterilaki.
Harmaan talouden kitkeminen.

Kestävävä talous, sosiaa- liturva ja luonnonvarojen kulutus

Kestävän kehityksen edellytykse-
nä on hyvinvoinnin ja luonnonva-
rojen kulutuksen tasaisempi jakau-
tuminen. Yksi syy resurssien ryöstö-
viljelyyn ja kestäättömiin kulutus-
tapoihin on, ettei sosiaalinen turva-
verkko ole kyllin vahva eivätkä työ-
elämän säännöt ja perusinfra toi-
mi. Kuntien osuus kestävässä kehi-
tyksessä on valtava, mutta yli 60 %
kuntataloudesta on kuntien luotta-
mushenkilöiden ulottumattomissa.

Hyvää kestävän kehityksen pro-
sessin demokratisointia ja kansan-
valtaistamista olisi osallistuva bud-
jetointi, käyttäjädemokratia ja pai-
kallistalous kunnissa ja kaupun-
geissa.

Köyhien maiden köyhyys ei kui-
tenkaan ole kestäättömän kulu-



Kuva: Hannu Ikonen

Vapaus valita toisin 2011 - foorumi 5.11. 2011 Paasitorni

tuksen suurin ongelma. Globaali-
tasolla rikkaiden ylikulutus aiheut-
taa vielä enemmän luonnonvaro-
jen ryöstökulutusta. Toisaalta vau-
raassa suomalaisessa hyvinvointi-
valtiossa myös köyhimmät kulutta-
vat enemmän luonnonvaroja kuin
ekologisesti kestävä ja oikeuden-
mukaiseksi arvioitu taso sallisi, ei-
vätkä kaikki politiikantoiimet ohjaa
kestävämpään suuntaan.

Demokratia!

Demokratia ei ole vain saavutetu-
tu tila vaan eetos – pyrkimys koh-
ti parempaa demokratiaa. Työryh-
mä paneutuu eurooppalaisen kan-
salaishiikeddinnän hengessä seura-
viin teemoihin: Kuntien määrää tul-
laan vähentämään rajusti. Miten li-
sätään samalla aitoa demokratiaa,
yhteisöllisyyttä ja osallisuutta? Mi-
ten paikallista solidaarisuutta voi
edistää?

Talouden raamit on siirretty
pois demokratian ulottuvilta aina
kunnista Euroopan tasolle. Samaan
aikaan tehdään EU:n kansalaisaloit-
tetta. Mistä on kyse? Miten katkoa
eliitin talousdeterminismi, tekno-
kratian kahleet ja EU:n demokra-
tiavaje? Kuntien itsehallinto-ajatuks-
esta on etäännytty melkoisesti.
Ei uutta toivoa tällä hallituksella.
Edelleen rämmitään uusliberalisti-
sen markkinatalouden ikeen alla.

Kenen globalisaatio?

Maailma on vavahdellut rahoitus-
talouden kriisien tahtiin vuodesta
2007. Eritoten Eurooppa tuntuu ju-
miutuneen markkinoiden kynsiin.
Nykyinen kriisinhoito koettelee de-
mokraattisuuden ja sosiaalisen oi-
keudenmukaisuuden rajoja ja jat-

kuva hätätila tuntuu oikeuttavan
sen, ettei vaihtoehtoja edes harki-
ta. Vanha markkinoiden tehokkuu-
teen perustuva ajattelu on ja pysyy
voimissaan, vaikka sen toimimatto-
muus on käynyt ilmeiseksi. Ei EU:n
liittovaltiosuuntaukselle. Hallittu
talouslasku (degrowth) on eri asia
kuin esimerkiksi lama ja taantumal

Rahoitustalouden epävakaus
on vain yksi ulottuvuus maailman
tämänhetkessä kriisissä. Päätök-
sentekoelinten demokraattisuus ja
legitimiteetti ovat niin kansallisella
kuin kansainväliselläkin tasolla kas-
vavan kyseenalaistuksen kohteena.
Ilmastomuutos ja ekologinen kriisi
eivät ole hävinneet mihinkään; so-
siaalinen eriarvoisuus kasvaa niin
maiden välillä kuin niiden sisällä-
kin. Rahoitusmarkkinaveron on par-
haimmillaankin vain yksi väline tu-
hoisaksi käyneen talousjärjestel-
män muokkaamiseksi. Tarvitaan
laajempaa näkökulmaa.

Maailmanlaajuinen epävakaus
kasvattaa myös paikallisesti koet-
tua epävarmuutta. Samaan aikaan,
kun pääomavirtojen ja yritysten
liikkuvuutta on systemaattisesti
helpotettu, ovat rajat ihmisten vä-
lillä kasvaneet. Köyhimpien maiden
ja heikoimmassa asemassa olevien
ihmisryhmien kurjuus ja sorto pa-
henevat. Hyvinvoivan väestön viha-
mielisyys ulkopuolelta tulleita koh-
taan yltyy. Keskustelu siirtolaisuus-
desta keskittyy lähes yksinomaan
sen rajoittamiseen eikä ilmiön mo-
ninaisiin syihin puututa. Kenellä on
oikeus liikkua? Kuka päättää, mikä
riittää perusteeksi vaihtaa elintilaa?

Muistiin kirjasi Antero Nummiranta

Tarvitaan yhteistyötä hyvinvointivaltiota ja puolueetto- muuspolitiikkaa puolustavan ehdokkaan tukemiseksi

**Uusi tasavallan presidentti vali-
taan tammikuussa 2012.** Kysees-
sä ovat merkittävät ja ennen kaik-
kea Nato-vaalit, joissa yleisdemo-
kraattisilla voimilla on mahdolli-
suus vaikuttaa seuraavien vuosien
poliittisen ilmapiirin muotoutumi-
seen. Tulevissa vaaleissa ratkais-
taan, saadaanko Suomeen arvo-
vaikuttaja, joka on valmis puolus-
tamaan pienituloisia ja suuntaa-
maan ulkopoliittikkaamme perin-
teisen puolueettomuuden suun-
taan.

**Perustuslain mukaan tasa-
vallan presidentti johtaa ulko-
ja turvallisuuspolitiikkaa yh-
dessä valtioneuvoston kans-
sa.** Samanaikaisesti presidentillä
on mahdollisuus kannanotoillaan
vaikuttaa harjoitettavan politiikan
suuntaan. Esimerkiksi tiedotusväli-
neet sivuuttavat nämä kaksi oleel-
lista asiaa ja koettavat luoda presi-
dentinvaaleista karnevaalinomais-

ta seremoniaa. Presidentin roolista
koetetaan tehdä mahdollisimman
epäpoliittista. Tämä hyödyttää ensi-
sijaisesti nykyistä poliittista suunta-
usta ja siitä hyötynsä saavia piirejä.

**Hyvinvointivaltiota ajetaan
alas kiihtyvällä vauhdilla.** Euroo-
pan Unionin jäsenenä Suomi on
mukautunut harjoittamaan uusoi-
keistolaista talouspolitiikkaa. Ko-
vimmin tästä kärsivät pienituloiset
ja yhteiskunnan vähäoisaiset. Tule-
van tasavallan presidentin on kyet-
tävä puolustamaan hyvinvointipal-
veluita, alueellista tasa-arvoa, vä-
hemmistöjä ja kaikkein heikoim-
massa asemassa olevia. Tasavallan
presidentin on voitava vastustaa
kovaa EU-politiikkaa.

**Suomea hivutetaan parhail-
laan kohti Nato-jäsenyyttä.** Nato-
kehitys tarkoittaa Suomen si-
toutumista rikollisiin sotaseikkailui-
hin ja naapurussuhteidemme va-
kavaa vaarantamista. Tämä suunta-

us on vastoin kansalaisten enem-
mistön tahtoa. Tulevan tasavallan
presidentin tulee vastustaa Suo-
men liittymistä sotilasliittoihin ja
hänen on suunnattava maata akti-
viviseen puolueettomuus- ja rau-
hanpolitiikkaan. Se on tae kestä-
välle ulkopoliitikalle ja hyville naa-
puruussuhteille.

**Suomen Työväenpuolue nä-
kee, että tulevissa vaaleissa on
mahdollisuus muuttaa harjoite-
tun politiikan suuntaa:** perään-
kuuluttamme yleisdemokraattis-
ten voimien yhteistyötä tasaval-
lan presidentin vaaleissa sellaisen
EU-kriittisen ja Nato-vastaisen eh-
dokkaan tukemiseksi, joka on val-
mis puolustamaan hyvinvointival-
tiota ja aktiivista puolueettomuus-
ja rauhanpolitiikkaa.

Suomen Työväenpuolue STP rp. Hauho 22.10.11

Kominformin uutiskatsaus: Latinalainen Amerikka rakentaa sosialismia.

Taloussuudistukset etenevät Kuubassa

Helsinki, 15.12. (Latamsolidaarisuus) -- Kuuban hallitus on hyväksy-
nyt päätöksen, jonka mukaan jatkossa yksityisyrityksille, maanviljeli-
jöille ja omaa taloa rakentaville tai korjaaville kuubalaisille myönne-
tään pankkilainoja. Erityisesti yritystoiminnan laajentamiseen täh-
täävä lakimuutos astui voimaan joulukuun alussa. Jo 340 000 kuu-
balaista työskentelee laillistettuina yksityisyrityksinä Kuubassa, jon-
ka talous aiemmin perustui tiukasti vain valtionyrityksiin. Maauu-
distuksessa on puolestaan annettu valtion maita viljeltäviksi jo 150
000 yksityisviljelijälle.

Maataloustuotteiden kauppaa tehdään joustavammaksi joulukuus-
ta lähtien myös siten, että valtiolliset ja osuustoimintatilat saavat jatkos-
sa myydä tuotteitaan suoraan maan turismielinkeinon piirissä toimivil-
le hotelleille ja ravintoloille. Tämän uskotaan parantavan matkailupalve-
lujen tasoa. Aiemmin tuotteet on voitu myydä vain valtion tukkuliikkei-
den kautta.

Aiemmin syksyllä Kuuban hallitus laillisti myös autojen sekä asunto-
jen ostamisen ja myynnin. Asuntokaupan sallimista pidetään Raúl Cast-
ron hallintokauden toistaiseksi merkittävimpänä taloussuudistuksena. Ai-
emmin kuubalaiset pystyivät laillisesti vain vaihtamaan asuntoja keske-
nään, mikä vaati monimutkaisen lupaprosessin. Asuntokauppaa käytiin
kin laittomilla mustan pörssin markkinoilla. Jatkossakaan asuntokeinot-
telua ja omistuksen keskittymistä ei sallita, vaan kuubalaiset saavat omis-
taa yhden asunnon kaupungissa ja yhden maaseudulla. Myös autokaup-
paa rajoitetaan erilaisilla sääöksillä.

Hugo Chavezin kannatus jatkuu vankkana

Caracas, 11.12. (Prensa Latina) -- Venezuelealaisen tutkimuslaitoksen
(Venezuelan Institute of Data, IVAD) 20. - 28.11.2011 tekemän val-
takunnallisen kyselytutkimuksen mukaan 71.5 prosenttia venezue-
lalaista antaa myönteisen arvon presidentti Hugo Chavezin hallin-
nosta.

Vastaavan kielteisen arvon antoi 25.5. prosenttia. Kolme prosent-
tia tutkimuksen piiriin kuuluneista henkilöistä ei vastannut kyselyyn.
Tutkimuksen mukaan 59 prosenttia venezuelalaisista luottaa Hugo
Chaveziin ja 57 prosenttia äänestäisi häntä, jos vaalit pidettäisiin nyt.
Tutkimuksen tuloksista kertoi sunnuntaina Venezuelan TV:ssä toimittaja
José Vicente Rangel.

Venezuela palauttaa kultaansa ulkomailta

**Moskova, 7.12. (Venäjän Ääni) -- Toinen erä Länsi-Euroopan ja Ame-
rikan maissa säilytettyä venezuelalaista kulta on palannut takaisin
kotimaahan, kertoi Venezuelan presidentti Hugo Chavez keskiviikko-
na. Hän huomautti, että nyt on vaarallista pitää kulta eurooppalai-
sissa ja amerikkalaisissa pankeissa, joita konkurssit uhkaavat.**

Chavezin mukaan Venezuela aikoo siirtää kansanvälisiä valuuttavaran-
toja "ystävällisiin" maihin, kuten Brasilia, Venäjä ja Kiina. Toinen erä vene-
zuelalaista kulta palasi kotimaahan marraskuun lopussa. Yhteensä maan
ulkomaisista pankeista pois noutaman kullan arvo on noin 11 miljardia
dollaria.

Läntinen pallonpuolisko yhdistyy - ilman Yhdysvaltoja ja Kanadaa.

**Moskova, 4.12. (Russian Televison) -- Latinalainen Amerikka yhdis-
tyy uuteen blokkiin, johon Yhdysvaltoja ja Kanadaa ei ole kutsuttu.**

Kolmekymmentäkolme Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen val-
tionpäämiestä allekirjoitti lauantaina Venezuelan pääkaupungissa Cara-
casissa pidetyn kaksipäiväisen kokouksen päätteeksi virallisen asiakirjan
CELAC-valtioyhteisön (The Community of Latin American and Caribbean
States) perustamisesta. Perustamissopimus sisältää ajatuksen jäsenmai-
den välisen taloudellisen ja poliittisen yhteistyön tiivistämisestä. CELAC:in
perustamisen taustalla on Simon Bolivarin kaksisataa vuotta sitten luoma
visio Latinalaisen Amerikan itsenäisyydestä.

Ecuador vaatii YK:n demokratisointia

Quito, 23.11. (Prensa Latina) -- Ecuadorin hallitus rakentaa kontak-
teja muihin maihin tehostaakseen ehdotuksia Yhdistyneiden kansa-
kuntien koko järjestelmän demokratisoimiseksi. Presidentti Rafael
Correan johtama Ecuadorin hallitus viittaa tässä yhteydessä Latina-
laisen Amerikan kehittyvään integraatioon yhtenä poliittisena voi-
matekijänä tämän tavoitteen toteuttamiseksi.

Rafael Correa puhui keskiviikkona Quitossa asiasta ulkomaisten me-
dioiden edustajille ja tähdensi, että Yhdistyneiden kansakuntien turval-
lisuusneuvosto on absoluuttisen epädemokraattinen elin. "Muutamien
maiden hallitsema turvallisuusneuvosto nimittää santarminsä hallitse-
maan maailmaa ja käyttää sitten häikäilemättä veto-oikeuksien takaa-
maa valtaansa", sanoi Correa.

Nostamme asian esille, vaikka tiedämme, että emme yksin pysty ti-
lannetta korjaamaan. Maailmassa on kuitenkin paljon maita, jotka yhtä-
lailla haluavat uudistaa tämän epädemokraattisen järjestelmän, hän sa-
noi. Correa arvosteli samalla kärkevästi Amerikan valtioiden liittoa (Or-
ganization of American States, OAS) ja totesi, että tämän alunperin yleis-
amerikkalaiseksi tarkoitutun järjestön pääkonttori on Washingtonissa ja
että se ajaa pohjoisamerikkalaisten teollisuuspiirien etuja. Yhdysvallat ei
mm. tunnusta yleisamerikkalaista ihmisoikeuskomissiota (Inter-American
Commission on Human Rights).

Correa sanoi toivovansa, että 2.- 3.12. 2011 Venezuelassa perustettava
Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisö (Community of Latin
American and Caribbean States, CELAC) korvaa OAS:n ja että CELAC:ista
tulee foorumi, jonka puitteissa annettavilla päätöslauselmillla voidaan alu-
eelliset konfliktit ratkaista ilman suurvaltahegemonian painostusta.